

CONCEPTVERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP DONDERDAG 26 JANUARI 2017 OM 19.30 UUR

Voorzitter: de heer J. Wienen
Griffier: mevrouw J. Spier
Wethouders: de heer J. Botter, mevrouw J. Langenacker, mevrouw C.Y. Sikkema,
de heer M. Snoek en de heer J.K.N. van Spijk

Aanwezig zijn 39 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), de heer J.M. Baaijens (Actiepartij), de heer R.H. Berkhout (GroenLinks Haarlem), de heer A.F. Bloem (SP), de heer J. Boer (VVD), de heer M.H. Brander (PvdA), mevrouw F.G. Cannegieter (D66), mevrouw A. Dekker (D66), de heer G.B. van Driel (CDA), de heer M. El Aichi (CDA), de heer J. Fritz (PvdA), de heer F.H. Garretsen (SP), de heer M. de Groot (D66), de heer B. Gün (GroenLinks Haarlem), de heer W. van Haga (VVD), de heer G. Hulster (Actiepartij), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. van Ketel (SP), mevrouw S.K. Klazes (GroenLinks), mevrouw F. de Leeuw (Ouderenpartij Haarlem), de heer B. van Leeuwen (D66), mevrouw D. Leitner (D66), mevrouw D. van Loenen (PvdA), de heer D. Mohr (OFM), mevrouw S. Özoğul (SP), de heer A.P.D. van den Raadt (Trots), mevrouw E. de Raadt (CDA), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer W.J. Rutten (VVD), de heer M.J.A.E. Rijssenbeek (D66), mevrouw M.C.M. Schopman (PvdA), mevrouw H.A. van der Smagt (VVD), de heer F.N.G. Smit (OPH), de heer P. Spijkerman (D66), mevrouw M.A. Sterenberg (VVD), de heer F.C. Visser (ChristenUnie), de heer J.J. Visser (CDA) en mevrouw L.C. van Zetten (HartvoorHaarlem)

OPENING

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van de gemeenteraad van Haarlem. Ik verzoek u om bij uw naambordje te gaan zitten en dat om te draaien, want dan komt het in beeld. De letters zijn overigens wel een beetje klein, maar aan de overkant kun je dan nog net zien wie er tegenover je zit, denk ik. Ik wil graag Jeroen Fritz van harte feliciteren met zijn verjaardag die hij vanavond met ons viert.

Ja, het valt niet mee om na dit gezang weer rustig te worden, maar dat is toch de bedoeling. Zijn er nog afwezigheidsmeldingen? Ik geloof dat bijna iedere stoel bezet is. Mijnheer Baaijens?

De heer BAAIJENS: Voorzitter, de heer Hulster komt iets later.

De VOORZITTER: Maar hij komt. Dat is het goede nieuws. Dank u wel. Ik kijk even uit welke richting er iets geroepen wordt. De heer Fritz?

De heer FRITZ: Mevrouw Ramsodit is ook iets later.

De VOORZITTER: Dank u wel. Goed, daarmee zijn alle lege stoelen ook meteen verklaard.

Ik heb een mededeling voor u over de ontvangst van een inleidend verzoek tot het houden van een referendum met betrekking tot het onderwerp parkeren. Hoewel in de verordening staat dat de eerstvolgende raadsvergadering de burgemeester, nee, ik moet zeggen de voorzitter van de raad, zijn bevindingen aan de raad mededeelt, zodat de raad daarover nader kan besluiten, stel ik voor dat we conform het laatste stukje van het artikel in de verordening dit onderwerp bij de volgende vergadering aan de orde laten komen. Ik heb namelijk onvoldoende tijd gehad om serieus mijn bevindingen op te maken.

15. INGEKOMEN STUKKEN

De VOORZITTER: Aan de orde is een wisseling in de samenstelling van de raad. Wij hebben een brief ontvangen, althans, ik heb een brief van de heer De Jong ontvangen, die kenbaar heeft gemaakt zijn raadszetel op te geven, ter beschikking te stellen en terug te treden als raadslid. Wij nemen dus afscheid van hem en willen direct in de vacature voorzien door een opvolger hier in de raad te accepteren en toe te laten. Voordat wij dat doen, moeten de geloofsbrieven worden onderzocht. Voordat wij afscheid nemen, stel ik voor dat wij in ieder geval eventjes een commissie benoemen die de geloofsbrieven kan onderzoeken van de heer Rutten, het opvolgende raadslid op de VVD-lijst. Ik stel ook voor dat deze commissie tegelijkertijd de opdracht krijgt om het onderzoek te doen voor de voor de raadsvergadering van 16 februari geplande installatie van twee nieuwe raadsleden voor de Actiepartij en de Partij van de Arbeid. Mijn voorstel is dat de volgende raadsleden zitting nemen in de commissie geloofsbrieven: Eva de Raadt als voorzitter, Ziggy Klazes en Anne Feite Bloem. Als u bereid bent om in die commissie zitting te nemen, wat u volgens mij eigenlijk niet kunt weigeren, en als niemand zich daartegen verzet, stel ik voor dat wij hen benoemen in de commissie geloofsbrieven. Dat doen we bij dezen. Ik stel voor om afscheid van de heer Rob de Jong te nemen voordat ik de vergadering even schors zodat de commissie haar werk kan doen. Daarna kunnen wij besluiten tot het toelaten van een nieuw raadslid.

Wij nemen afscheid van Rob de Jong. Hij heeft zijn lidmaatschap van de VVD, de partij waarvoor hij was verkozen, opgezegd en hij is voor een andere partij, de PVV, kandidaat voor de Tweede Kamerverkiezingen in maart. De gehele gang van zaken lijkt mij correct. Wettelijk kan een gekozen en toegelaten lid van de raad bij een partijwisseling de zetel blijven innemen, maar de heer De Jong heeft deze keuze niet gemaakt. Hij stelt zijn zetel ter beschikking.

Rob, je bent raadslid sinds 2011. Toen ben je ook tussentijds lid geworden van de raad.

De heer DE JONG: Dat is niet helemaal correct.

De VOORZITTER: Dan hoor ik straks wel hoe het precies gegaan is. Ik was er niet bij en u wel, dus u weet het ongetwijfeld beter.

Ik begrijp dat het veel netter is om hierbij te gaan staan. In ieder geval is je ster snel gerezen, als ik het goed begrijp. In 2013 ben je fractievoorzitter van de VVD-fractie geworden. Daarnaast was je lid van de Rekenkamercommissie, de Auditcommissie, de commissie verbonden partijen en de commissie Bestuur en Samenleving. Kortom, je bent een actief raadslid dat een belangrijke rol speelde in de hier in de gemeenteraad gevoerde debatten. Na de verkiezingen van 2014 kwam de VVD in de oppositie terecht. Toen gaf jij met verve invulling aan de rol van oppositiepartij en misschien wel van oppositieleider, hoewel je misschien met anderen zou moeten twisten over wie die titel toekomt. Het college en de coalitie hebben menigmaal het vuur na aan de schenen gelegd gekregen. Jij bracht met veel flair de standpunten van de VVD naar voren. Ik wil je heel hartelijk bedanken voor je bijdrage aan het bestuur van deze gemeente en in het bijzonder voor je bijdragen hier in de gemeenteraad. Het is voor de stad belangrijk dat de gekozen volksvertegenwoordigers uiteindelijk als hoogste gezag in deze raad de stad besturen. Daar heb je de afgelopen jaren jouw bijdrage met flair aan geleverd, zoals ik al zei. Hartelijk dank, het ga je goed en wellicht tot ziens, want je verlaat de politiek niet, dus wie weet waar onze wegen elkaar weer kruisen. Ik overhandig je graag een bos bloemen.

De heer DE JONG: Voorzitter, dank u wel voor uw vriendelijke woorden. Vandaag komt er een einde aan mijn raadslidmaatschap van zeven jaar. Ik heb ongelooflijk veel plezier gehad in deze raad. Ik heb mijn rol binnen de VVD met veel plezier vervuld. Ik ben raadslid en fractievoorzitter geweest van een coalitiepartij en van een oppositiepartij. Ik heb ervan genoten. Ik heb veel lol gehad met raadsleden. Leuke debatten, hoogtepunten, dieptepunten: ze zijn allemaal de revue gepasseerd. Ik heb er veel van geleerd. In zeven jaar is de wereld veranderd, Nederland veranderd en ben ik veranderd. Ik heb besloten om mijn politieke koers te verleggen. Ik kan mij helaas niet meer inzetten voor een partij die ik zeven jaar loyaal heb gediend. Ik heb in mijn verklaring, die ik drie weken geleden heb doen uitgaan, drie argumenten genoemd. Die ga ik niet herhalen. Ik had er ook tien kunnen noemen of twintig, maar dat doet er allemaal niet toe. De bottom line is de volgende: ik ben het eens met de lijn en de visie van de Partij voor de Vrijheid van Geert Wilders. Dan geef je als goed politicus de raadszetel op, want de raadszetel behoort de VVD-fractie toe. Ik wens de heer Rutten heel veel succes. Wij kennen elkaar van de vorige periode. Ik denk dat Wouter met verve de rol van VVD'er op zich kan nemen. Ik kon dat niet meer. Een overstap naar de PVV wekt beroering, dat snap ik ook heel erg goed. Er wordt vaak in de lokale media en in de landelijke media geschreven dat er wel sprake moet zijn van een persoonlijk drama. Er is geen sprake van een persoonlijk drama. Ik voer deze actie alleen uit omdat ik het politiek inhoudelijk eens ben met de Partij voor de Vrijheid. Zo simpel is het eigenlijk. Zoek niet verder, zou ik bijna zeggen. Ik heb er heel veel zin in. Misschien word ik gekozen in Den Haag. Dan ga ik in een heel ander forum politiek bedrijven.

Een kort woord van dank aan de medewerkers van de griffie en de bodes. Ik heb de afgelopen jaren veel steun aan jullie gehad met jullie opgewekte gemoed, vooral aan de bodes die mij zeven jaar lang telkens met dezelfde flauwe grapjes hebben kunnen weerstaan. Dank daarvoor. Het ga jullie goed. Een speciaal woord van dank aan de leden van deze raad. Ik heb met jullie ook heel veel plezier gehad. We hebben mooie debatten gehad en soms ook waardeloze debatten, maar ik heb er heel veel van geleerd. Jullie moeten maar zo denken: elk debat met jullie heeft mij gebracht tot de plek waar ik nu ben en mij gevormd tot de man die ik nu ben, een PVV'er, misschien wel de eerste, maar vast niet de laatste.

Bovenal wil ik dankzeggen aan een aantal leden. Ik wil Louise van Zetten en mijn vrienden van de VVD, Anne, Hendrikje, Jeroen en uiteraard Wybren, danken. Ik ben een gezegend mens dat ik met jullie de afgelopen jaren zo intensief heb mogen samenwerken. We hebben veel gepraat, veel gediscussieerd. We hebben politiek bedreven op het scherpst van de snede. We hebben van de vorige burgemeester een gestrekt been gekregen. Ik wist niet dat ik zo scherp kon zijn in het debat; jullie hebben het beste in mij boven gehaald. Bovenal waren wij er ook voor elkaar wanneer het eens iets minder ging met iemand of wanneer het juist heel goed ging met iemand.

Ik ben vandaag een heel trots man. Ik voel me vrij en ik voel me bevrijd dankzij de stap en de keuze die ik maak. Ik ben er blij om, heb zin in de toekomst en wens met name de leden van de VVD-fractie ongelooflijk veel plezier en succes in de Haarlemse politiek. Wybren, met jou kruis ik heel graag de degen in Den Haag als politieke opposenten. Politieke opposenten zijn wij vanaf nu. Ik draag jullie wel in mijn hart voor de rest van mijn leven. Dank u wel.

De VOORZITTER: Er is gelegenheid voor een enkel raadslid om nog iets te zeggen bij deze gelegenheid. Het lijkt mij inderdaad voor de hand liggend om eerst de heer Van Haga het woord te geven.

De heer VAN HAGA: Voorzitter. Dank u wel. Mijnheer De Jong, Robbie. We hebben zeven jaar lief en leed gedeeld. We hebben gestreden. We hebben elkaar gesteund. We

hebben eigenlijk nooit ruzie gehad. We hebben heel moeilijke momenten gehad. Er zijn momenten waarop ik jouw vertrouwen hard nodig had. We hebben samen, maar natuurlijk ook met mevrouw Van Zetten, maar uiteindelijk samen een wethouder naar huis gestuurd. Jij was een van de eersten die mij daarin vertrouwde. Dat was een mooi moment. Ik merk aan mijzelf dat mijn vriendschap met jou wellicht de politieke duiding vertroebelt van jou. Het is niet niks wat je doet. Al je argumenten had je ook binnen de VVD kunnen proberen te bereiken. Ik denk dat je binnen de VVD voldoende ruimte hebt gekregen, maar goed, ik wens je succes met deze overstap. God, ook bij bedrijven gaan er weleens mensen weg en dan zeggen die mensen dat ook niet van tevoren. Je hebt wel vaker keuzes gemaakt die ik niet zou maken, ook in je persoonlijke leven. We zijn volstrekt andere mensen. Ik zou niet met jou willen ruilen en jij waarschijnlijk niet met mij. We hebben altijd wel enorm veel respect voor elkaar gehad. Dat is mooi. In elk geval mag de PVV zich in de handen wrijven met deze fatsoensinjectie. Ik denk dat je een toevoeging bent. Ik ben natuurlijk wel erg benieuwd hoe jij als intellectuele liberaal de kopvoddentaks, het Koranverbod, het sluiten van alle moskeeën en het afschaffen van alle ontwikkelingshulp gaat verdedigen. Jou kennende -- ik ken jou wel -- gaat jou dat moeilijk lukken, denk ik. Maar ik ben benieuwd; we gaan dat straks in de Tweede Kamer natuurlijk zien.

We hebben gezocht naar een cynisch cadeau of een trap na. Met de kennis van nu en achteraf gezien heb jij ons natuurlijk ook een cynisch cadeau gegeven in de vorm van onze burgemeester. Wij hebben ons afgevraagd wat het ergste cadeau was dat we jou konden geven en dat is natuurlijk de geschiedenis van D66, 1966-2003. De titel is Tussen ideaal en illusie. Deze passende titel geldt voor D66, maar vanaf vandaag ook voor jou. In elk geval wens ik jou heel veel succes in de Tweede Kamer, waar ik jou natuurlijk te vuur en te zwaard ga bestrijden. Zoals je zei, gaan wij daar de degens kruisen. Robbie, het ga je goed.

De heer GARRETSEN: De eerste die ik ga noemen is Maaïke Pippel. Zij heeft haar woord niet gehouden en toen kwam Rob in de oppositie. Samen uit, samen thuis, dat was niet meer. En als oppositie van de twee grootste partijen hebben wij samengewerkt. Op een gegeven moment zei je tegen mij: de woorden van Jeroen Fritz waren een soort stimulans om met de SP te gaan samenwerken. Misschien weet hij het niet meer, maar hij heeft toen gezegd: het is een mooie coalitie, de VVD bestrijdt ons van rechts en de SP van links en dan zitten wij gemakkelijk in het midden. Dat is niet de waarheid geworden. Wij hebben op een aantal punten samengewerkt. We hebben ook samen een interview gehad met het Haarlems Dagblad. Die foto is onlangs weer teruggekomen. En ja, de burgemeester heeft het al gezegd: je houdt van het politieke spel. Je was een goed oppositieleider en hebt je ook als bestuurder laten kennen. Je hebt een initiatiefvoorstel ingediend samen met Anne Floor, samen met Abid en samen met Sibel om de discriminatie van homo's in Haarlem tegen te gaan, om homo's te beschermen. De laatste keer dat ik je heb meegemaakt was bij de Alevieten. Je weet het misschien nog wel. Die meneer begon met artikel 1 van de Grondwet. Artikel 1 is ons belangrijkste rechtsbeginsel. Je hebt ook nog een speech gehouden. Ook die kwam neer op artikel 1 van de Grondwet. Je zult dus begrijpen dat ik, toen jij het bekendmaakte en ik het hoorde via de VVD, geschokt was. Neem nu bijvoorbeeld Sibel. Sibel is een hartstochtelijk verdedigster van de scheiding van Kerk en Staat. Ze vindt dat iedere vrouw een minirok moet kunnen dragen. En ze is het met alles eens waar het liberalisme op dit punt, dat wij ook delen, voor staat. Jij wilt het Sibel onmogelijk maken dat zij in de toekomst nog naar de moskee gaat, of jij niet, maar de PVV. Dat vind ik moeilijk te begrijpen. Wat ik ook moeilijk vind te begrijpen en wat ik moeilijk kan verkroppen, is wat je al in de Volkskrant hebt gelezen, namelijk dat je toch een tijd lang onder valse vlag hebt gevaren, ook in de vertrouwenscommissie, zoals Wybren al zei. Maar, nogmaals, tijdens de

samenwerking was je altijd ontzettend betrouwbaar in je afspraken. Daarmee wil ik eindigen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het lijkt mij niet dat we twee mensen uit dezelfde fractie het woord geven.

De heer BLOEM: Voorzitter, ik zou het heel erg op prijs stellen als ik toch het woord mocht voeren.

De VOORZITTER: Ik voel daar niet voor. We gaan nu niet een heel debat voeren.

De heer BLOEM: Dit is geen debat, met uw welnemen.

De VOORZITTER: Het is mij wel duidelijk dat dit geen debat is.

De heer BLOEM: U kunt het in ieder geval aan de leden voorleggen of zij mij het woord willen ontnemen.

De VOORZITTER: Voor iedereen geldt dat iedereen persoonlijk afscheid kan nemen.

De heer BLOEM: Dit is voor ons wel een dermate belangrijk moment dat het mij enigszins ongepast lijkt om hier zo streng op te handhaven. Ik denk niet dat iedereen hier afscheid wil nemen, maar een enkeling wel. Daarvoor moet ruimte zijn.

De VOORZITTER: Zijn er meer mensen die het woord willen voeren? Ik begrijp dat het er nog vier zijn. Goed. Als niemand bezwaar maakt, geef ik toch de gelegenheid. Mijnheer Bloem, houdt u het kort.

De heer BLOEM: Voorzitter. De schok was voor mij ook groot. Bij het vertrek van Rob krijg ik toch het beeld uit de sketch van de vliegende panthers. Een fanfare trekt in optocht een dorp binnen, daarbij een mars zingend over de bedreigingen van moslims. U kent het misschien wel. "We worden bedreigd door de moslims". We gaan een dorp binnen waar alles wat anders is, wordt gevreesd en met de nek wordt aangekeken. De heer De Jong sluit zich aan bij een partij die alle homo-ontmoetingsplekken dicht wil hebben, een partij die alle kleding die getuigt van homoseksualiteit wil verbieden. O nee, ik vergis mij natuurlijk: dat wil de PVV alleen voor moslims. De bescherming van artikel 1 van de Grondwet verdwijnt voor beide groepen als het aan de PVV ligt. De heer De Jong heeft zich aangesloten bij de luid toeterende fanfare van de PVV. Waar hij in Haarlem heeft gestreden voor een liberaal Haarlem, gaat hij nu in Den Haag de trompet schallen van onverdraagzaamheid, verdeeldheid en uitsluiting. Rob, ik wens je veel voortschrijdend inzicht.

Mevrouw VAN ZETTEN: Robbie is een vriend. Meer mensen zullen denken: Van Zetten zegt dat wel heel erg vaak, maar Robbie is toch echt wel een echte vriend en ik hoop dat dit zo zal blijven. Ik heb ontzettend veel met Rob meegemaakt. Om te beginnen in de coalitie, waarin wij elkaars strijdmakkers waren om toch het beste te bereiken voor deze stad. We kwamen allebei in de oppositie en dat was eigenlijk ook heel leuk. Wat dat betreft vind ik het jammer dat je weggaat. Het is natuurlijk altijd voor iedereen in deze gemeenteraad jammer als mensen met ervaring, die ook nog eens goed kunnen debatteren en slim zijn, vertrekken. Dat is altijd een verlies voor de stad. In die zin ben ik het er eigenlijk ook niet mee eens dat je ons nu halverwege verlaat. Maar ja, er zit natuurlijk ook een andere kant aan deze vriendschap. Dat is natuurlijk toch dat je me een beetje verraden hebt. Je loopt natuurlijk al heel lang rond met deze plannen en je hebt je geest

gescherpt in artikelen in de Volkskrant, terwijl ik nog zei dat ik wel zou regelen dat jij in de Volkskrant kwam. Ondertussen was jij gewoon lekker aan het werk voor de PVV. Daar komt het natuurlijk eigenlijk op neer. Dat is een teleurstelling, want dat had ik natuurlijk eigenlijk niet gedacht. Aan de andere kant is het een waarschuwing voor ons allemaal hier en in het land dat iemand van het kaliber van Rob de Jong overstapt naar een partij als de PVV om zich daarvoor in te zetten. Dat geeft toch te denken. Wat gebeurt hier eigenlijk? Fatsoenlijke mensen zijn nu bereid om zich hiervoor op een lijst te laten zetten. Zoals ik ook in de krant heb gezegd, zegt dat inderdaad iets over de salonfähigheid van de PVV. Ik ben heel benieuwd wat hierop het antwoord zal zijn. Op dit moment wens ik Rob niets dan goeds. Het is altijd goed als er goede mensen in de Tweede Kamer komen, voor welke partij dan ook. Dat kan ik waarderen. Zo liberaal ben ik dan wel. Ik heb ook een klein cadeautje en dat zal ik Rob geven. Het is gewoon een herinnering. Later is het misschien echt iets waard.

De heer SMIT: Rob, ik hoor de burgemeester net zeggen dat de VVD in de oppositie kwam, terecht. Zo terecht vond ik dat niet. Het is pech voor je, want je had de ambitie om in Haarlem meer te doen en meer te kunnen dan raadslid zijn. Ik kwam nieuw binnen en heb eens gekeken. Mijn bewondering zat altijd op twee momenten op het jaar: als jij het begin van de behandeling van de kadernota opende en van de begroting. Dan ervoer ik een enorme flux de bouche en een heel grote kennis die jij met de principes van jouw partij tot een perfect verhaal versleutelde. Ik was het soms met je eens, vaak niet met je eens, maar het verhaal waarmee jij de kadernota en de begroting opende, vond ik klasse. Mijn complimenten daarvoor.

Je gaat ons verlaten. Ik heb over de PVV een heleboel dingen gehoord. Die ga ik niet herhalen. Ik zeg je dat ik je straks zal volgen en je zal beoordelen op je persoonlijke handelen. Dat lijkt mij het belangrijkste. Ik heb je gezien met een andere politieke overtuiging dan ik, maar wel met heel veel democratische principes in je. Ik ben benieuwd of ik dat in Den Haag terugzie. Ik wens je hoe dan ook succes.

De heer VAN DEN RAADT: Rob, ik heb niets ingestudeerd, want ik had het vandaag te druk met de politiek, dus ik doe het uit mijn blote hoofd. Jij zit natuurlijk hier op de begane grond met onze fractie. Je kwam af en toe langslopen, stak je hoofd om de deur en vroeg dan: hé, rechtse vrienden, hoe gaat het ermee? Nu begrijp ik beter waarom je dat zei, toen snapte ik het nooit zo goed, wel dat we vrienden waren, maar wat wij in principe met rechts te maken hadden, begreep ik niet. Nu snap ik het een beetje beter. Dank je wel daarvoor. Ik ga nu geen steken onder water geven of iets over de partij zeggen, want het mooie hier in Haarlem vind ik dat wij eigenlijk altijd vrienden zijn. Je zegt hier in de raad wat je wilt en daarna drink je gewoon weer bier met elkaar en is alles goed. Ik heb natuurlijk een keer de vorige burgemeester voor leugenaar uitgemaakt. Dat vond hij niet zo leuk, maar de week erop zei hij: Sander, je had eigenlijk wel gelijk en dronken we een biertje. Ik had niet mogen zeggen dat hij dat toen heeft toegegeven, maar zo gaan we gewoon met elkaar om. Ik heb je argumentatie om over te stappen gehoord en vond die geloofwaardig. De partij mag supertrots zijn dat ze jou daar op de lijst hebben, want je bent gewoon hartstikke goed. Hoe je het ook wendt of keert en bij welke partij je ook zit, je bent gewoon hartstikke goed, dus daarmee mogen ze hartstikke blij zijn. Je zei al dat het leuk zou zijn als jij straks in de Tweede Kamer zat en Wybren en ik ook. Dan zitten we er met zijn drieën. Dat zou leuk zijn. Het ga je goed.

Mevrouw LEITNER: Rob, je verrast ons met je keuze. De partij waarvoor jij nu kiest, staat voor een heel andere politiek dan wij, alhoewel de heer Van Haga al op zijn onnavolgbare wijze heeft aangetoond dat er toch meer overeenkomsten zijn dan ik had bedacht. Wij staan voor een andere politiek. Wij staan voor een politiek van verbinden, voor een politiek waardoor iedereen zich Nederlander voelt, ongeacht zijn afkomst, en

voor een land waarin iedereen gelijke kansen heeft. Wij nemen hier vandaag afscheid van jou als persoon. Jou als persoon wil ik danken voor de intensieve samenwerking, ook in de vertrouwenscommissie waarin wij veel hebben meegemaakt. Ik wens je veel wijsheid toe en ik wens je ook een optimistische en positieve kijk op de toekomst toe, zoals wij ook naar de toekomst kijken.

De VOORZITTER: Daarmee nemen wij afscheid en wensen wij jou alle goeds.

De heer DE JONG: Dank je wel.

De VOORZITTER: Ik verzoek de commissie voor de geloofsbrieven om de geloofsbrieven te onderzoeken van het gekozen raadslid de heer Rutten.

De vergadering is geschorst.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik geef het woord aan mevrouw De Raadt, de voorzitter van de commissie geloofsbrieven, om rapport uit te brengen over het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Rutten.

Mevrouw DE RAADT: Voorzitter. Minister Van der Steur treedt af en hier treedt een nieuw iemand aan. Dat is natuurlijk hartstikke mooi. De commissie uit de raad van de gemeente Haarlem heeft de geloofsbrieven en de verdere in de Kieswet genoemde stukken ontvangen die zijn ingezonden door Rutten, W.J., wonende te Haarlem. Op 16 januari 2017 is bovengenoemde persoon benoemd tot lid van de gemeenteraad. De commissie rapporteert de raad dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde heeft bevonden. Gebleken is dat de benoemde aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoet. De commissie adviseert tot zijn toelating als lid van de gemeenteraad. Gefeliciteerd.

De VOORZITTER: Uit het applaus van de leden maak ik op dat zij instemmen met de toelating van de heer Rutten. Rest ons nog een ding om ervoor te zorgen dat de heer Rutten daadwerkelijk lid van de gemeenteraad is en dat is dat de wet voorschrijft dat hij daarvoor de eed of de belofte aflegt. Ik stel voor dat de leden gaan staan en dat de heer Rutten hier voor mij plaatsneemt.

Mijnheer Rutten, ik lees u de tekst voor van de belofte zoals de wet die voorschrijft. Ik verzoek u om daarna te antwoorden: "dat verklaar en belof ik".

"Ik verklaar dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en belof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik belof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het gemeentebestuur naar eer en geweten zal vervullen".

De heer RUTTEN: Dat verklaar en belof ik.

De VOORZITTER: Dan bent u hierbij lid van de raad van de gemeente Haarlem. Ik heb begrepen dat dit de derde keer is dat u de eer te beurt valt. U bent een ervaren herintreder in deze raad. Ik wens u een heel voorspoedige en goede tijd toe. Veel succes in deze mooie en verantwoordelijke baan. Ik schors de vergadering om de mensen in staat te stellen, u hiermee te feliciteren.

De vergadering is geschorst.

1. BENOEMINGEN

De VOORZITTER: Nu de heer Rutten is geïnstalleerd, kan op voordracht van de VVD-fractie een aantal benoemingen worden gedaan, namelijk mevrouw Sterenberg tot voorzitter van de raadscommissie Beheer en qualitate qua ook lid van het presidium, de heer Rutten als lid van de commissie Beheer en de heer Van Haga als lid van de commissie Bestuur. Kunt u hiermee instemmen, zodat we als hamerstuk kunnen besluiten, of wilt u een schriftelijke stemming? Die gaat verder dan een hoofdelijke. Ik constateer dat niemand een schriftelijke stemming wenst. Het woord is aan mevrouw Van Zetten.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik heb een punt van orde. Het lijkt mij normaal dat een fractievoorzitter in alle commissies wordt benoemd, dus misschien is het handig om dat gelijk mee te nemen.

De VOORZITTER: Dat is, voor zover aan de orde, voorgesteld. U kunt dus instemmen met de voorstellen. Dan is hiertoe bij dezen besloten.

2. VRAGENUUR

De VOORZITTER: Er zijn drie vragen aangekondigd. Ik geef als eerste het woord aan de heer Van den Raadt van Trots Haarlem om zijn vraag te stellen over inburgering.

De heer VAN DEN RAADT: Goed, dan begin ik met mijn vraag over inburgering, want dat ligt u waarschijnlijk nog vers in het geheugen. Ik zag u eergisteren of gisteren in Nieuwsuur. We hebben het er vaker over gehad dat slechts 39% van de groep van 2013 die het examen in 2016 moest halen, is geslaagd, terwijl vroeger onder het oude systeem ongeveer 80% slaagde. Mijn vraag is wat we er in Haarlem aan gaan doen om de kans groter te maken dat mensen wel slagen, wel volledig deelnemen aan de maatschappij en niet voor de rest van hun leven met een bijstand aan de kant blijven staan. U hebt daar in Nieuwsuur goede dingen over gezegd. Misschien kunt u hier herhalen wat volgens u de oplossing is.

Burgemeester WIENEN: Haarlem heeft daar een portefeuillehouder voor die zich daarmee bezighoudt. Bovendien staat een verwant onderwerp op de agenda. Ik weet niet of de wethouder heel kort iets wil zeggen. Het komt in ieder geval bij het agendapunt terug. Ik geef het woord aan wethouder Langenacker.

Wethouder LANGENACKER: In december hebben we onder andere hierover gesproken. We hebben taallessen, die enorm belangrijk zijn, mede om later inburgeringscursussen te kunnen halen. Ik heb toen gezegd dat NOVA per 1 februari start met extra trajecten, juist als toevoeging op de inburgeringscursus, om later resultaten te kunnen boeken. Dat gaan wij in Haarlem dus opstarten.

De andere kant blijft dat de gemeente geen namen van individuen krijgt die al dan niet een inburgeringscursus volgen. Wij zijn dus nog steeds niet in staat om een-op-een mensen aan te sturen. Wel stimuleren wij met het programma dat nu voorligt mensen om mee te doen met uiteindelijk een betere inburgering in Haarlem.

De VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan de heer Van den Raadt in verband met zijn vraag over inbraken in Haarlem.

De heer VAN DEN RAADT: Voorzitter. In een vorige commissie is u geloof ik door het CDA gevraagd of het klopt dat er een inbraakgolf gaande is. U zei toen: niet dat ik weet, in ieder geval niet meer dan normaal gebruikelijk is in de donkere dagenpiek. Toen heb ik de getallen opgevraagd. Die zijn nogal schokkend, want vorig jaar was het aantal inbraken in november 61 en in december 60, dus toen was er helemaal geen piek, maar in 2015 gingen we van 36 in november naar 85 in december, dus alleen al als je kijkt naar de decembermaand heb je een stijging met bijna 50%. Waarom zei de burgemeester precies dat het niet meer was dan doorgaans? Wat is hij van plan te doen om de stijging met 50% flink te laten afnemen?

Burgemeester WIENEN: In de eerste plaats meld ik u dat er een brief onderweg is naar de raad met het overzicht van de inbraakcijfers dat u om de drie maanden ontvangt. In de tweede plaats vraagt u of het niet tamelijk opzienbarend is, die stijging van 36 naar 85. De achtergrond van mijn opmerking is dat het aantal inbraken gedurende jaren al een dalende tendens vertoont. Daar zitten enkele stijgingen en dalingen in, maar de dalende tendens loopt door. Ik stel voor dat wij de cijfers bespreken nadat u de brief hebt ontvangen waarin alle getallen staan, per maand en zowel van de stad Haarlem als van Schalkwijk.

De heer VAN DEN RAADT: Ik heb die getallen al, want ik heb een of twee jaar geleden al gevraagd of ik die gewoon standaard eens per maand of twee maanden kon krijgen. Ik snap niet wat u zegt, want u krijgt die getallen als hoofd van de politie nog iets eerder dan wij. Ten opzichte van november is het aantal inbraken verdrievoudigd en in vergelijking met december vorig jaar is het aantal inbraken 50% hoger geweest. U zegt: er is niet meer aan de hand dan normaal. Hoe komt u aan dat antwoord?

De VOORZITTER: Wat mij betreft agenderen we deze vraag in de commissie en komt die daar uitgebreid aan de orde. Dat is geen enkel probleem.

Er is een vraag van de SP over de urgentie bij de toewijzing van woningen. Ik geef daarvoor het woord aan mevrouw Van Ketel.

Mevrouw VAN KETEL: Wethouders, u beiden weet hoe problematisch het op dit ogenblik is als je urgent op straat komt te staan. Het is heel jammer dat het dan weken duurt voordat iemand dan bij

Het Vierde Huis terecht kan. Erger is dat dat dan nog zes tot acht weken nodig heeft om een beslissing te nemen over een urgentie. Zijn de wethouders hiervan op de hoogte? Kunnen we niet iets aan de behandelingsduur van een urgentieaanvraag doen?

Wethouder LANGENACKER: Elke twee weken komt de commissie bij elkaar om de aangevraagde urgenties te behandelen. De behandeling van urgenties vindt dus met een hoge frequentie plaats.

De afgelopen tijd hebben we gezien dat door kerst, oud en nieuw en een enorm groot aantal urgentieaanvragen de behandeling ervan is vertraagd. Ik ben het helemaal met mevrouw Van Ketel eens dat dit niet moet in een urgente situatie en dat we moeten blijven nagaan hoe we dat kunnen verhelpen. Ik ben naar aanleiding van uw vraag nog niet zo ver gekomen dat ik weet welke maatregelen we daarvoor kunnen treffen, maar ik pak dit signaal absoluut op.

3. VASTSTELLEN VAN DE AGENDA

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Spijkerman over het vaststellen van de agenda.

De heer SPIJKERMAN: Ik zie dat agendapunt 11 de fusie Haarlem-Zandvoort betreft. Naast mijn raadslidmaatschap werk ik bij de gemeente Zandvoort, dus het lijkt mij gepast dat ik bij de behandeling van dat punt even op de tribune plaatsneem.

De VOORZITTER: Dat is zeer correct. Dank u voor de aankondiging, dan weten wij waarom u dat straks gaat doen.

Ik heb de indruk dat er aardig wat mensen zijn voor agendapunt 13. Zullen wij dat agendapunt als eerste besprekingspunt behandelen? De raad is er niet aan gewend, applaus van de publieke tribune te krijgen.

Ik stel de agenda verder vast zoals voorgesteld.

4. VASTSTELLING ONTWERPNOTULEN VAN DE VERGADERING VAN 15 DECEMBER 2016

De VOORZITTER: Op een correctie van de naam van de heer Van der Zanden na stel ik voor, de ontwerpnotulen vast te stellen. Wenst iemand daarover nog het woord? Niemand. Dan is conform het voorstel besloten.

5. BEKRACHTIGEN/OPHEFFEN GEHEIMHOUDING BEKRACHTIGEN GEHEIMHOUDING

De VOORZITTER: Dit is een wat bijzonder agendapunt. De vaststellingsovereenkomst met betrekking tot het Stationsplein is in de commissie aan de orde geweest. Daar is een discussie gevoerd over de openbaarheid van stukken. Het college heeft aangegeven dat er een geheimhouding op lag en de commissie heeft gevraagd om die door te sturen naar de raad om hem de gelegenheid te geven die geheimhouding eraf te halen. Omdat de raad daarover normaal gesproken kan beslissen, is dit bedoeld voor een bespreking in de raad zelf. Het is nu op deze manier gelopen, dus ik stel voor om het nu af te handelen en om te stemmen over het bekrachtigen of opheffen van de geheimhouding op deze stukken. Ik geef het woord aan de heer De Groot.

De heer DE GROOT: D66 staat voor een transparante overheid. Daarbij is openbaarmaking de standaard en geheimhouding soms noodzakelijk, maar liefst zo min mogelijk. In die zin had die afspraak nooit geheim gemaakt moeten worden. Er had niet afgesproken moeten worden dat het zo gebeurd is. Die afspraak is echter wel gemaakt. En D66 hecht ook aan een betrouwbare overheid. Afspraak is afspraak. D66 vindt de inhoud onvoldoende zwaarwegend om daarvan af te wijken. Wij steunen het opheffen van de geheimhouding dan ook niet.

Mevrouw VAN ZETTEN: Het Haarlems Dagblad, dat wij allemaal zo steunen, diende een Wob-verzoek in om inzage te krijgen in deze stukken. Dat werd op bepaalde gronden afgewezen. Naar aanleiding daarvan heb ik de zaak een beetje onderzocht. Ik zag niet direct een grond voor de geheimhouding en concludeerde dat het beter was dat we er met zijn allen nog eens naar zouden kijken om uit de misère te komen rondom het Stationsplein. In feite heeft het college in een reactie van vijf pagina's aangetoond dat ik eigenlijk gelijk had en dat het waarschijnlijk beter is voor de voortgang van de zaak om

de geheimhouding nu op te heffen. Wat dat betreft staat nu ook weer de weg open naar een onderzoek van de raad.

Mevrouw STERENBERG: Voorzitter. De VVD pleit voor het opheffen van de geheimhouding. Het voordeel van iets op papier vragen is dat de kans minder groot wordt dat je een wollig verhaal krijgt, zoals wanneer het in de commissie besproken wordt. Deze brief van vijf pagina's toonde aan dat je ook in een brief nog heel goed een wollig verhaal kunt houden. Uit wat er tussen de regels stond, moest je halen dat er geen geheimhoudingsclausule is en dat er geen grond te vinden is om artikel 10 van de Wet openbaarheid bestuur op te leggen op dit stuk en dat er geen grond is voor de geheimhouding. Het is onderdeel van een project waarin het gaat om 33 miljoen gemeenschapsgeld. Het is allemaal niet goed gegaan. Wij willen geen mistgordijn optrekken met allerlei geheime stukken. Wij zijn voor die transparante, openbare overheid.

De heer AYNAN: Naast een betrouwbare overheid dien je inderdaad ook een transparante overheid en een dienstbare overheid te zijn, dienstbaar aan haar eigen burgers. We hebben hier in de commissie besloten over vergaderd. We hebben besloten om het juridisch te laten onderzoeken. We hebben maandag een brief gekregen met een uitstekende onderbouwing van onze eigen juridische controller, iemand met verstand van juridische zaken en van financiën. Er is volgens onze juridische controller geen enkele reden om de geheimhouding in dit huis te bekrachtigen. Transparantie vóór alles.

De heer BLOEM: Het is al gezegd, maar het advies was heel erg duidelijk. Er is eigenlijk geen enkele juridische grond waarop we ze nog geheim kunnen houden. De geheimhouding erop houden zou eigenlijk niet rechtmatig zijn. Het belang van de ondernemer is er, maar het belang van openbaarheid is groter. Wie bereid is om publiek geld aan te nemen, moet ook bereid zijn om de daarbij behorende openbaarheid te accepteren. De geheimhouding moet eraf.

De heer BAAIJENS: Ook de Actiepartij vindt dat de geheimhouding eraf moet. We hebben er wel lang over gesproken met elkaar. We willen als overheid betrouwbaar overkomen, zeker op het bedrijf. Toch zijn wij vandaag overgehaald door de brief die we hebben gekregen en waarin we lezen dat het bedrijf ook helemaal niet meer door de gemeente wordt uitgenodigd om in te gaan op aanbiedingen. Dat vinden wij helemaal een slechte zaak. Daarom lijkt het ons beter om de geheimhouding eraf te halen. Dan kunnen we met zijn allen kijken of deze aannemer wel een eerlijke kans krijgt. Daarom denken wij dat het beter is om de geheimhouding eraf te halen.

Mevrouw KLAZES: Ook wij hechten aan een transparante overheid, maar in dit specifieke geval is betrouwbaarheid van de overheid, zoals D66 stelde, ook zeer belangrijk. Wel vinden wij dat er in het vervolg echt kritisch gekeken moet worden naar de gevallen waarin geheimhouding echt aan de orde is. Wij hebben de indruk dat er in Haarlem ietwat kwistig mee wordt omgesprongen. Onzes inziens kan dat minder. In dit specifieke geval willen wij de geheimhouding handhaven.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik heb vanwege drukte op mijn werk twee weken de fractiekamer niet opgeruimd. We moeten echt serieus praten over de wisse stapel geheime stukken, want het kan niet zo zijn dat er zo veel door deze gemeente geheim wordt verklaard. Ik wil hierop antwoord van het college. Vorig jaar is gezegd dat er minder geheim zou worden verklaard, maar ik heb juist de indruk dat we meer geheime stukken krijgen van het college.

Natuurlijk moeten we een betrouwbare overheid zijn. Ik heb de stukken en het juridisch advies gelezen. Nu krijgen we ook nog een sommatie van de betrokken ondernemer. Die is eigenlijk de onderbouwing om het openbaar te maken, want hij zegt dat het college selectief citeert uit de beschikking. De ondernemer wil ook niet dat er steeds meer stukken in de krant staan. Volgens mij kan het alleen maar opgelost worden door de stukken zo snel mogelijk openbaar te maken. Anders hebben wij steeds weer een debat en steeds weer stukken in de krant. Wat ons betreft worden ze openbaar gemaakt.

De heer VAN DEN RAADT: Als iedereen wat zegt, zeg ik ook wat. De dikke stapel papier van mijn collega en het afscheid van Rob indachtig, is natuurlijk de vraag: willen we meer of minder geheimhouding? We willen helemaal geen geheimhouding!

Wethouder SIKKEMA: Ik geef graag een korte reactie. In de brief hebben we inderdaad alles volgens mij helder uiteengezet. Voor het college is betrouwbaarheid van de overheid het belangrijkste argument geweest. Als je een afspraak hebt gemaakt, houd je je daaraan. Aangegeven is dat u een andere rol heeft in dezen. Ik geef wel mee dat u ook die betrouwbaarheid van de overheid samen met ons moet uitdragen, want we vormen samen de gemeente. Verder heb ik u gehoord. We gaan het zien.

De VOORZITTER: We gaan over tot besluitvorming. Wie is voor het opheffen van de geheimhouding? Ik constateer dat de fracties van D66, GroenLinks en het CDA daar tegen zijn en de andere fracties voor, dus het is aangenomen.

HAMERSTUKKEN

6. RAADSVOORSTEL BENOEMING M.F. BOELS PER 1 JANUARI 2017 (MET TERUGWERKENDE KRACHT) ALS EXTERN LID VAN DE REKENKAMERCOMMISSIE

HAMERSTUKKEN MET STEMVERKLARING

7. TOETREDING CONTRACTGEMEENTEN TOT GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING OMGEVINGSDIENST IJMOND

De VOORZITTER: Wie wenst daarover nog het woord?

De heer BLOEM: Voorzitter. Sommige standpunten moet je blijkbaar herhalen. Wij vinden een nog grotere regio onmenselijk. Daarmee zet je het nog meer op afstand. Daarom stemmen wij tegen deze uitbreiding.

De heer HULSTER: Voorzitter. Wij hebben eigenlijk maar een opmerking, namelijk dat er in de jaarstukken te lezen is dat de omgevingsdienst IJmond een renteswap heeft...

De VOORZITTER: De bedoeling is dat u alleen een stemverklaring aflegt.

De heer HULSTER: ... en dat u daar zo snel mogelijk mee aan de slag gaat. Daarom stemmen wij voor.

De VOORZITTER: Dit is in ieder geval een bijzondere stemverklaring. Het voorstel is aangenomen met de stem van de SP tegen.

8. VASTSTELLEN VERORDENING: STIMULERINGSLENING DUURZAME STEDELIJKE VERNIEUWING HAARLEM

De heer BERKHOUT: Voorzitter. Wat GroenLinks betreft is deze stimuleringsregeling een uitstekend instrument om kleine lokale initiatieven net dat steuntje in de rug te geven dat ze nodig hebben. Het is een revolverend fonds bij een betrouwbaar Stimuleringsfonds volkshuisvesting. Wij lopen geen risico. Deze leningen kunnen juist zo'n businesscase van bijvoorbeeld zo'n energiecorporatie die zet geven die ons weer aan een klimaatneutrale stad helpt. Wij stemmen van harte in.

Mevrouw SCHOPMAN: Ik leg nog een korte stemverklaring af. Prima initiatief, mooie kans om mensen en initiatieven in de stad te stimuleren. We hebben gezegd: let goed op de communicatie, op het verwachtingsmanagement en op een vlotte evaluatie als het er nog toe doet. Die zijn ons toegezegd, dus we zijn er gelukkig mee.

De heer VISSER (ChristenUnie): Voorzitter. Van harte steun. Wel geef ik de wethouder mee dat er qua digitalisering nog wel wat mogelijk is rondom deze regeling. Ik weet uit eigen ervaring dat het nogal wat administratie vraagt, wat niet nodig zou hoeven zijn.

De VOORZITTER: Het voorstel is aanvaard.

9. VASTSTELLEN BEHEERSVERORDENING "VIJFHOEK"

De heer GARRETSSEN: Voorzitter, het voorstel is een kunstgreep. De wet zegt heel duidelijk dat er alleen een beheersverordening mag komen als er geen bestemmingsplan nodig is. In dit geval is dat wel nodig. Wij willen wel een bestemmingsplan. Het voorstel is dus tegen de geest van de wet. Aan de andere kant willen we ook geen tweedeling in de stad in de zin dat sommige burgers in bepaalde wijken wel leges moeten betalen en andere burgers niet. Daarom stemmen wij met tegenzin voor de beheersverordening.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik kan de SP geruststellen, want het is wel in de geest van de wet. De Omgevingswet is al door de Tweede Kamer aangenomen. Zij moet alleen nog even geldig worden. De verordening is dus in de geest van de toekomstige wet.

De VOORZITTER: Dat is ook een stemverklaring. De raad heeft unaniem met het voorstel ingestemd.

BESPREEKPUNTEN

De VOORZITTER: Voordat we naar de besprekpunten gaan, meld ik u dat er vanavond een grootschalige politieactie heeft plaatsgevonden tegen het Hells Angels clubhuis in Haarlem. Er is zowel in Haarlem als elders een aantal arrestaties verricht. Omdat dat mogelijk nogal opzien kan baren, leek het mij goed om u dit hier mee te delen.

13. HAALBAARHEID UNIVERSITY COLLEGE IN DE KOEPEL VASTSTELLEN EN AB-BC-CONSTRUCTIE IN UITVOERING BRENGEN

De heer BERKHOUT: Ik merk dat door de agendaverschuiving het amendement nog niet bij iedereen binnen is. Dat lijkt mij wel een voorwaarde voor bespreking van dit punt.

De VOORZITTER: Als dat waar is, kunnen wij dat onmogelijk nu goed bespreken. Waar is dat amendement op dit moment? Zit het niet bij de stukken?

De heer BERKHOUT: Het ligt op het kopieerapparaat.

De VOORZITTER: Het zit dus niet in de stukken die iedereen ontvangen heeft. Dan pakken wij dit agendapunt op na agendapunt 10.

10. VISIE OP DE MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE EN PARTICIPATIE
VAN STATUSHOUDERS IN HAARLEM: SAMEN DOEN

De VOORZITTER: Dit onderwerp hebben wij op 15 december besproken en toen doorgeschoven.

De heer SMIT: Voorzitter. Ik begin en eindig met u vandaag in de krant: asielzoekers moeten veel intensiever worden begeleid. Daarop kom ik straks terug. Ik ga naar de voortgangsrapportage van september 2016. Daarin staat: het sociaal programma statushouders richt zich op nieuwe statushouders die vanaf 2016 in ons land zijn komen wonen. Waar mogelijk maken we een weging naar eerder gekomen statushouders. In het raadsstuk dat wij vandaag behandelen staat daarentegen: het sociaal programma statushouders richt zich op nieuwe statushouders. Wij krijgen rijksbijdragen voor onze inzet en realisatie van onze wettelijke huisvestingstaak vanaf 2016. Eerder gekomen statushouders kunnen deelnemen aan programmaonderdelen voor zover dit niet leidt tot overbesteding van beschikbaar budget en/of het niet kunnen deelnemen van statushouders vanaf 2016. Geacht college en in het bijzonder ook geachte burgemeester. Betekent dit een knip in de begeleiding van statushouders? En wordt de groep van vóór 2016 achtergesteld? Hoe verhoudt dit zich met de opmerking van onze burgemeester in de krant van vanochtend dat asielzoekers -- hij noemde daarbij geen intredetermin -- met een verblijfsvergunning veel intensiever moeten worden begeleid? Hoe krijgt de groep asielzoekers van voor 2016 dezelfde behandeling als de groep van vanaf 2016? Of wordt het standpunt van de burgemeester door de rest van het college niet gedeeld?

De heer VAN DEN RAADT: Ik sluit mij aan bij de vraag van mijn collega. Ik heb de krant niet gelezen, maar heb de burgemeester wel gezien op de televisie. Hij zei daar heel slimme dingen, waarmee ik het helemaal eens was. Nu gaat het helemaal niet goed, want slechts 39% haalt de inburgeringscursus. Toen het oude beleid nog werd gevoerd, haalde 70% het inburgeringsexamen. Dat betekent gewoon dat mensen mee kunnen doen, kunnen integreren en volwaardig kunnen deelnemen aan de maatschappij. Het is wel handig als we terug naar het oude beleid gaan en als gemeente meer de handschoen oppakken. Dan begrijp ik ook niet helemaal dat mijn collega zegt dat u in het stuk schrijft dat we moeten opletten dat we niet te veel geld uitgeven, want volgens mij riep u juist op tot even flink investeren, omdat je, als je dat nu niet doet, de rest van je leven zit met mensen die in de bijstand zitten en nooit verder komen, wat meer kost. Daarom was ik het helemaal eens met uw woorden en heb ik de motie 10.3 opgesteld, die ik eigenlijk de motie-Jos Wienen had moeten noemen. Ik heb hem anders genoemd, maar er staat in wat u daar heeft gezegd. De motie heet Falend landelijk inburgeringsbeleid, Haarlem geef het goede voorbeeld. Daarin vraag ik om proactief op te treden, te starten met een pilot, want in Haarlem houden we altijd van pilots, en dan een groep nieuwe Nederlanders te nemen die wij twee jaar lang intensief begeleiden als gemeente, die daarin het voortouw neemt, en om na die twee jaar te kijken of die groep deelnemers significant meer kans op een baan maakt of een baan heeft dan de groep nieuwe Nederlanders die het zelf heeft moeten uitzoeken, maar het door omstandigheden niet heeft gedaan.

Motie Falend landelijk inburgeringsbeleid, Haarlem geef het goede voorbeeld.

De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op 26 januari 2017,
wetende dat:

- van de groep die in 2013 onder de nieuwe inburgeringsregels valt, nog maar 39% slaagt voor het inburgeringsexamen;
- mensen waarvan de kans dus enorm groot is dat die de rest van hun leven in een uitkering blijven hangen en nooit aan een baan komen;
- voorkomen beter dan genezen is;

draagt het college op:

- proactief te handelen en het roer om te gooien;
- te starten met een pilot waarbij een groep nieuwe Nederlanders een ander inburgeringstraject wordt aangeboden;
- een intensief traject onder auspiciën van de gemeente van 2 jaar;
- de pilot wordt na 2 jaar geëvalueerd en heet geslaagd als de deelnemers aan het intensieve traject significant vaker een baan vinden dan nieuwe Nederlanders die zelf hun inburgering hebben moeten regelen.

En gaat over tot de orde van de dag.

Ik heb nog de motie 10.1 Een ongedeelde stad, ook voor statushouders.

Wij hebben het hier natuurlijk altijd met mooie woorden over samen doen. De titel van de visie is ook Samen doen. We zeggen hier heel vaak dat we geen gedeelde stad willen hebben. Dan gaat het vooral over het verschil tussen west en oost. Als je dan de getallen opvraagt van waar statushouders precies gehuisvest worden, dan zie je toch wel enorme verschillen. In sommige wijken zijn het er echt nul en in andere wijken tussen de 40 en de 100. Het wordt onderverdeeld in postcodes. Meerwijk wordt twee keer genoemd en Molenwijk ook. Als je daarbij optelt dat de gezinshereniging eraan komt, kun je daar een factor drie of vier bij optellen, waardoor je dus wijken krijgt waar geen statushouders zijn en wijken waar 200 tot 300 statushouders komen. Dat lijkt Trots Haarlem geen goed idee. Wij vragen het college om met een plan te komen voor de manier waarop wij Haarlem werkelijk een ongedeelde stad laten worden. Dat willen wij altijd zo graag als raadsleden.

Motie Een ongedeelde stad, ook voor statushouders.

De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op ~~15 december 2016~~ 26 januari 2017,

overwegende dat:

- Er vaak de wens voor een ongedeelde stad wordt uitgesproken, doelend op onder andere de verschillen tussen West en Oost;
- Er zelfs in de titel van deze visie gesproken wordt over SAMEN DOEN;
- Dat de spreiding van statushouders juist lijkt op een gedeelde stad en het NIET samen doen en dat dit ook nog vaak de wijken zijn die op haarlem.buurtmonitor de kleur rood krijgen.

de aantallen statushouders per wijk voor 2016:

PC	Wijk		Personen
2037	Meerwijk		35
2036	Molenwijk		14
2035	Boerhaavewijk		54
2034	Molenwijk		41
2033	Parkwijk		31
2032	Potgieterbuurt		14
2031	Harmenjansbuurt		0
2026	Vondelkwartier		5
2025	Vogelenbuurt		12
2024	Sinnevelt		1
2023	Kleverpark		0
2022	Indische buurt-Noord		2
2021	Transvaal		0
2019	Haarlem Centrum		0
2015	Ramplaankwartier		68
2014	Leidsevaartbuurt		1
2012	Den Hout		7
2011	Haarlem Centrum		0
	Overig		3
			288

mede overwegende dat:

- Door gezinshereniging de huidige verschillen in cijfers met een factor 3 à 4 vergroot zullen worden;
- We nu bij het hele debat over de mislukte integratie zien dat een goede start en voorkomen beter is dan achteraf genezen;

draagt het college op:

- Te komen met een plan hoe Haarlem werkelijk een ongedeelde stad wordt, waar het samen doen wordt waargemaakt, ook wat betreft de nieuwe Haarlemmers die voormalig statushouder waren.

En gaat over tot de orde van de dag

De heer VAN DEN RAADT: Ik heb nog een motie, die expres slecht geschreven is. Zij heet Taalbudched veur ieder1. Daarin vragen wij wat de realiteit alweer heeft ingehaald, want u pleit er zelf ook weer voor: nu veel geld uitgeven om iedereen in een keer goed Nederlands te laten spreken. Betrek daarbij ook de nieuwe Nederlanders die door omstandigheden of slechte scholing slecht Nederlands spreken. Ook die blijven achter. We moeten niet hebben dat mensen achterblijven, maar we moeten samen verder, dus zorg dat er een taal cursus Nederlands komt en leg hoofdzakelijk de regie weer bij de gemeente. Bied die aan iedere Haarlemmer aan die daarvoor in aanmerking komt door zijn of haar niveau van begrijpend lezen en spreken van de Nederlandse taal en stel hiervoor ruim voldoende budget beschikbaar.

De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op ~~15 december 2016~~ 26 januari 2017,

overwegende dat:

- Taal het begin van alles is, zeker van kansen op een goede integratie en kansen op een goede toekomst;
- Er in Haarlem naast nieuwe Haarlemmers die de Nederlandse taal überhaupt nog moeten leren, er ook genoeg Haarlemmers zijn die slecht tot gebrekkig Nederlands spreken, lezen of kunnen begrijpen;
- Het belangrijk is om eens en voor altijd in te grijpen en iedereen de kans te bieden goed Nederlands te spreken;
- Slecht Nederlandssprekende mensen vaak geen lening durven aan te gaan om taallessen te nemen;

draagt het college op:

- Een Nederlandse taal cursus, in regie van de gemeente, aan iedere Haarlemmer (die daar door zijn of haar niveau van begrijpend lezen en spreken van de Nederlandse taal voor in aanmerking komt) aan te bieden. En hiervoor ruim voldoende budget beschikbaar te stellen aangezien voorkomen veel goedkoper is dan genezen.

En gaat over tot de orde van de dag

Mevrouw STERENBERG: De VVD vindt natuurlijk dat als iemand in staat is om iets te doen, hij dat ook moet doen. Daarbij is werken de beste manier van inburgeren. Dat zal echter niet voor iedereen direct mogelijk zijn. Daarom is het leren van de taal en het kennismaken met onze normen en waarden en wetten en regels van groot belang en zelfs essentieel. Het college is realistisch in zijn plannen, want de ene statushouder is de andere statushouder niet. De een zal snel zelfredzaam zijn, terwijl de ander langer zal blijven leunen op onze stad. Het college schrijft ook dat participatie niet vrijblijvend is. Er ligt een eigen verantwoordelijkheid voor de mensen en het is niet vrijblijvend. Toch blijkt uit dit stuk niet erg duidelijk in welke zin het niet vrijblijvend is. Het is er ook al over gegaan in de commissie, maar ook daar kwam het antwoord niet goed op tafel. Wij vinden het natuurlijk hartstikke belangrijk dat mensen integreren en de taal goed leren en dat wij als Haarlem daarop met dit beleid actief inzetten. We horen wel graag van de wethouder hoe

zij gaat sturen. Wij zijn in regie, maar hoe grijpen we in als het plan toch niet goed werkt? Hoe kijken wij daarop terug? Hoe gaat u ons daarin meenemen, wethouder?

Mevrouw KLAZES: Het nu voorliggende voorstel doet in de ogen van GroenLinks recht aan de spoedige integratie van statushouders. Er is geleerd van ervaringen in het verleden. Werden vroeger de trajecten van inburgering en taal achter elkaar afgelegd, nu zijn ze geïntegreerd en worden ze tegelijkertijd afgelegd. Dat is wat ons betreft een goede zaak. Er is geleerd van ervaringen uit het verleden. Dat er ook gebruik wordt gemaakt van de positieve energie en de inzet van de vrijwilligers die vanaf het begin van de komst van de vluchtelingen hun best hebben gedaan voor een spoedige integratie van deze vluchtelingen, die inmiddels statushouders zijn, strekt ook tot aanbeveling en is goed opgenomen in deze nota. Met extra inzet op taalonderwijs waarom de commissie heeft gevraagd, hebben wij vertrouwen in deze aanpak.

Mevrouw ÖZÖĞÜL: Het is inderdaad heel goed om de taal te leren zodra je in Nederland komt, maar de taal is ook belangrijk voor mensen die hier al een aantal jaren wonen en in het verleden de kans niet hebben gehad. Wat dat betreft vinden wij dit een goed voorstel, mits er maatwerk geleverd wordt, dus dat er geen dwang achter zit. Mensen die de taal echt niet kunnen leren, moeten daarvoor niet gestraft worden of wat dan ook. Taal is ook een manier om samen te leven en om samen in de toekomst activiteiten te ondernemen. De SP zal dit voorstel dus steunen.

De heer BAAIJENS: Ook de Actiepartij kan dit voorstel steunen. Complimenten aan het college. Andere steden in het land huren dure bedrijven in. Wij doen het met de Taalmaatjes. Met weinig geld bieden zij toch een heel goed product. Wij maken ons wel zorgen, want een tiental leraren is ontslagen bij NOVA. Daarom maken wij ons grote zorgen. Wie verzorgt nu de opleiding van de vrijwilligers? We zien graag dat men zich inzet om die terug te krijgen, zodat het allemaal op peil kan blijven. Ook over de vrijwilligers maken wij ons zorgen, want we moeten niet onderschatten wat een zwaar beroep wij op hen doen. We moeten vrijwilligers toch goed blijven begeleiden, zodat die mensen overeind blijven en niet instorten. Voor de rest vragen we ons af hoe het zit met de Zijlweg. We horen er heel weinig van. Gaat het daar allemaal goed?

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik merk op dat ik het natuurlijk een fantastisch plan vind. Ik ga ermee instemmen, maar mij valt wel iets op wat teruggrijpt op de discussie van drie jaar geleden toen al die vluchtelingen uit Syrië kwamen. Het waren allemaal talenten, dus tandartsen, architecten en weet ik veel wat in de dop. Dat zal gedeeltelijk wel waar zijn geweest, want het is meestal de bloem der natie die als eerste vlucht. Daar kunnen we allemaal van profiteren. In dit stuk staat eigenlijk dat je als statushouder natuurlijk zelf verantwoordelijk bent, maar vervolgens staat erin wat ze allemaal niet kunnen en wat voor een trauma's en wat voor een ellende ze hebben meegemaakt. Dan zien we vluchtelingen weer als slachtoffers, terwijl ik denk dat we van dat idee maar eens af moeten, want dat helpt heel veel mensen echt niet verder.

Mevrouw DEKKER: D66 heeft lang gewacht met het programma statushouders. We willen een programma waarmee uiteindelijk iedere Haarlemmer, ongeacht zijn of haar afkomst, dezelfde mogelijkheden heeft om de kansen te pakken die deze stad kan bieden. Wij zijn blij dat voor D66 belangrijke punten zoals de extra investering in de taalontwikkeling die was toegezegd aan de raad, voldoende huisvesting, verspreid over de stad, ook al toegezegd, werk als motor voor integratie, ambassadeurs die het gesprek aangaan over democratische waarden en mensenrechten en het convenant met het UAF allemaal onderdeel zijn van dit programma. Tegelijkertijd roepen wij op om te leren van de kennis die er al is. We hebben heel lang geëxperimenteerd met de integratie van

vluchtelingen. Veel vluchtelingen hebben daardoor heel lang in de wacht gezeten, met achterstanden in taal en afstand tot de arbeidsmarkt tot gevolg. Deze week beaamde de Algemene Rekenkamer dat het huidige landelijke inburgeringssysteem niet werkt. Vanuit een vorm van cultuurrelativisme is er jarenlang weggekeken bij schadelijke culturele praktijken, zoals vrouwelijke genitale verminking, huwelijksdwang en eengerelateerd geweld. Het waren uiteindelijk Koerden, Somaliërs en Ethiopiërs in Nederland zelf die taboes doorbraken. Wat D66 betreft, ligt de sleutel tot succes dan ook in het luisteren naar professionals en het luisteren naar mensen met een vluchtelingenachtergrond in Haarlem, die als geen ander de drempels en valkuilen kennen van een nieuw leven oppakken in de stad en die het gesprek kunnen aangaan over wat het betekent om in een democratie en een vrije rechtsstaat te leven. Als we van al die kennis gebruikmaken, kunnen we een stad creëren waarin iedere Haarlemmer zijn of haar kansen kan pakken.

De heer SMIT: Mevrouw Dekker, erkent u dat er in de laatste alinea van het raadsstuk een knip is in de mate van ondersteuning van statushouders van voor 2016 en van na 2016?

Mevrouw DEKKER: Ja, we hebben die knip ook al benoemd. Wat D66 betreft, moet het ook mogelijk zijn voor mensen die voor 2016 zijn binnengekomen, om mee te doen aan het traject. Dat heeft de wethouder ook toegezegd.

De heer SMIT: Dat is vorig jaar al toegezegd. Bevreemdt het u dan niet dat het raadsstuk niet aangepast is, juist waar het zo gevoelig is?

Mevrouw DEKKER: Dat vind ik een interessante opmerking. Tegelijkertijd zijn notulen ook geldig, dus ik denk dat we die erbij kunnen pakken.

Als we van al die kennis gebruikmaken, kunnen we de stad creëren die we willen. We steunen dit programma dan ook en zien uit naar de voortgangsrapportages en de resultaten van de diverse pilots.

De heer BRANDER: Heel kort. Ik vind het heel goed dat dit college aan de slag wil met statushouders. Het is belangrijk dat deze mensen snel ingebed raken in onze Haarlemse samenleving. Het college heeft in onze ogen zijn werk goed gedaan. We hebben dit uitgebreid behandeld in de commissie, dus we hoeven het hier nu niet heel lang over te hebben. Er is nog even een discussie geweest over taal. Daar heeft de wethouder een toezegging over gedaan bij de behandeling van de decemberrapportage.

Wij zullen de moties van Trots niet steunen. De motie Ongedeelde stad gaat over een voor ons ook heel belangrijk punt. In de Woonvisie is daarvoor veel aandacht gekomen. De motie Falend landelijk beleid is volgens mij precies de reden waarom ons college er snel mee aan de slag gaat. De motie over het taalbudget vind ik heel sympathiek, maar is volkomen onuitgewerkt. Daarom steunen wij die niet.

De VOORZITTER: Dit was de bijdrage in eerste termijn van de raad. Voordat ik de wethouder het woord geef, merk ik op dat de eerste twee sprekers, de heren Smit en Van den Raadt, naar meerdere interviews met mij verwezen. Ik wijs er graag op dat ik uitdrukkelijk heb gepleit voor een wijziging van de wetgeving en het landelijk beleid. Het beleid dat nu in Haarlem wordt gevoerd, is conform de huidige regelgeving. Ik denk dat de betogen elkaar helemaal niet tegenspreken. Het is een constatering dat binnen de huidige wetgeving slechts een bepaald beleid kan worden gevoerd. Je kunt je afvragen of daarin wijzigingen gewenst zijn. Voor de rest voeren wij nu een discussie over het Haarlemse beleid. Ik geef het woord aan wethouder Langenacker.

Wethouder LANGENACKER: Voorzitter. In 2016 hebben we 440 statushouders in Haarlem geplaatst. Die hebben we kunnen huisvesten. Dat was ook de opgave die we van het Rijk kregen, dus de financiën die we daarvoor beschikbaar gesteld kregen, konden we besteden aan het bieden van een goede plek aan deze mensen in Haarlem of, zoals sommigen ook zeggen, aan het hun bieden van de kans om uiteindelijk volledig te kunnen meedoen in onze stad. Ik ben er trots op dat het ons gelukt is, want het was een enorme opgave. Die opgave is absoluut nog niet klaar. Sterker nog, zoals OPH aangaf, we zijn al aan de slag met deze groep, maar we kunnen er nog meer begeleiding op zetten. Er zijn natuurlijk eerder statushouders in Haarlem binnengekomen. Hun willen wij ook iets bieden. Laat ik daar eerst op ingaan. In de stukken en in de commissievergadering over de koersnota is opgemerkt dat we iedereen die op dit moment in de bijstand zit, statushouders of andere Haarlemmers, en die bijvoorbeeld een taalachterstand hebben of een cursus nodig hebben om aan de slag te kunnen, eerst spreken en vervolgens bieden wat zij nodig hebben om verder te kunnen in de stad, dus ook de groep waarover u het eerder had. Dat betekent dat we gewoon met deze groep aan de slag gaan. Dat hoeft niet specifiek met dit budget. Als het nodig is en als zij kunnen en willen meedoen met de cursussen die wij bieden, dan is daarvoor ruimte.

De heer SMIT: Mevrouw de wethouder, dank u voor de toelichting. U zegt dus dat de programmaonderdelen die voor de groep die is binnengekomen vanaf 2016, ook openstaan voor de groep van vóór 2016, al maakt u uiteraard een selectie?

Wethouder LANGENACKER: Zoals anderen ook al zeiden, leveren wij natuurlijk uiteindelijk maatwerk. Een heel grote groep die al in 2015 Haarlem is binnengekomen, is dus al een stap verder.

De heer Van den Raadt van Trots geeft aan dat de slagingspercentages voor de inburgeringscursussen landelijk heel slecht liggen. Dat is deze week gepresenteerd. De slagingspercentages in Haarlem zijn op zich een stuk gunstiger. Dat wil niet zeggen dat iedereen die de afgelopen jaren Haarlem in is gekomen, al goed op weg is. Als zij dus dat steuntje in de rug nodig hebben, kunnen wij hun dat bieden. Omdat ik al bij Trots ben, wil ik meteen op de door haar ingediende moties reageren.

De VOORZITTER: En de heer Van den Raadt wil meteen interrumpen.

De heer VAN DEN RAADT: Nou, voorzitter, ik heb gewoon een vraag. Als iedereen ervoor in aanmerking komt, snap ik niet dat je dat niet gewoon in het stuk schrijft. Ik begrijp van D66 dat notulen belangrijker zijn dan een raadsstuk, maar ik ben heel blij te horen dat iedereen er dus voor in aanmerking komt. Hoe gaat u die mensen eigenlijk bereiken? Mensen die niet kunnen lezen gaat u toch hoop ik geen brief sturen?

Wethouder LANGENACKER: Mensen die nog niet in staat zijn om de taal te spreken en daardoor ook niet kunnen doorstromen naar werk of volledig kunnen meedoen in onze stad en gebruikmaken van een uitkering, spreken wij sowieso de komende tijd. Ik heb in de commissie gezegd dat wij nu een apart team binnen Sociale Zaken hebben dat zich richt op statushouders. Het kijkt sowieso naar wat mensen nodig hebben om een stapje te zetten en weer te kunnen meedoen in onze stad. Als dat een cursus is die wij deze groep nu aanbieden, kunnen zij daaraan meedoen. Het kan ook zijn dat ze iets anders nodig hebben. Dat betekent maatwerk.

De eerste motie gaat over een ongedeelde stad, ook voor statushouders. Ik zie aan het bijgevoegde lijstje ook dat er op dit moment 68 mensen in het Ramplaankwartier zitten. Dat heeft natuurlijk te maken met de Zijlweg. Juist aan de hand van uw lijstje zou je

zeggen dat er nog een redelijke spreiding in Haarlem is. Ik ben het met u eens. De groep die nu in het Ramplaankwartier zit, moet doorstromen naar andere woningen. Ik ben het helemaal eens met de heer Brander. Daar hebben wij de Woonvisie voor nodig, omdat er net zoveel sociale huurwoningen, of in ieder geval redelijk veel sociale huurwoningen, over de hele stad verdeeld zouden moeten zijn. Dat betekent automatisch dat deze groep over de hele stad verdeeld wordt. Het lijstje toont aan dat er in Noord nog een tamelijk kleine afvaardiging is, maar dat zal binnenkort enorm toenemen, want halverwege dit jaar hebben we het Delftplein met 160 woningen in totaal, waarvan 80 woningen voor statushouders zijn. Met andere woorden: wij doen alles aan een zo goed mogelijke spreiding in onze stad, ook door deze woningen op allerlei plekken aan de stad toe te voegen. We doen het dus al, dus ik ontraad de motie.

Motie 10.2 gaat over het taalbudget. Eigenlijk zie ik daar gedeeltelijk de strekking van het amendement dat D66 volgens mij tijdens de laatste raadsvergadering voor kerst heeft ingediend. Daarop heb ik een toezegging gedaan. We gaan een cursus starten met het NOVA. Wat mij betreft is deze motie daarmee overbodig.

Motie 10.3 gaat over het inderdaad falende inburgeringsbeleid. Nu wilt u in Haarlem inburgering gaan doen. Ik sluit aan bij de woorden van de burgemeester. Het is gewoon wettelijk niet mogelijk. Het is op een andere manier geregeld. Wij gaan wel een alternatief traject aanbieden, maar wij kunnen hier niet apart de inburgeringscursussen overnemen.

De heer VAN DEN RAADT: Er wordt verwezen naar wat u zei. Dat klopt als een bus, maar ik wil erop reageren. U zei dat we landelijk beleid hebben dat niet klopt en dat we Haarlams beleid hebben dat anders is. Dan zegt de wethouder dat we landelijk beleid in Haarlem niet anders kunnen doen, omdat het wettelijk geregeld is, maar we kunnen in Haarlem wel het goede voorbeeld geven en een stapje extra zetten. Je kunt iedereen nog steeds via de landelijke wet opleiden, maar je kunt mensen via een pilot aanbieden om gewoon veel intensiever begeleid te worden. Dan kun je nagaan of dat veel succesvoller is. Dan kan men zelfs misschien wel gaan zeggen: kijk het eens goed gaan in Haarlem, dat zou ook landelijk moeten gebeuren. Volgens mij kan er dus wel iets extra's gedaan worden. Dat hoeft helemaal niet tegenstrijdig aan elkaar te zijn.

Mevrouw DEKKER: Ik ben toch wel heel erg benieuwd naar wat de heer Van den Raadt anders wil dan toegezegd is naar aanleiding van het amendement van D66.

De heer VAN DEN RAADT: Ik wil wat de burgemeester bij Nieuwsuur zei. Dat vond ik zeer terecht. Hij wil dat het initiatief veel meer bij de gemeenten ligt en dat men een periode van twee jaar start waarin je mensen dus veel intensiever begeleidt en de cursussen op het oude inburgeringsniveau aanbiedt. Dan bied je ze dus ook nog, omdat je de wet niet wilt overtreden, dat oude prutpakket aan.

Mevrouw DEKKER: Ik constateer dat er dus eigenlijk nauwelijks licht zit tussen deze twee wensen. Fantastisch dus, we doen het al!

Wethouder LANGENACKER: Dat zou ook mijn constatering zijn.

We gaan door naar de VVD die specifiek vraagt hoe wij sturing geven op dit beleid om mensen te stimuleren. Daarop geef ik eigenlijk hetzelfde antwoord als net. Wij hebben juist de mensen die momenteel gebruikmaken van een uitkering in beeld bij Sociale Zaken. Wij hebben er een apart team op zitten en monitoren hen, net zoals we andere groepen in de bijstand monitoren. We roepen ze dus telkens op en aan de hand daarvan

stimuleren we ze om die stappen te zetten die goed zijn voor hun ontwikkeling, om uiteindelijk ook uit te stromen uit de uitkering en weer te kunnen meedoen.

De Actiepartij had het over de vrijwilligers. U hebt helemaal gelijk dat er inderdaad ook het afgelopen jaar enorm veel vrijwilligers hebben klaargestaan voor deze groep, die eerst uit vluchtelingen bestond en nu uit statushouders. Ik merk juist dat de vrijwilligers graag nog iets blijven doen als ik ze spreek. Ze willen juist aangehaakt blijven. Ik zie geen overbelasting. Wel zijn er organisaties die de vrijwilligers steunen, bijvoorbeeld op het moment dat de problematiek van de statushouders te zwaar wordt en zij professionele hulp nodig hebben. Leuk om te noemen is dat de statushouders in april een congres voor de vrijwilligers organiseren, om te laten zien hoe dankbaar zij zijn voor de hulp die zij in de afgelopen jaren van hen hebben mogen ontvangen. Dat sluit mijns inziens goed aan bij de woorden van D66. Je ziet gebeuren dat juist allerlei gemeenschappen, zoals de Eritrese en de Somalische, die de stappen wel hebben kunnen zetten, hun land- of lotgenoten willen begeleiden bij de stappen die zij dan kunnen zetten. Zelforganisaties doen het dus goed in Haarlem. Wij zijn juist vanuit die groepen ook een klankbordgroep aan het installeren om het beleid dat we hier vandaag met elkaar vaststellen, juist met de ervaringsdeskundigen, dus de mensen die daadwerkelijk deelnemen, te kunnen delen en te kunnen toetsen of we op de goede weg zijn.

Ik ben het helemaal eens met de opmerking van mevrouw Van Zetten over het slachtofferschap. Volgens mij roept u allen dat. Er is een diversiteit aan statushouders in ons land. Sommigen zijn hoogopgeleid en kunnen zo uitstromen naar hoogopgeleid werk, terwijl anderen laagopgeleid werk nodig hebben of taal. Ik denk dat we met dit pakket een goed alternatief bieden.

De heer BAAIJENS: Ik heb de wethouder ook nog gevraagd naar de leraren op het NOVA-college. Een hele groep is daar ontslagen. Wij vinden dat heel erg voor de situatie met de vrijwilligers die goed opgeleid moeten kunnen worden. Kan de wethouder daarover nog iets zeggen?

Wethouder LANGENACKER: Ik moet eerlijk zeggen dat ik er niet van op de hoogte ben dat er een groep is ontslagen. Wel zie ik NOVA-docenten in hun vrije tijd bij de Koepel en nu bij de Boerhaavekliniek hun taalkennis inzetten voor statushouders. Als ik voor hen nog iets kan doen, bespreek ik dat met collega Snoek.

De VOORZITTER: Dank u wel. Is er behoefte aan een tweede termijn? Nee. Dan gaan we over tot de besluitvorming. In de eerste plaats hebben wij voor ons de voorgestelde visie. Wenst iemand daarover een stemverklaring af te leggen? Dat is niet het geval. Voor het voorstel zijn alle fracties, dus de visie is unaniem aangenomen.

De heer Van den Raadt heeft net zijn eerste motie Ongedeelde stad, ook voor statushouders, uitgebreid toegelicht. Ik zie dat mevrouw Özoğul daarover nog het woord wil voeren.

Mevrouw ÖZOGÜL: Ik wil over motie 10.1 een stemverklaring afleggen. Wij hebben in het verleden altijd gezegd dat er in alle wijken van Haarlem mensen moeten kunnen wonen en dat daar ook betaalbare woningen moeten zijn. Op dit moment doen wij wellicht ons best voor spreiding. Wij proberen ervoor te zorgen dat iedereen overal kan wonen, maar dat kan niet. Er zijn delen zonder sociale woningbouw. Als ik de mensen op straat spreek, of dat nu Somaliërs zijn, Turken of Marokkanen, ze zeggen allen dat ze met hun buurman of buurvrouw goed Nederlands willen kunnen spreken zodat ze het kunnen leren. Daar moeten wij voor zorgen. Om die reden stemmen wij voor.

De VOORZITTER: Dat was een stemverklaring. Ik geef het woord aan mevrouw Klazes.

Mevrouw KLAZES: GroenLinks is voor kleinschalige opvang in de wijken van Haarlem, omdat dat ook de integratie ten goede komt. De integratie gaat versneld zodra je mensen in de wijken plaatst. Daar moet dan wel de mogelijkheid toe bestaan. Sociale woningbouw vind je niet in alle wijken. Er wordt wel aan gewerkt middels de Woonvisie. Net zoals voor alle andere Haarlemmers, geldt dan ook voor statushouders dat de verdeling beter plaats kan vinden. Wij zullen deze motie niet steunen.

De VOORZITTER: We gaan over tot stemming. Wie is er voor deze motie? Dat zijn de fracties van de SP, de OPH en Trots Haarlem. Dat is te weinig, dus de motie is verworpen.

We komen bij motie 10.2 Taalbudched veur ieder1. Wenst iemand daarover een stemverklaring af te leggen? Dat is niet het geval. Wie zijn er voor de motie? Dat zijn de SP, OPH en Trots, dus de motie is verworpen.

We komen bij motie 10.3 Falend landelijk inburgeringsbeleid. Haarlem geef het goede voorbeeld. Wenst iemand een stemverklaring af te leggen? Dat is niet het geval. Wie zijn er voor de motie? Dat zijn de SP, OPH en Trots Haarlem. Dat is te weinig. De motie is dus verworpen.

13. HAALBAARHEID UNIVERSITY COLLEGE IN DE KOEPEL VASTSTELLEN EN AB-BC-CONSTRUCTIE IN UITVOERING BRENGEN.

De VOORZITTER: U hebt het amendement, dat overigens ook bij de stukken zat, nu ook op papier. Over dit agendapunt kan de raad een zienswijze geven. Ik zie dat de heer Berkhout daarover als eerste het woord wil voeren.

De heer BERKHOUT: Voorzitter. Het doel van GroenLinks Haarlem is om van Haarlem een universiteitsstad te maken. Dat doel heeft de stad eigenlijk al honderden jaren. Vanavond is die kans daar. Die ligt heel duidelijk voor. Die wens is breed gedragen, niet in de laatste plaats door de raad zelf. We hebben in 2015 immers bijna allemaal de motie University College Haarlem aangenomen, op de Actiepartij en de ChristenUnie na, die nota bene vanavond die keuze maken. Maar ook buiten de raad is die keuze breed gedragen. We hebben afgelopen week allemaal in de krant kunnen zien dat de bewoners, de wijkraad en Alexander Rinnooy Kan, nota bene de voorzitter van de Koninklijke Hollandse Maatschappij der Wetenschappen, voor zijn. Dat is indrukwekkend en geeft in onze ogen een goed beeld van hoe gewenst een universiteit in onze stad is en hoe breed het netwerk is waar de stichting uit kan putten. Voorzitter, let wel, deze universiteit is niet mogelijk op een andere manier. Het is echt nu of nooit. Het kan niet via die rijksroute. Daar is immers het hoogste bod doorslaggevend. Woningbouw zal het altijd winnen van een maatschappelijke instelling als een universiteit als het om opbrengsten gaat. Laten we dat nu voor eens en altijd helder hebben. Ik wil daarop een klip-en-klaar antwoord van de burgemeester horen. Hoe groot acht hij de kans dat de stichting Panopticon als winnaar uit de rijksroute komt? Wat ons betreft is die kans duidelijk nul. Wat mogen wij ons echter als stad gelukkig prijzen. Andere steden snakken naar een universiteit. De steden waar al university colleges zijn, hebben daarvoor diep in de buidel moeten tasten. Wat krijgen wij, Haarlem? Haarlem krijgt het eigenlijk op een presenteerblaadje, een cadeau voor de stad! Waarom dan toch zo moeilijk doen? Waarom dan toch zo veel weerstand, zou je je afvragen. Ergens begrijpen wij die weerstand wel. Wij zijn gekke Gerritje niet. De raad is de afgelopen jaren door schade en schande wijs geworden, zullen we maar zeggen. We hebben nu eenmaal niet zo'n goede track record als het om grote projecten

gaat. De kernvraag is dus hoe we ellende voorkomen als het Panopticon onverhoopt niet lukt. Dat is exact waar wij de afgelopen week druk mee bezig zijn geweest. Daarom wil ik echt nadrukkelijk mijn waardering uitspreken voor collega-schaduwraadslid Jasper Drost, die op de publieke tribune zit. Hij heeft echt alle tijd en energie gestoken in een solide voorstel. Dat ligt voor en dat wil ik u even uitleggen. Het amendement Universiteit in de Koepel is een harde voorwaarde. We zorgen ervoor dat we heel simpelweg niet gepiepeld worden en dat de financiële risico's voor de gemeente tot een minimum beperkt worden. Het is de zogenaamde stok achter de deur. Het amendement is lang, dus ik zal kort samenvatten wat wij ermee hebben gedaan. Het gaat uit van het volgende. De stichting krijgt negen maanden de tijd om een academische partner te zoeken. De ontwikkelaar achter de stichting staat garant. Lukt het de stichting niet om een academische partner te vinden binnen die termijn, dan houdt het voor haar op. Afgelopen, klaar. In dat geval kiezen wij als gemeente voor een terugkoopregeling die de minste kosten en risico's voor de gemeente met zich brengt. De Koepel blijft namelijk het bezit van Panopticon. Wij starten een aanbestedingsprocedure. Aan de winnaar daarvan verkoopt de stichting de Koepel door. Daarmee voorkom je dat wij die in bezit krijgen. Wij krijgen die gewoon niet meer in bezit. Daarnaast hebben we geluisterd naar de wensen die vorige week in de commissie Ontwikkeling werden gedeeld. De SP zei hier een breed toegankelijke universitaire instelling te wensen, omdat het niet zo kan zijn dat alleen rijkelui's kunnen studeren. Daarna hebben we geluisterd. We nemen die wens op. Middels een verklaring van toegankelijkheid gaan we hierover het gesprek met de stichting aan. Verder willen we dat dit university college in de toekomst een volwaardige universiteit kan worden, dus niet alleen een bacheloropleiding, maar ook een masteropleiding. Dat kan. University College Leeuwarden biedt al masteropleidingen aan. Deze verkoopvoorwaarde achten wij noodzakelijk. Het klinkt streng, het is ook streng.

Voorzitter, wij geven Panopticon vanavond deze kans, omdat wij de toegevoegde waarde van een universiteit ten zeerste onderschrijven. Haarlem verdient een universiteit. We hebben echter ook een verantwoordelijkheid naar de stad, een verantwoordelijkheid om het beste voor de stad te doen en financiële risico's te beperken. Met dit amendement doen wij beide. We hebben een harde deadline, de kosten zijn voor de ontwikkelaar en we nemen het niet in eigen bezit. Dat heet dichttimmeren. Let wel, met Panopticon weten we wat we in huis halen en kunnen we afspraken maken. Bij de rijksroute weten we dat niet en staan we buiten spel. Kortom, wij, GroenLinks, weten het wel: wij willen een universiteit. Dank u wel.

De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 26 januari 2017,

constaterende dat:

- De Koepelgevangenis eigendom is van het Rijksvastgoedbedrijf (RVB);
- De gemeente Haarlem een samenwerkingsovereenkomst (SOK) heeft gesloten met het RVB;
- Deze samenwerkingsovereenkomst heeft geresulteerd in een Nota van Ambities en Eisen en een verkoopprocedure;
- Daarnaast de mogelijkheid tot een reallocatieprocedure is aangedragen;
- Deze procedure middels een AB-BC constructie de gemeente in staat stelt een andere partij aan te dragen;
- Deze clausule alleen geldt als die partij een publiek-maatschappelijke functie als hoofdfunctie nastreeft;
- Dat sinds de zomer van 2016 er een onderzoek heeft plaatsgevonden waaruit is gebleken dat het plan van Panopticon op 3 van de 4 onderzochte punten positief scoort;

- Na het terugtrekken van de Universiteit van Amsterdam eind 2016 er tot op heden nog geen nieuwe academische partner is gevonden;
- Het College heeft besloten onder voorbehoud van zienswijzen de reallocatieprocedure uit te voeren waarbij aan Panopticon dezelfde prijs en dezelfde verkoopvoorwaarden worden opgelegd als het RVB aan de gemeente oplegt en Panopticon 2 jaar de tijd wordt gegund om alsnog de benodigde academische accreditaties binnen te halen.

overwegende dat:

- Universitair onderwijs een directe (door de gecreëerde banen) en indirecte (o.a. door spin-offs en de bijdrage aan het vestigingsklimaat) impuls betekent voor de Haarlemse economie;
- Het realiseren van universitair onderwijs voor de gemeenteraad de doorslaggevende reden is voor de voorgestelde constructie;
- Het afdekken van juridische en financiële risico's bij complexe projecten in het verleden niet altijd goed is gegaan;
- Een meerderheid in de raad positief tegenover universitair onderwijs staat, maar alleen een positieve zienswijze wil afgeven mits (financiële) risico's afdoende afgedekt zijn;

draagt het college op:

1) In de tekst van de zienswijze van de raad bij de 1e bullet de tekst te veranderen van: "Panopticon een periode van maximaal twee jaar te geven teneinde de universitaire functie te realiseren in het complex de Koepel parallel aan het herontwikkelingstraject, waarbij het vastleggen van de functie universitair onderwijs in het bestemmingsplan noodzakelijk is" in: "Panopticon een eerste periode van negen maanden te geven, ingaand op het moment dat de Koepel wordt geleverd aan deze stichting, teneinde de universitaire functie te realiseren in het complex de Koepel parallel aan het herontwikkeltraject, waarbij het vastleggen van de functie universitair onderwijs in het bestemmingsplan noodzakelijk is."

2) Onder deze bullet de volgende tekst toe te voegen:

Deze overeenkomst wordt aangegaan onder de voorwaarde dat:

- Voordat een overeenkomst met Panopticon wordt aangegaan alle verkoopvoorwaarden inzichtelijk worden gemaakt voor de raad;
- Vast wordt gelegd dat de ontwikkelaar achter Panopticon (HBB) garant staat voor het betalen van de door het RVB opgelegde reserveringsvergoeding;
- Vast wordt gelegd dat Panopticon toewerkt naar het realiseren van een universiteit in het publieke domein zonder winstoogmerk;
- Vast wordt gelegd dat Panopticon binnen de eerste periode van negen maanden, welke ingaat op het moment dat de Koepel wordt geleverd aan de stichting, een Letter Of Intent (LOI) met universiteit overlegd kan worden. Wanneer deze niet wordt gerealiseerd heeft de gemeente te allen tijde het recht de koepel terug te kopen;
- Vast wordt gelegd dat in die negen maanden Panopticon verplicht is noodzakelijk onderhoud te plegen welke een eventuele tender bij terugkoop of doorverkoop niet zullen bemoeilijken, maar worden er geen bouwvergunningen afgegeven;
- Vast wordt gelegd dat zes maanden voor het verstrijken van de laatste termijn van Panopticon duidelijk is hoe een mogelijke Haarlemse openbare tenderprocedure ten behoeve van terugkoop of doorverkoop ingericht kan worden;
- Als er binnen negen maanden wél een LOI is, Panopticon nog 15 maanden de tijd krijgt om een en ander definitief uit te werken. Als het binnen die tijd alsnog

misgaat met universitair onderwijs dan behoudt de gemeente nog steeds het recht de Koepel terug te kopen welke via een clause en ontbindende voorwaarde in de koopovereenkomst wordt vastgelegd;

- Vast wordt gelegd dat wanneer het academisch onderwijs niet binnen de eerste termijn van negen maanden of tweede termijn van 15 maanden geregeld kan worden, Panopticon verplicht is het Koepelcomplex aan de winnaar van de Haarlemse tender door te verkopen;
- Bij het definitief afhaken van Panopticon zo spoedig mogelijk deze Haarlemse openbare tenderprocedure ten behoeve van terugkoop of doorverkoop gestart wordt;
- Met Panopticon in gesprek gegaan wordt over de hoogte van het collegegeld en de kamerhuur zodat ook potentiële studenten met een kleinere beurs kunnen studeren aan UC Haarlem en dit in een ‘verklaring van toegankelijkheid’ vast te leggen;
- Met Panopticon een anterieure overeenkomst aangegaan wordt bij levering van het koepelcomplex waarin onder andere is vastgelegd dat Panopticon alle gebruikelijke gemeentelijke kosten dekt;
- In de koopovereenkomst via een beding vast wordt gelegd dat Panopticon verplicht om in het complex universitair onderwijs te realiseren en verbiedt dat zolang de functie universitair onderwijs niet gerealiseerd is het koepelcomplex aan een opvolgende partij te onttrekken;
- Panopticon de opdracht te geven de Haarlemse Canon (met name Hannie Schaft) een plek te geven binnen het complex.
- Het college de ambitie uitspreekt naast bacheloronderwijs ook masteropleidingen naar Haarlem te willen halen;
- Samen met Panopticon zo spoedig mogelijk een stappenplan en planning wordt opgesteld en de raad in ieder geval elke 3 maanden middels een voortgangsrapportage op de hoogte van de vorderingen wordt gebracht.

3) In de tekst van de zienswijze van de raad bij de 2e bullet de tekst te veranderen van: “De AB-BC-constructie in uitvoering te brengen middels de reallocatieprocedure waarbij aan Panopticon dezelfde prijs en dezelfde verkoopvoorwaarden worden opgelegd als het Rijksvastgoedbedrijf aan de gemeente oplegt” in: “De AB-BC-constructie pas in uitvoering te brengen middels de reallocatieprocedure als Panopticon zich committeert aan deze aanvullende voorwaarden.”

En gaat over tot de orde van de dag.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik hoor dat u heel veel werk heeft verzet. Dat vind ik heel erg goed, ook van uw schaduwraadslid, maar wat vindt u eigenlijk van het college? Dat is hier natuurlijk al twee jaar mee bezig, samen met zijn ambtenaren. U hebt dan al het werk gedaan, terwijl zij ervoor worden betaald. Wat vindt u daarvan?

De heer BERKHOUT: Wij zijn het belangrijkste orgaan, wij nemen de beslissingen. Zo simpel is het. Het college heeft gigantisch veel lobbywerk verzet. Het college is met het Rijksvastgoedbedrijf in gesprek gegaan. Dit is wat er voorligt. Wat wij doen, is het aan het einde dichttimmeren.

De VOORZITTER: Wie wenst er verder het woord?

De heer VAN DRIEL: Gaan wij het Koepelcomplex onderhands verkopen aan stichting Panopticon? Die vraag moet de gemeenteraad vanavond beantwoorden. Wat het CDA betreft doen wij dat niet. Wij hebben daarvoor drie argumenten. De herbestemming in de

publieke sfeer die Panopticon voorstelt, is gebaseerd op een plan om een university college te vestigen in het Koepelcomplex, universitair bacheloronderwijs, bestaande uit een liberal arts and sciences programma. De raad heeft op 14 juli 2016 besloten om de haalbaarheid en uitvoerbaarheid van dit plan te onderzoeken. Eind vorig jaar trok de Universiteit van Amsterdam zich terug uit het plan van Panopticon. De basis van het project, te weten universitair onderwijs in de Koepel, is daarmee verdwenen. Om het project te kunnen realiseren is een investering nodig van 27 miljoen euro. Dit bedrag zou volgens Panopticon worden opgebracht door "De vrienden van", andere donaties, sponsors en Europese subsidies.

De VOORZITTER: Collega Cannegieter?

Mevrouw CANNEGIETER: Mijnheer Van Driel, ik snap dat het allemaal financieel moet kloppen. Als u nu een huis koopt, maar u hebt het geld niet, dan gaat het hele verhaal toch niet door? Is het de verantwoordelijkheid van de raad om dat te beoordelen? Het is toch gewoon de koper die het geld moet neerleggen? Als dat er niet is, gaat de koop toch niet door?

De heer VAN DRIEL: Exact dezelfde vraag stelde u mij ook in de commissie Ontwikkeling. Toen was mijn antwoord...

Mevrouw CANNEGIETER: Ja, het is een heel goede vraag, mijnheer Van Driel. Daarom stel ik hem nog eens.

De heer VAN DRIEL: Het antwoord was toen ook al dat ons werd gevraagd naar de haalbaarheid van dit plan. Ik heb daarnaar gekeken, net zoals het bureau dat de second opinion heeft uitgevoerd. Dat kwam tot de conclusies die ik in mijn bijdrage heb verwerkt, namelijk dat het plan van Panopticon financieel gezien niet 100% sluitend is. Zo lees ik de second opinion. Ons wordt die vraag gesteld, dus beantwoord ik die vanavond.

Ik vervolg. Naast "De vrienden van" wordt er opgevoerd dat er Europese subsidies worden aangevraagd, een lening van het Nationaal Restauratiefonds en een bancaire lening. Of "De vrienden van" het benodigde bedrag gaan opbrengen, wordt in de uitgevoerde second opinion ingeschat als kwetsbaar. De Europese subsidies zijn onzeker en voor een lening uit het Nationaal Restauratiefonds zal waarschijnlijk een overheidslaag zoals de gemeente garant moeten staan. Wat eveneens opvalt, is dat Panopticon geen rekening heeft gehouden met financieringslasten tijdens de bouw, waarbij bovendien de kosten voor de parkeervoorziening te laag geschat lijken. Kortom, ook de financiële onderbouwing is een riskante pijler in het plan van Panopticon. Het CDA is van mening dat met de procedure van verkoop met voorselectie aan de hand van het door de raad vastgestelde beoordelingskader in de nota van ambities en eisen voor de herontwikkeling van het Koepelcomplex uiteindelijk het beste project voor Haarlem zal worden ontwikkeld. Het uitgangspunt voor ons als raad is immers het samenhangend gebiedsconcept binnen het kader van de Gebiedsvisie Oostradiaal. De Koepel met een strik eromheen verkopen aan Panopticon past niet in dit uitgangspunt. Het CDA zal dus niet instemmen met het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Voor alle helderheid: er ligt geen voorstel, maar een zienswijze van de raad. Daarover zal worden gesproken. Ik begrijp de bedoeling.

De heer VAN DRIEL: Dan lijkt mij dat er sprake is van een misverstand, want in het stuk lees ik wel degelijk dat het college de raad voorstelt om een bepaalde procedure te gaan volgen.

De VOORZITTER: Ja, maar het besluit wordt door het college genomen en de raad wordt gevraagd om een zienswijze. Maar het komt op hetzelfde neer. De raad gaat via de zienswijze al dan niet akkoord met het voornemen van het college.

De heer VAN DRIEL: Dan is de zienswijze van het CDA dat zij niet instemt met het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Wie wenst hier verder het woord over?

De heer SMIT: OPH heeft van de uitnodiging van HBB en Panopticon gebruikgemaakt om mee te kijken naar de cijfers achter het haalbaarheidsplan. Volgens OPH geeft de investeringsexploitatieopzet een realistisch beeld van het project, dat voldoet aan de beelden die je bij een university college mag hebben en aan een haalbare investeringsexploitatieopzet. Dat mag ook wel logisch klinken, want anders stond HBB nu ook niet als financier en projectvormgever achter Panopticon. Dat is een feit. Helaas zijn we nu nog niet zeker van een Nederlandse universiteit die haar naam wil verbinden aan Haarlem, maar OPH acht de kans op succes voldoende aanwezig. Voor de juridische implicaties...

De heer BERKHOUT: Ik wil kort interrumpen. U weerspreekt met uw eerste zinnen eigenlijk direct wat de voorgaande spreker van het CDA heeft gezegd, namelijk dat het wel een goede businesscase is.

De heer SMIT: Nee, ik weerspreek het niet. Ik heb er op mijn manier naar gekeken. Ik heb naar de sheets, de rekenvoorbeelden en de gehele concrete onderbouwing van de businesscase gekeken. Het is naar mijn mening, maar dat wil ik minder strikt zeggen dan u. Het is naar mijn mening. U mag mij enige ervaring met bouw en het kosten opzetten, toerekenen, maar het blijft mijn mening.

Voor de juridische implicaties van het traject voelt OPH zich voldoende geborgd met het amendement. Dat steunen wij dan ook van harte. Ik maak nu toch even van de gelegenheid gebruik om als vader van een dochter die op een university college heeft gezeten mijn beeld en gevoel daarbij te geven. Mijn jongste dochter heeft haar bachelor gehaald aan het University College Utrecht, een complex met een voormalige kazerne als beeldbepalend midden. De sfeer was er internationaal en de voertaal ook. Zelfs de Nederlanders spraken onderling Engels. Studenten kwamen vanuit de hele wereld en dat heeft mijn dochter een meerwaarde gegeven. Nog steeds heeft ze contacten met buitenlandse medestudenten.

De aandacht voor studenten was voor mijn gevoel bovengemiddeld en de uitval daardoor laag.

De bacheloropleidingen waren breder van opzet dan toen de Nederlandse. Ik weet niet of dat tegenwoordig nog zo is. Immers, in het Angelsaksische model zit de specialisatie meer in de masterfase, waardoor je wat langer de tijd hebt om je keuzes te maken. De jaargenoten van mijn dochter zijn voor hun masteropleiding uitgewaaid over de hele wereld. Mijn dochter heeft haar master gehaald aan de Middlesex University in Londen en woont nu ook in die stad. University colleges zijn een startplek voor wereldburgers. Als Haarlem jaarlijks zo'n 200+ wereldburgers kan voorbereiden op de wereld en drie jaar lang een gevarieerd cultureel aanbod in een supergezellige stad daarbij aan kan bieden, dan mogen wij trots zijn op onze stad.

Mevrouw SCHOPMAN: Zo veel mensen, zo veel wensen, zo veel mensen, zo veel waarheden. Waarheid is een lastig begrip, ware het niet dat waarheid wel iets weergeeft

van wat je wilt. Dat laat onverlet dat de feiten die waarheid nog weleens tegenspreken. De wens van de gehele PvdA-fractie is dat er iets ontzettend moois komt in de Koepel. Dat willen we allemaal. We hebben dat ook betoogd. Ik zei echter al: feiten zijn eenduidiger, dus we willen een paar feiten aflopen. Er werd al aan gerefereerd: er is een motie aangenomen om universitair onderwijs in Haarlem mogelijk te maken.

Dat klopt, dat is een feit. Er stond alleen niet bij dat dat per se in de Koepel moest worden gevestigd. Panopticon stelt dat zij universitair onderwijs wil realiseren. Dat is een mooie wens. De harde waarheid is -- daaraan werd ook al gerefereerd door het CDA -- dat de UvA is afgehaakt en er nog geen alternatieve universiteit is gevonden. Dan sluit ik even aan bij de klip-en-klare vraag en het antwoord, gegeven door de heer Berkhout. Wij willen klip-en-klare van de wethouder horen hoe zeker het is dat er binnen nu en, laten we zeggen, drie maanden een universiteit is die zich aan dit project wil verbinden. Het is wel een van de belangrijkste pijlers.

De heer VISSER (ChristenUnie): Stel, u zou in de raad van bestuur van een universiteit hebben gezeten en u was vlak voor kerst benaderd voor dit plan. Zou u het dan als bestuurslid van die universiteit reëel vinden om binnen drie maanden of, laten we zeggen, vier maanden, want het is nu alweer een maand na kerst, inclusief de kerstperiode zo'n besluit te nemen? Zou u dat ooit nemen, ook al zou u het een geweldig voorstel vinden? Zou u dat besluit als lid van de raad van bestuur nemen?

Mevrouw SCHOPMAN: Ik weet niet meer precies of ik het uit de krant of uit een blog vernomen heb, maar de VU vond het interessant. Het had voor de VU alleen geen prioriteit. Dat vond ik best zorgwekkend.

De heer VISSER (ChristenUnie): U stelt gewoon onredelijke eisen. Al zouden er helemaal geen kanttekeningen bij het plan te plaatsen zijn, zou het fantastisch zijn en zou u er als universiteitsbestuur helemaal achter staan, dan nog zou u niet binnen die twee of drie maanden uw handtekening zetten onder zo iets? U stelt irreële eisen.

Mevrouw SCHOPMAN: Ik vind dit wel een bijzondere opmerking van u, mijnheer Visser, want ik heb niet bepaald dat zij die moesten vinden op die korte termijn. Ze hebben zelf gevraagd om een kans. De wethouder heeft ons in de commissie verzocht om het "op te lengen" tot 31 januari. Het is nog een keer "opgelengd" tot eind februari. Doe niet alsof ik het bedacht heb. Het komt daarvandaan en bij Panopticon vandaan.

Ik ga verder. Er is door de raad met uitzondering van onder andere de PvdA om een haalbaarheidsonderzoek verzocht. Daarop is toen ja gezegd, maar ik herinner mij heel goed dat diverse partijen over dat haalbaarheidsonderzoek hebben aangegeven: oké, we willen dat, maar dat betekent niet dat we dan bij voorbaat ja zeggen tegen de uitkomst ervan en dat we die universiteit dan ook willen. Het was dus geen garantie in de zin van: mooi, vier pijlers, we gaan door. Laten we een en ander dus nuanceren.

De wethouder stelt dat hij het onbegrijpelijk vindt dat de PvdA, de partij die het maatschappelijk belang hoog in het vaandel heeft staan, Panopticon niet in de Koepel zou willen, terwijl juist de PvdA de partij is geweest die het maatschappelijke deel binnen de nota ambities en eisen heeft opgehoogd. Mede dankzij onze en uw steun, het Rijksvastgoedbedrijf en de wethouder die het heeft meegenomen, is dat juist omhooggegaan. Volgens mij viel ons op dat vlak niet zo veel te verwijten. De wethouder heeft zelfs nog gezegd...

De heer BERKHOUT: Dat klopt. De PvdA heeft dat voorstel inderdaad gedaan. Dank daarvoor. Het is echter nog steeds de helft van wat wij met een universiteit kunnen realiseren. Vat ik goed samen dat u het wel wilt, maar dan voor de helft?

Mevrouw SCHOPMAN: Ik vind het heel spannend dat u nu bepaalt of iemand wel of geen maatschappelijk belang heeft en dat u dit in percentages gaat duiden. Voor 10% ben je niet maatschappelijk, voor 90% wel. Het lijkt mij goed dat wij het maatschappelijke belang omhoog hebben gebracht, zoals ook de kantorenfunctie omlaag, zoals groen op het voorplein, met dank aan de SP, zoals een stadsbouwmeester die deel uitmaakt van de selectiecommissie, met dank aan het CDA. Met zijn allen hebben wij ervoor gezorgd dat de nota van ambities en eisen is aangescherpt. Daar ben ik trots op en de wethouder was daar ook trots op.

De heer BERKHOUT: U kunt daar heel trots op zijn, maar ik begrijp uw betoog niet. U wilde een university college, maar u heeft nooit gezegd dat die in de Koepel moest komen. U wilde wel een haalbaarheidsonderzoek voor Panopticon, maar u heeft nooit gezegd dat u wilde dat dit daadwerkelijk gerealiseerd werd. U wilde maatschappelijk, maar niet zoveel als nu met een universiteit wordt gerealiseerd. Ik vind het lastig met elkaar te rijmen. De nota van ambities en eisen was dramatisch. Dat kunt u wel zeggen, maar nu is zij matig. Ik zou daarmee geen genoeg nemen.

Mevrouw SCHOPMAN: Ik vind het een beetje ingewikkeld, mijnheer Berkhout. Misschien weet u meer dan wij. Er is geen universiteit, dus hoezo gaat u uit van dat maatschappelijk belang?

De heer BERKHOUT: Wij bieden hier de kans.

Mevrouw SCHOPMAN: Ja, maar er is nog geen universiteit. We wachten het klip-en-klare antwoord af.

De heer BERKHOUT: Anders hoefden we ook geen kansen te bieden. Dan was die universiteit er al!

Mevrouw SCHOPMAN: Ik hoor het graag van de wethouder, net als het antwoord op uw klip-en-klare vraag. De wethouder stelde naar aanleiding van de bijgestelde nota ambities en eisen dat de selectie van een plan in deze nota van ambities en eisen nu goed is geborgd. Als hij dat letterlijk zegt, waarom dan een voorkeurspositie voor één partij, hoe goed ook? Dat hebben we altijd gezegd. Laten we daar duidelijk over zijn.

Bewoners uit het Scheepmakerskwartier verzetten zich in eerste instantie fel tegen het plan van Panopticon. De laatste weken hebben zij zich laten overtuigen, maar de waarheid is wel...

De VOORZITTER: Wij hebben hier onze beraadslagingen, dus ik verzoek de mensen op de publieke tribune zich te onthouden van adhesiebetuigingen of protesten.

Mevrouw SCHOPMAN: De waarheid is dat deze enthousiaste, zeer gewaardeerde bewoners slechts één uitgewerkt plan hebben gezien; de andere uitgewerkte plannen niet. Er werd al gesproken over de financiële haalbaarheid. Daarbij zijn inderdaad kanttekeningen te plaatsen. Ook waar het ondergronds parkeren wordt geregeld, waarmee de wijk zo blij is, blijkt dat nogal krap begroot te zijn. Hoe feitelijk en onderbouwd het is, is nog maar even de vraag. Ook dat is nog geen waarheid en nog geen feit.

Mevrouw CANNEGIETER: U zegt dat de bewoners slechts één onderbouwd plan hebben gezien. Hebt u misschien meer gezien? Ik niet. U volgens mij ook niet.

Mevrouw SCHOPMAN: Ik kom net bij dat punt. Let op.

De VOORZITTER: Dan moet u toch even wachten, want de heer Visser heeft ook nog een interruptie.

De heer VISSER (ChristenUnie): Als we gaan aanbesteden, waarop u aanstuurt, vraag ik mij af hoeveel plannen de bewoners te zien krijgen. Volgens mij krijgen de bewoners dan ook maar één plan te zien. Nu kennen ze een plan waarvan ze denken dat het iets kan worden. Later kan er een plan zijn waar ze eigenlijk tegen zijn. Daartegen gaan ze dan vechten. Ik snap dat de bewoners dit wel een goede denkrichting vinden. Hebt u een mogelijkheid waardoor de bewoners meerdere plannen kunnen zien? Ik denk dat het niet kan, want we moeten aanbesteden.

Mevrouw SCHOPMAN: Dat is helemaal waar. Een burgemeester die dit bij voorbaat het beste plan vindt zonder de andere plannen te kennen...

De VOORZITTER: Dames en heren, wilt u zich rustig houden op de tribune? Dan kunnen wij hier beraadslagen. Mevrouw Schopman, gaat u uw gang.

Mevrouw SCHOPMAN: De burgemeester, die Panopticon bij voorbaat het beste plan vindt zonder de andere plannen te kennen en te kunnen kennen, vroeg: hoeveel lef moet je hebben om zo'n kans te laten lopen? Daarop vroeg ik de burgemeester: hoeveel lef moet je als college hebben om de andere plannen bij voorbaat af te schieten? Daar komt het op neer. De burgemeester zei toen dat alle andere partijen al de kans hadden gehad om plannen op tafel te leggen en dat daaruit geen concrete businesscase is gekomen. De waarheid is dat er bij de marktconsultatie nog helemaal niet is gevraagd om uitgewerkte plannen. Sterker nog, pas bij de verkoopprocedure wordt er gevraagd om uitgewerkte plannen. Tot die tijd, dus dit geldt nu nog steeds, en totdat de verkoopprocedure niet meer opgeschort is, maar gestart, kan iedereen nog met plannen komen, dus Panopticon, maar ook eenieder hier aanwezig en daarbuiten.

Mevrouw CANNEGIETER: Ik snap het punt, maar daarom gaat het niet. Er is een procedure geweest waarin wij allen een aantal partijen hebben gehoord. Zij hebben gezegd: ja, maar wij hebben ook een prachtig plan! Geen van die partijen, mevrouw Schopman, heeft meer aangeleverd dan de woorden "ik heb een prachtig plan". Ze hebben een kans gekregen, maar ze hebben die niet gegrepen. Ik heb ze niet gezien!

Mevrouw SCHOPMAN: Dan heeft u toch echt niet goed geluisterd. We zitten misschien wel op hetzelfde verkeerde spoor als de burgemeester zat, want het staat heel duidelijk in de stukken: er hoefden nog geen concrete plannen ingediend te worden. Dat moet pas zodra de verkoopprocedure van start gaat. Het hoefde niet tijdens de marktconsultatie. U moet die twee uit elkaar halen.

Mevrouw CANNEGIETER: Je kon altijd een plan inleveren, maar het hoefde niet. Als ik in de positie had gezeten van geïnteresseerde partij en zag wat er aan de hand was, dan had ik wel degelijk een uitgewerkt plan ingeleverd. Niemand heeft dat gedaan.

Mevrouw SCHOPMAN: Mensen houden misschien liever hun kruit droog. Dat kan ook.

De heer VISSER (ChristenUnie): U heeft gelijk dat partijen hun kruid drooghouden. Dat zou ik ook doen. De vraag is dan wel: als ze hun plan op tafel leggen, hoeveel invloed heeft u daar nog op? Het antwoord daarop is: bijna nul. Uiteindelijk gaat u voor de hoogste bieder. Nu kunt u wel invloed uitoefenen en kunt u wellicht een university college krijgen. Op die andere plannen kunt u geen invloed uitoefenen. U kunt hoogstens twee slechte plannen afwijzen, maar daarna is het de hoogste bieder.

Mevrouw SCHOPMAN: Goed. Daarvoor hebben wij die nota van ambities en eisen sterker vastgesteld.

De heer VISSER (ChristenUnie): Nu heeft u geen invloed meer. Eerder heeft u die uitgeoefend. Dat heeft u fantastisch gedaan. Vanaf nu heeft u geen invloed meer.

De VOORZITTER: Nu antwoordt mevrouw Schopman. Daarna gaan we naar de volgende interruptie.

Mevrouw SCHOPMAN: De invloed die wij willen staat in de nota van ambities en eisen. Dat is de invloed die wij wensen. Persoonlijk hebben wij tot twee keer toe, zowel de burgemeester als de wethouder, verzocht om naar het Rijksvastgoedbedrijf te gaan om juist de kwaliteit doorslaggevend te maken. We hebben ze op pad gestuurd en ze zijn op pad gegaan, maar ze hebben het niet voor elkaar gekregen, waar het Amsterdam wel gelukt is. Dat is superjammer.

De heer SMIT: Als je op dit moment een marktpartij bent die al een tijd geleden interesse heeft getoond en je nu ziet dat er een volwaardig plan ligt van Panopticon/HBB, dan ben je toch al aan de gang gegaan om een alternatief neer te leggen? Dan ga je toch niet roepen: ik wil nog steeds de kans hebben om een plan met een totale exploitatie neer te leggen? Er zijn ideeën geweest, maar daarbij is het tot nu toe toch gebleven? Zie ik dat verkeerd?

Mevrouw SCHOPMAN: U ziet dat echt verkeerd. Ik wil het met alle liefde, want zo ben ik, voor de derde keer uitleggen. Bij de marktconsultatie konden mensen al laten weten dat ze geïnteresseerd waren, maar dat laat onverlet dat pas bij de verkoopprocedure alle mensen die een plan hebben, dat kunnen indienen. Dat kan dus nog steeds, want de verkoopprocedure is nog steeds niet gestart. Pas dan wordt er om een uitwerking gevraagd. Pas dan gaat er een selectiecommissie heel kritisch na of deze of gene al dan niet voldoet aan de nota van ambities en eisen. Zo niet, dan gaat je plan in de prullenbak, zo wel, dan gaat je plan door naar de selectie. Dat is het.

De heer GARRETSSEN: Ik heb een interruptie op de heer Visser. Ik vind dat de heer Visser de bevoegdheid van de raad wel heel laag inschat. Hij weet toch dat wij bestemmingsplannen vaststellen en dat we daarin ook allerlei randvoorwaarden kunnen stellen?

De heer VISSER (ChristenUnie): Dat klopt, maar de heer Garretsen weet ook dat als we die bestemmingsplannen te dicht regelen, de opbrengst laag zal zijn. Hij weet dat wij op dit ogenblik niet de eigenaar zijn en dat het Rijk er niet mee akkoord zal gaan als wij het bestemmingsplan te veel inperken, omdat er dan planschade optreedt. Dan krijgen wij het financieel ook op ons bordje.

Mevrouw SCHOPMAN: Er wordt af en toe gevreesd dat als het plan van Panopticon niet doorgaat, er iets vreselijks voor in de plaats komt. Het zou hartstikke mooi zijn als het wel doorging, dus ik vraag Panopticon om vooral mee te doen aan de verkoopprocedure.

Hoe dan ook, ik heb al in de nota van ambities en eisen aangegeven dat er in het bestemmingsplan al op wordt geselecteerd en getrechterd.

De VOORZITTER: U inspireert mensen kennelijk tot interrupties.

Mevrouw SCHOPMAN: Ik zeg nooit meer wat!

De heer BERKHOUT: U zegt dat u hoopt dat het plan van Panopticon het wordt, omdat u dat geweldig vindt.

Mevrouw SCHOPMAN: Dat heb ik altijd gezegd. Onze hele fractie heeft gezegd dat het een prachtig plan is. Als het uit de verkoopprocedure komt, zullen wij niet zeggen: wat jammer dat dit wint.

De heer BERKHOUT: Waarom moet het volgens de verkoopprocedure? Dat gaan wij als eerste vragen aan de wethouder. Het kan niet eens via de verkoopprocedure, want daarbij is het hoogste bod doorslaggevend. Dan wordt het nooit een universiteit. Hoe dan ook, ik hoor graag de bevestiging. Verder houdt u dus vast aan een procedure, maar niet aan wat u zo graag wilt?

Mevrouw SCHOPMAN: Weet u wat voor de PvdA zo belangrijk is? Wij worden gedreven door idealisme, socialisme en vooral door gelijke kansen. Ik kan er niets aan doen. Er zijn partijen die daar anders over denken.

De heer GARRETSEN: Voorzitter, het is nu de zoveelste keer dat de tribune reageert. Ik zou u willen vragen om de tribune te verzoeken hiermee nu echt op te houden.

De VOORZITTER: Ik heb de tribune gevraagd om zich te onthouden van adhesie, bijval of protest. Mevrouw Schopman zet haar betoog voort.

Mevrouw SCHOPMAN: Dank u wel, voorzitter, en dank u wel, mijnheer Garretsen, voor uw steun. Ik kan wel tegen een stootje. Nu ben ik wel helemaal de kluts kwijt. Ik was bezig met de heer Berkhout.

De VOORZITTER: Daar bent u nu klaar mee.

Mevrouw SCHOPMAN: O ja. Komt er iets vreselijks in die Koepel? Nee, dan moet je van heel goeden huize komen. Er zijn heel veel randvoorwaarden. Zo komen er geen torenflats, wordt er heel veel groen ingevuld, mag er voor de helft ingevuld worden met bebouwing en is alles omtrent de parkeerplekken geregeld. Zo kan ik nog wel even doorgaan. Lees vooral de nota ambities en eisen, dames en heren. Ik kan het u allen aanraden. We hebben vooral onze stadsbouwmeester die deel uitmaakt van de selectiecommissie.

Tot slot. Dit is onze waarheid. Ik zei al: zoveel mensen, zoveel wensen, zo mensen, zo veel waarheden. Voor ons is dit een vaststaand feit. Gelijkwaardigheid, realiteitszin en door eerlijkheid gedreven. Geef alle plannen gelijke kansen.

De VOORZITTER: Wenst er verder nog iemand het woord?

Mevrouw VAN DER SMAGT: Voorzitter. Er is al veel gezegd. Op het gevaar af in herhaling te vallen, wil ik toch het standpunt van de VVD duidelijk schetsen. Nogmaals, de VVD zou de vestiging van een universiteit in Haarlem toejuichen, ook met behulp van

commerciële partijen. We zijn alleen niet bereid daar elke prijs voor te betalen. De VVD heeft van meet af aan aangestuurd op transparantie van overheidshandelen en van het proces, en een gelijk speelveld voor alle partijen. We zijn bereid om dat beginsel iets te laten opschuiven als heel zwaarwegende belangen een rol spelen. Alleen dan zijn we bereid om die een-op-een verkoop te rechtvaardigen. In dat licht hebben we eigenlijk alle argumenten en alle correspondentie die de 48 uur nog op ons af is "getuimeld", gewogen. Rechtvaardigt het doel van een universiteit nu eigenlijk alle middelen? Een zwaarwegend belang voor Haarlem is natuurlijk dat universitair onderwijs. Inmiddels is het dossier enorm in omvang toegenomen. Er is ook al anderhalf jaar van praten verstreken. Er staat veel vast, maar juist dat universitaire onderwijs waar het de stad en onze raadsleden om te doen is, is niet zeker. Voor ons ligt inderdaad een collegebesluit, waarin besloten wordt tot een ongeclausuleerde AB-BC-transactie voor 6,4 miljoen met het recht van terugkoop. De termijn verloopt over vier dagen. Het college vraagt de zienswijze van ons allemaal. Nogmaals, we praten over een ongeclausuleerde AB-BC-transactie. Haarlem gaat afnemen van het Rijksvastgoedbedrijf, terwijl het college heeft verzuimd om zekerheden te benoemen in die BC-transactie. Laten we dat ook even zeggen. Geen enkele zekerheid, geen enkele financiële zekerheid voor de stad tref ik in dat besluit. Ik heb zeer veel respect voor het vele werk dat GroenLinks en D66 hebben verricht. Het amendement dat het resultaat daarvan is, bevat veel noodverbanden en er zijn veel risico's weggenomen, maar afdoende zijn ze toch niet. Ik noem daar maar even insolventie van Panopticon, een tussentijds faillissement van Panopticon en het geven van zekerheden zoals hypothecaire verplichtingen. Ook die uitwinning binnen de komende periode dat er geen universiteit is, maakt ons terugkooprecht volstrekt illusoir.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik begrijp dat u blij bent met de gestelde voorwaarden, maar dat u er meer wilt. Volgens mij is er voor zo iets als een faillissement best iets juridisch vast te leggen, dus ik denk dat de heer Berkhout en ik bereid zijn het amendement op dat punt aan te scherpen, als dat u over de streep trekt.

Mevrouw VAN DER SMAGT: Mijnheer Visser, ik ben door GroenLinks en D66 uitgenodigd om mijn wensen aan te geven. Dat zijn juist gebeurtenissen die je niet kunt afdekken, die je niet van tevoren kunt regelen. Uitwinning door de curator in een faillissement...

Mevrouw CANNEGIETER: U zegt dat dergelijke gebeurtenissen niet van tevoren te regelen zijn, maar verwacht wel van het college dat het dat van tevoren regelt? Ik snap het niet meer.

Mevrouw VAN DER SMAGT: Nee, mevrouw Cannegieter. Ik verwacht van het college dat als het besluit tot een AB-BC-transactie, er een universiteit gevestigd kan worden of is, er medewerking is en alle zekerheden zijn ingebouwd. Ik heb het nu over het recht van terugkoop dat u in uw amendement nader uitwerkt en tracht te zekeren. Dat recht van terugkoop is echter volstrekt illusoir als er betalingsproblemen kunnen optreden, insolventie tussen nu en de daadwerkelijke realisatie bij Panopticon. Als ik mij goed heb laten voorlichten door deze stichting, bestaat zij uit een verzameling mensen met alleen maar ideële bedoelingen. Ze hebben zelfs geen bankrekening.

De heer BERKHOUT: We hebben dit punt eerder besproken. Deze week hebben wij geprobeerd eruit te komen. U ziet dat we een aantal noodverbanden hebben gelegd. U noemt nog twee noodverbanden waarvan u zegt dat die niet te regelen zijn. U hebt het over de stichting en de mate waarin zij al dan niet failliet kan gaan, waardoor wij met de gebakken peren zitten. We hebben dat juist geprobeerd te ondervangen door de ontwikkelaar achter de stichting garant te laten staan. HBB valt niet zo gemakkelijk om,

helemaal niet vanwege zo'n in hun ogen klein bedrag. Volgens mij hebben we daar toenadering gezocht. In het hypothecaire onderdeel dat u noemt, ben ik niet thuis. Ik hoor graag de wethouder daarover. U zegt dat het onmogelijk te regelen is, maar voor uw fractie wel een breekpunt is om het niet te doen. Verder hoor ik wel dat u dit doel ziet. U zegt alleen dat u meer noodverbanden wilt. Ik zoek nog steeds die toenadering, eerlijk gezegd.

Mevrouw VAN DER SMAGT: Ik mag u verwijzen naar het juridisch advies dat is uitgebracht. Daarin staat met zoveel woorden dat die BC-transactie heel onverstandig is. Het ware verstandiger geweest als die levering helemaal niet doorging. Daar vindt u dus al de juridische argumenten terug die ik hier nog eens heb gepresenteerd. Ik moet u eerlijk zeggen dat het antwoord van de wethouder niet anders kan zijn, want het zit al in het dossier.

Goed bestuur kenmerkt zich volgens de VVD ook door je verlies te nemen zodra dat zich aandient.

U proeft al in de dingen die ik heb gezegd dat de VVD het helemaal niet eens is met het collegebesluit. Het amendement van GroenLinks en D66 brengt daarin geen verandering. Wat de VVD betreft, neemt het college zijn verlies en stapt het er tussenuit.

Mevrouw CANNEGIETER: Ik probeerde net ook al een interventie te plegen, maar dat lukte niet helemaal. U zei dat insolventie lastig was en niet te regelen viel. Dat risico is er toch altijd, ook als we gaan aanbesteden en het Rijksvastgoedbedrijf zijn gang laten gaan? Er zijn altijd risico's. Niets is vrij van risico. Hoe wilt u dat allemaal totaal risicovrij regelen?

Mevrouw VAN DER SMAGT: Risicovrij was het geweest als het college de Wet voorkeursrecht gemeenten had toegepast, het initiatief desnoods naar zich toe had gehaald en controle had gehouden op de ontwikkeling van de Koepel. Nu zouden we twee jaar afstand doen van die controle, anderen de controle geven en hopen dat het in orde komt. Daar gaat de VVD niet in mee.

De heer GARRETSSEN: Nederland is een bijzonder land. Dat beseffen we niet altijd, maar het is een van de weinige landen in West-Europa, samen met Noorwegen, waar iedereen naar dezelfde universiteiten gaat. In andere landen heb je privé-universiteiten, universiteiten waar je alleen maar naartoe kunt als je ouders vermogend zijn. In Nederland is dat niet zo, al is daar de laatste jaren wat de klad in gekomen. Een nieuw verschijnsel zijn de university colleges, die vijf keer zo veel collegegeld mogen heffen. Ook is vaak bepaald dat studenten op een campus moeten wonen met desbetreffende hoge huur. De meeste university colleges heffen hoge collegegelden en hoge huren. Nu is Panopticon van standpunt veranderd en heeft het gezegd te streven naar normale collegegelden en een gemiddelde huur voor de studentenwoningen van 400 euro. We hebben het college daarover technische vragen gesteld. We hebben gevraagd of we dat op een of andere manier konden vastleggen, ofwel in de BC-overeenkomst, ofwel in een bestemmingsplan of wat dan ook. Het antwoord was klip-en-klaar: het is tegen de wet om dat vast te stellen. Het is dus onrechtmatig om dat vast te stellen. Als het verdienmodel van Panopticon op een gegeven moment niet klopt en zij extra geld nodig heeft, is er dus geen enkele garantie dat het collegegeld of de huur van studentenwoningen niet omhooggaat. Daarom alleen al is de SP tegen dit voorstel. De SP is heel erg voor een universiteit, maar dan voor een normale universiteit waar normale gemiddelde Haarlemmers en mensen uit Kennemerland naartoe kunnen gaan.

Mevrouw Van Der Smagt heeft gelijk. Twee jaar geleden had u de Wet voorkeursrecht gemeenten moeten toepassen. Dat had u moeten doen. Dat stelt het zeer grondige juridische advies van Six Advocaten ook. Dat stelt: niet doorleveren! Als je wel doorlevert, loop je van het ene risico naar het andere.

De heer BERKHOUT: Ik heb twee punten. De heer Garretsen houdt eerst een heel betoog over university colleges en de betaalbaarheid daarvan. Ik heb in mijn betoog ook het belang daarvan aangegeven. Tegenstrijdig vind ik wel dat u twee jaar geleden die motie over een university college in Haarlem mede heeft gesteund. U weet hoe university colleges in elkaar zitten. Dat u dan nu, om het maar niet te willen doen, argumenten gebruikt zoals de betaalbaarheid die niet in een bestemmingsplan kan worden vastgelegd, komt op mij ongeloofwaardig over. Ik heb de tekst hier. Ik citeer: "Wij zijn eventueel wel voor een onderafdeling van de Universiteit van Amsterdam of van Leiden, net zoals bij Groningen en Leeuwarden het geval is". U weet kennelijk wat de consequenties daarvan zijn. Dit hebt u twee jaar geleden gezegd.

Mijn tweede punt betreft het juridische punt van Six Advocaten dat u aanhaalt, maar ze hebben meerdere punten aangedragen, meerdere instrumenten. Dat weet u ook.

De heer GARRETSEN: Wat betreft de tweede vraag loopt u vooruit. Over de eerste vraag kan ik zeggen dat ik nog heel goed weet dat ik aan mevrouw Leitner heb gevraagd: kan het ook een normale universiteit zijn? Daarop heeft zij ja geantwoord. Daarom hebben wij voor een universiteit gestemd.

Ik zei ook in mijn betoog dat we graag een universiteit in Haarlem willen, voor normale Haarlemmers, waar iedere Haarlemmer toegang toe kan krijgen, ook Haarlemmers met ouders met een lager inkomen. Wat betreft Six Advocaten: als je niet doorlevert, komt er een waslijst met voorwaarden waaraan je moet voldoen. U hebt daarvan een aantal genoemd in uw motie. Vergeten is trouwens dat er twee keer sprake moet zijn van een bancaire lening, de eerste keer voor die 6,4 miljoen en de tweede keer voor de financiering van die 27 miljoen. Wat gebeurt er als je voor een lening naar de bank gaat? Dat weet u ook, mijnheer Berkhout. Als je een huis koopt, wordt er een hypotheek op gevestigd. Er wordt dan dus ook op de Koepel een hypotheek gevestigd. Dat is een extra risico.

Zoals gezegd ben ik het heel erg eens met het betoog van de heer Van Driel. Er zijn ontzettend veel mitsen en maren in het advies van Koek B.V. Het is een groot vraagteken of de financiering lukt. Het zal heel lang duren. Ook mevrouw Van der Smagt heeft al gezegd dat het op het laatste moment is. In de afgelopen presidiumvergadering was mevrouw Huisse boos. Zo boos heb ik haar nog nooit gezien. Verleden week maandag hoorden wij dat de Koepel op de agenda kwam, terwijl het college midden december al wist dat het de Koepel op de agenda voor deze raadsvergadering wilde zetten. Op het laatste moment kregen wij allerlei stukken, waarover wij ontzettend veel vragen hebben moeten stellen. Sommige antwoorden op vragen waren tegenstrijdig. Eerst werd er herhaaldelijk gezegd dat er een conceptovereenkomst met Panopticon was. Op de laatste vragen werd er geantwoord dat die er niet is en dat alleen de door het Rijksvastgoedbedrijf gestelde voorwaarden zijn besproken met Panopticon. Zo zijn er meer antwoorden geweest. Ik vind dit stuk niet voldragen. Mijn fractiegenoot Anne Feite Bloem heeft terecht in de commissie Ontwikkeling gezegd dat dit stuk niet rijp was voor behandeling. Dat is dan nog een argument ten overvloede. Wij zijn tegen het collegebesluit en zullen ook het amendement van GroenLinks niet steunen, hoewel die een verbetering is. Dat geef ik van harte toe, mijnheer Berkhout.

De heer HULSTER: Voorzitter. De Actiepartij heeft zich indertijd inderdaad kritisch uitgelaten over de vestiging van een university college, met name omdat wij voor

openbaar onderwijs zijn dat voor iedereen toegankelijk is. Ik denk dat we dat geregeld hebben in het amendement, waarover ik niet mag praten omdat mijn naam eronder staat.

Ik leg uit waarom wij voor dit voorstel zijn. Dit is eigenlijk een historische kans die wij als gemeente hebben. Als gemeente wil je altijd zo veel mogelijk maatschappelijke waarde creëren. Normaal gesproken wil je zo veel mogelijk maatschappelijke waarde als je zelf een pand hebt. Vervolgens zeg je: ja, maar we hebben ook geld nodig, dus we gaan toch maar dure koopwoningen bouwen. Dat is toch eigenlijk wel het enige wat dan kan. Nu is het pand niet van ons en hebben wij voor het eerst een soort historische kans om iets te vestigen wat we heel graag willen met zijn allen, dankzij deze transactie. Wij willen natuurlijk mensen met zijn allen de kans bieden om hier in Haarlem te komen studeren. Er wordt de hele tijd gezegd dat het goed is voor de stad, maar het is vooral heel erg leuk voor de studenten. De studententijd of de tijd waarin je een opleiding volgt, is altijd heel inspirerend voor mensen. Dat is niet zomaar iets. Als mensen dat hier komen doen, is dat heel erg waardevol. Nu zijn er een hoop partijen die voorstellen om verder te shoppen. Je kent het wel. Je gaat met een vriend of vriendin naar een winkel. Hij of zij heeft daar een trui uitgekozen die fantastisch staat, goed zit en ook nog betaalbaar is. Hij of zij heeft het geld ook nog, dus je stelt voor dat hij of zij die trui koopt. Maar dan zegt hij of zij: nou, ik wil toch nog even verder shoppen. Ik zal je zeggen wat er dan gebeurt. Negen van de tien keer komt diegene zonder truien thuis, terwijl die iets had gehad als die die ene trui gewoon had gekocht. Dit is een historische kans. Laten we niet weer zeggen: we denken er nog eens over na en kijken of er geen beter plan is. Er zijn geen betere plannen. Denk terug aan de periode waarin in alle kranten stond dat de koepelgevangenissen werden verkocht. Het was op alle journaals. Bij alle vastgoedbedrijven zat dit nieuws in de knipselkrant. Allerlei beleidsmedewerkers zijn langsgegaan bij de directeur om te zeggen dat de koepels werden verkocht en te vragen of zij niet iets moesten doen als bedrijf. Hier zegt u: ja, er zijn vast nog andere plannen, dus laten we nog even afwachten.

De heer GARRETSSEN: Ik voel mij toch wel aangesproken door uw betoog. U weet ook dat de gemeente op dit moment ook eigenaar van de Egelantier is. Laten we voorzichtig beginnen en aan Hogeschool Inholland vragen aan welke propedeuse-, bacheloropleiding en universitaire opleidingen we de meeste behoefte hebben. Laten we met de faculteiten van de UvA gaan praten, want die faculteiten waren voor de UvA ook een belangrijke hinderpaal om uiteindelijk in te stemmen. Laten we dus net zoals Leeuwarden van de grond af opbouwen. Dan hebben wij ook over vijf jaar de eerste masteropleiding. Dat zijn ook mogelijkheden.

De heer HULSTER: Het klinkt heel erg leuk, maar de Egelantier is natuurlijk een heikel punt voor ons. Dat gebouw is veel te klein voor dit soort dingen. De andere kant van de zaak is dat de Koepel een heel complex gebouw is met veel ruimte waarmee je eigenlijk niet zo veel kunt. De fantasieën erover zijn leuk en het klinkt allemaal heel eenvoudig, maar er moet 27 miljoen worden geïnvesteerd om het gebouw te transformeren. Dan weet je dus al dat het niet zo'n eenvoudig complex is.

De heer SMIT: Ik heb hieraan nog een kleine toevoeging. Het is 27 miljoen voor het totale complex, niet alleen voor de Koepel.

De heer HULSTER: Dat is duidelijk, maar ik denk dat de universiteit niet alleen in de Koepel komt. Wij hopen dat men zich binnen de partijen gaat afvragen wat we hier nu allemaal aan het doen zijn in de raad. Volgens mij proberen wij in deze raad om zo veel mogelijk maatschappelijke waarde voor de stad te creëren. Dat moeten we doen in een wereld die we helemaal "geneoliberaliseerd" hebben. Daar zijn wij zelf niet voor, maar

het is nu eenmaal zo, dus we laten het aan marktpartijen over. En hun belang is het om zo veel mogelijk economische waarde te creëren. Dat is hartstikke goed. Laat hen dat vooral doen; ik heb daar geen kritiek op. Maar goed, als dat zo is, moeten wij ook niet gaan zeggen: laten we zo veel mogelijk economische waarde creëren en proberen om een zo hoog mogelijke prijs te krijgen via een aanbesteding of een openbare verkoop. Nee, probeer het dan zo te regelen dat je zo veel mogelijk maatschappelijke waarde krijgt. Als dat niet lukt, kunnen we het over twee jaar gewoon alsnog in de openbare verkoop doen. Dan doen we alsnog wat iedereen wil en gaan we lekker verder zoeken.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik geef toe, in het begin waren wij ook wat aarzelend over dit plan, maar als ik zie wat er in de afgelopen maanden door de stichting is neergezet, kan ik niet anders zeggen dan dat een aantal mensen heel professioneel werk heeft verricht. Daar kunnen we als gemeente nog een puntje aan zuigen. Dit is namelijk ook echt binnen een recordtijd gedaan. Mijn fractie ziet het plan van Panopticon als een mooie kans. Wordt het een succes? Dat weten we niet. Zijn er risico's? Ja, die zijn er, maar volgens onze fractie zijn die risico's te overzien. Vastgoed behoudt immers zijn waarde. We hebben het net ook gehad over het hypotheekrecht van banken. Een bank zal niet zomaar zo'n grote hypotheek verstrekken. Professionals kijken naar de risico's. Het kan zijn dat we het gebouw uiteindelijk terugkopen en dan op de markt moeten zetten. Misschien lijden we dan renteverlies of zoiets, maar het is te overzien als ik het vergelijk met andere projecten die we als gemeente uitvoeren en waarmee we eigenlijk veel grotere risico's lopen.

De heer GARRETSSEN: Voor die 6,4 miljoen zal die bancaire lening er meteen moeten komen, maar u zegt zelf eigenlijk al dat die bank dat risico niet zal willen lopen. Die lening komt er dus helemaal niet. Als die er wel komt, komt er een hypotheek. Voor die 27 miljoen zal die bank inderdaad weinig risico willen lopen. De bank zal kijken naar de resultaten van Europese subsidies, naar de resultaten van de massale geldinzameling en of de gemeente borg wil staan voor het Nationaal Restauratiefonds, enzovoort, enzovoort. Dit zijn allemaal alleen maar redenen waarom we vertraging gaan oplopen.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik hoor alleen maar dat de bank er kritisch naar zal kijken. Het enige wat er kan gebeuren, is dat het plan niet wordt gerealiseerd, wij terugkooprecht hebben en het dan verkocht wordt. Als er winst wordt geboekt, gaat het Rijk die afromen. Dan kun je dus ergens een rente-effect krijgen. Dat kan. De mogelijkheid bestaat om op deze locatie wel iets unieks te vestigen.

De heer GARRETSSEN: Het advies van Six Advocaten is niet voor niets zoals het is. Als wij het terugkopen en er al een hypotheek op zit, gaat het hypotheekrecht voor.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik ben niet overal deskundig in, maar als ik de stukken bekijk, had ik meer regie van het college verwacht op dit punt. Ik steun dus de VVD wel, want we hebben de laatste dagen inderdaad heel veel stukken gekregen. Er zijn heel veel vragen gesteld over het risico van faillissement en dergelijke. Er zijn heel veel vragen gesteld en beantwoord. Die hadden in het oorspronkelijke stuk moeten staan. Ten eerste vind ik de voorbereiding van Panopticon verhoudingsgewijs, gezien het feit dat het allemaal vrijwilligers zijn, beter dan die van het college. Van het college had ik meer verwacht. Ik vind het dus eigenlijk jammer dat je nu in deze raad ziet dat een meerderheid misschien tegen dit plan gaat stemmen, terwijl ik ervan overtuigd ben dat dit niet nodig was geweest als het college de stukken beter had voorbereid en ervoor had gezorgd dat er meer vragen aan de voorkant waren beantwoord. Want hoe meer vragen er worden gesteld, hoe vaker mensen gaan twijfelen. Ik ga dan ook twijfelen. Ik heb nu inderdaad nog steeds vragen, maar alles afwegende wil ik het wel een kans geven. Ik acht de risico's

aanvaardbaar. Daarom wil ik een beroep doen op de raadsleden om na te denken wat zij met dit mooie stukje stad willen. Willen we het een kans geven? Soms moet je voor iets moois een risico nemen.

Mevrouw CANNEGIETER: Mijnheer Visser, u heeft het amendement mede ingediend. Dat is hartstikke mooi. Wat vindt u van het idee dat we zo meteen iedereen kleur laten bekennen door een hoofdelijke stemming los te laten op dit amendement?

De heer VISSER (ChristenUnie): Daar zat ik aan te denken. Ik heb er met collega's naast mij over overlegd. Ik vind dit wel een onderwerp voor een hoofdelijke stemming, dus ik was eigenlijk van plan om die zo meteen aan te vragen. U bent mij net voor.

De heer SMIT: Voorzitter. Ik heb een gecombineerde vraag aan de heer Garretsen en de heer Visser en eigenlijk ook aan de wethouder. Ik wil duidelijk weten waar onze beperkingen en onze risico's liggen in een gevestigd hypotheekrecht op de Koepel. Wat betekent dat over twee jaar of enig moment daar tussenin als verzwarende last voor ons? De tweede opmerking die ik maak, mijnheer Visser en mijnheer Garretsen, is dat een lening van 27 miljoen pas wordt gegeven als aan de condities is voldaan waarop die 27 miljoen kan worden verstrekt, namelijk een dekkende investering en een dekkende exploitatie. Daarover bent u het toch met mij eens? Die 27 miljoen komt niet eerst en later pas de risico's.

De heer GARRETSEN: Dat was ook mijn betoog. De bancaire lening komt helemaal achteraan. Eerst komen de Europese subsidies - u weet hoe lang het duurt - dan de massale inzamelingsactie, dan de waarborg voor het Restauratiefonds en pas dan, als alle vraagtekens zijn opgelost, zal de bank erin stappen en een hypothecaire lening vragen.

De heer VISSER (ChristenUnie): Mijnheer Garretsen, u bevestigt dat zo'n bank een hypotheek van 6 miljoen zal geven. Voor dat bedrag wordt het gebouw verkocht. Redden ze het niet, dan kopen wij het gebouw terug. Daarmee kan de hypotheek worden afgelost. Vervolgens kunnen wij het verkopen en levert het ongeveer hetzelfde bedrag op. We hebben dus alleen het renterisico.

De VOORZITTER: Ik constateer dat er nu op dit punt de hele tijd sprake is van een herhaling van zetten over de hypotheek. Ik stel voor dat we vervolgen zodra er een reactie is. U krijgt een laatste kans, maar dit punt wil ik uitsluiten van verdere interruptie.

De heer GARRETSEN: Ter voorkoming van misverstanden: u had het net over die 6 miljoen, die 6,4 miljoen. Daarvoor zal meteen een hypotheek of een bancaire lening moeten worden gegeven.
De heer Smit had het over de tweede lening voor die 27 miljoen.

De heer VISSER: De tweede lening komt pas als de bank echt helemaal overtuigd is dat het helemaal solide is. Dan gaat het plan gewoon door. Het gaat om de eerste hypotheek. Dan kopen we gewoon terug. De hypotheek wordt afgelost en wij verkopen het gebouw voor ongeveer hetzelfde bedrag of een iets hoger bedrag. Dan hebben we alleen het renteverlies.

De VOORZITTER: Mijnheer Garretsen, ik heb net gezegd dat dit de laatste interruptie op het punt van de hypotheek was. U krijgt zo meteen daarvoor nog alle gelegenheid. We gaan nu verder met dit punt.

De heer GARRETSEN: De heer Visser zegt iets wat compleet niet waar is. Daarop wil ik reageren. Als we terugkopen...

De VOORZITTER: Mijnheer Garretsen, wie is hier nu de voorzitter? U hebt nu het woord niet! U kunt gaan zitten en uw punt straks afmaken. Ik heb gezegd dat dit de laatste interruptie was op het punt van de hypotheek. We moeten verder met onze agenda. U krijgt straks de gelegenheid om uw punt hierover te maken.

De heer GARRETSEN: Ik heb een punt van orde. Dit is een essentieel punt. Ik betreurt het dat u ons niet de gelegenheid geeft om te voldoen aan onze verplichtingen.

De VOORZITTER: U kunt dat straks nog afmaken.

De heer VISSER (ChristenUnie): Voorzitter. Wat mij betreft hoeven we hierover niet fel te worden. Ik denk zelfs dat het niet goed is voor de discussie. Ik hoop dat het college straks op dit punt kan ingaan en kan bevestigen hoe groot de risico's, met een bandbreedte, zijn. Volgens mij zijn ze te overzien.

De VOORZITTER: Zijn er nog anderen die over dit onderwerp het woord willen voeren?

De heer MOHR: Voorzitter. Het gaat hier om de toekomst van de Koepel. Wat zou het fantastisch zijn als wij hier op enig moment universitair onderwijs in konden huisvesten. Dat doen wij wat mij betreft echter alleen als resultaat van een aanbestedingsproces, waarin ook andere partijen de kans hebben gekregen om het beste programma aan te bieden. Dat programma is dan uiteraard op basis van het programma van eisen dat wij als raad hebben voorgesteld. Veel van de punten die ik wilde inbrengen zijn al door andere partijen ingebracht. Ik concludeer daarom door te zeggen dat ik geen steun geef aan het collegebesluit en ook niet aan het amendement van GroenLinks en andere partijen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter. Ik hoorde zeggen dat de universiteit ons op een presenteerblaadje werd aangeleverd. Als iets deze avond blijkt, is het wel dat dit absoluut niet het geval is geweest. Vorig jaar kon u al concluderen dat de basis waarop iedereen juichend achter dit plan aanging, eigenlijk flinterdun was. Voor ons ligt eigenlijk een rammelend collegebesluit. Dat vind ik erg jammer, want het leeft wel in de stad. Mensen hebben hun best gedaan om met goede ideeën te komen. Dan ligt er zo'n besluit en hebben mensen van de raad, onze gewaardeerde collega's, eindeloos veel werk verzet om dat te repareren. Uiteindelijk verdient dat natuurlijk helemaal geen schoonheidsprijs. Ook concludeer ik dat de hele coalitie verdeeld is. Dat is eigenlijk ook een heel slechte start van een belangrijk project in deze stad, juist omdat we in het verleden hebben gezien dat wij soms met zijn allen juichend achter mooie ideeën zijn aan gegaan, terwijl de gevolgen daarvan nog steeds zichtbaar zijn in de stad. Sommige dingen zijn nooit van de grond gekomen. We hopen op betere tijden waarin het eindelijk gaat lukken. Ik hoop wat dat betreft dat de Koepelwijk in betere handen is als het wordt "getenderd" dan als het van de gemeente Haarlem blijft. De ervaring leert dat Haarlem zich bij sommige dingen beter op een afstand kan begeven. Het is duidelijk dat ik dit collegebesluit niet steun. Hoezeer ik verder ook het werk waardeer van de heer Berkhout, ik ga het echt niet steunen.

De heer VAN DEN RAADT: Panopticon staat bij mij ondertussen voor paracetamol, want ik krijg hoofdpijn van hoe dit allemaal gaat. Als ik zie hoe het met die inbraakcijfers gaat, zou ik zeggen: maak van die Koepel maar weer een gevangenis. Wat heel veel collega's hebben gezegd, is allemaal waar. Ik hoor ook dat het aan het college ligt, dat meer werk had kunnen doen. Je ziet al hoe groot het amendement moet worden om het

allemaal te verbeteren. Dat had de wethouder ook zelf kunnen doen, maar ja, zo is het niet gegaan. Het is wel zo gegaan dat er eerst werd gezegd: tot die deadline. Toen kwam er weer een deadline en nu wordt er gesproken over nog weer twee jaar. Als je een andere partij in dit verhaal bent, denk je: zo zou ik ook wel behandeld willen worden. Dat is not done. Wij waren als partij unaniem tegen. Toen begonnen er krachten te spelen. Zo werden we gebeld door de heer Berkhout met zijn bambi-ogen. Ook heb ik me afgevraagd wat er ook alweer in het programma van D66 stond. Het enige wat je daar realistisch uit kon halen, was dat die partij een universiteit wilde. Die jongens gun je ook wat. Toch vraag je je af wat er voor Trots Haarlem in zit. Dat is natuurlijk het behoud van de cel van Hannie Schaft, ons favoriete punt. Als Panopticon het niet redt, zet dit punt dan in het bestemmingsplan. Dat is voor ons van heel groot belang.

Wij kennen wethouder Van Spijk natuurlijk. Die geeft of geen antwoord of supervage antwoorden. Kan hij van al deze keiharde voorwaarden in het amendement zeggen of hij daaraan allemaal kan voldoen? Is dat realistisch? Kan het punt over het behoud van de cel van Hannie Schaft ook waargemaakt worden? Is hij bereid om dat in te voegen in het bestemmingsplan, mocht Panopticon het niet redden? Zo ja, dan slaat het bij ons net om in 50,1% kans dat we voor gaan stemmen.

Motie 13.2 Motie Behoud Cel Hannie Schaft

De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 26 januari 2017, overwegende dat

- De Koepel gevangenis verkocht gaat worden en het niet duidelijk is wie uiteindelijk de eigenaar zal zijn;
- In de Koepelgevangenis de cel van verzetsheldin Hannie Schaft is gevestigd;

roept het college op:

Respect te tonen voor alle verzetshelden die in de Tweede Wereldoorlog actief waren en vaak hun vaderlandsliefde met de dood hebben moeten bekopen en daarom altijd in de lijst van wensen en eisen bij de verkoop van de Koepel of als eis in het bestemmingsplan specifiek moet worden opgenomen dat de cel van Hannie Schaft behouden blijft, of op de huidige historische locatie, of, als de Koepel gesloopt wordt, op een locatie zo dicht mogelijk bij de originele locatie, en ervoor te zorgen dat zij openbaar toegankelijk is, bijvoorbeeld als gedenkplek of minimuseum.

En gaat over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik heb de indruk dat er van de zijde van de raad in de eerste termijn voldoende gezegd is. We gaan nu dus naar de zijde van het college. Nee, de wethouder vraagt om een korte schorsing. Excuses dat het zo lang geduurd heeft, maar het is wel een onderwerp van belang.

Ik schors de vergadering voor enkele minuten.

De VOORZITTER: De wethouder heeft gevraagd om een schorsing. Ik geef hem nu graag het woord.

Wethouder VAN SPIJK: Voorzitter. Ik dank de raad voor zijn bijdrage. Ik kan ingaan op al zijn vragen.

De heer FRITZ: Voorzitter. Het is de gewoonte dat het college na een schorsing toelicht waarom er geschorst is. Wij hebben geconcludeerd dat het college inderdaad even heeft

overlegd, maar het afgelopen ruime halfuur aan het koffiedrinken is geweest. Wij horen graag van het college wat er in het afgelopen halfuur is gebeurd.

De VOORZITTER: De wethouder heeft gevraagd om schorsing. Het college heeft kort beraadslaagd. Vervolgens heeft het aan een aantal raadsleden vragen gesteld. Zij hebben daarover nagedacht. Daarmee was enige tijd gemoeid. Ik heb gevraagd om tijdens deze schorsing ook koffie te drinken. Daarvan is massaal gebruikgemaakt, heb ik gezien.

De heer FRITZ: Dan nog een keer. Het is in deze raad de gewoonte dat degene die een schorsing aanvraagt, van tevoren zegt waarvoor hij die gebruikt. U hebt als college een schorsing aangevraagd. Vervolgens hebben we alle collegeleden rustig koffiedrinkend in de refter gezien. Het is wel de gewoonte dat de raad opnieuw bijeen wordt geroepen als een fractie kennelijk opnieuw behoefte heeft aan een schorsing. Die moet daarvoor dan een schorsing aanvragen. Laten we het hierbij laten voor dit moment. Ik vind het wel een rare gang van zaken.

Wethouder VAN SPIJK: Ik kan twee dingen doen. Ik kan inhoudelijk reageren op alle geleverde bijdragen en ik kan de hoofdlijn van uw bijdragen pakken, te weten dat u meer zekerheden wilt op de gestelde risico's. Wij zouden kunnen voorstellen dat wij die zekerheden in de komende weken op papier zetten bij wijze van juridische uitwerking. Dat doen wij sowieso zodra u een positieve zienswijze geeft. Ik zou dat ook naar voren kunnen halen en de komende twee à drie weken kunnen gebruiken om de juridische zekerheden zwart-op-wit aan u te presenteren om op die manier tegemoet te komen aan uw grootste bezwaren. Dat stel ik voor. Zouden wij dit stuk mogen aanhouden, mogen uitwerken en zo spoedig mogelijk ermee bij u terug mogen komen?

De VOORZITTER: Het voorliggende voorstel is dus om dit stuk aan te houden en om terug te komen met de uitwerking erbij, zodat de raad een finaal oordeel kan vellen. Ik zie dat een aantal mensen hierover iets wil zeggen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil even reageren op de wethouder. Hij stelt voor om het juridisch dicht te timmeren, maar een van de belangrijkste bezwaren is dat er nog geen zicht is op een universiteit. Als u alleen naar de zaken gaat kijken buiten de universiteit, lijkt mij dat onvoldoende. Ik zou zeggen: brengt u het maar in stemming, dan zien we wel wat de uitslag is. Ik wil wel van de wethouder de garantie hebben dat hij binnen drie weken echt met substantiële bewijzen komt dat er dan ook een universiteit in zicht is.

De heer BERKHOUT: Ik vind het een mooie handreiking van de wethouder. Eén punt wil ik wel duidelijk hebben. Ten eerste vraag ik de raad, vooral aan de partijen die aarzelen, of dit verschil maakt. Ik kijk hierbij even naar de overkant, want ik merkte vooral bij mevrouw Van der Smagt dat ze het noodverband dat wij in het amendement hebben aangebracht, prima vond, maar niet voldoende. Hier wordt een voorstel gedaan om het definitief juridisch dicht te timmeren, zodat we er een klap op kunnen geven. Maakt dat verschil voor de VVD? Dat is mijn eerste vraag. Mijn tweede vraag richt ik tot het college: kunt u het amendement en de daarin aangebrachte voorstellen hierbij dan wel als leidraad nemen?

Mevrouw CANNegieter: Dit verbaast mij wel een beetje, want we zijn natuurlijk de afgelopen weken al veel in debat geweest met de wethouders. Ook zijn de fracties onderling danig in touw geweest. Ik vind dit voorstel op zijn zachtst gezegd rijkelijk laat komen. Ik wil sowieso even de reactie aanhoren van de andere raadsleden. Daarna overleg ik graag met mijn fractie.

De VOORZITTER: De gevoeligheden zijn groot bij dit onderwerp. Ik snap het. Nu ligt het voorstel van het college voor om het stuk aan te houden, juridisch uit te werken en dan voor te leggen voor een finaal oordeel. Ik heb nu drie raadsleden gehoord. Ik stel voor dat we even het rondje afmaken. Als er behoefte aan is kunnen we opnieuw schorsen.

De heer MOHR: Voorzitter. Ik waardeer de poging van de wethouder om de nadere juridische zorgen die we hebben in de komende drie weken te betrekken. Ik vind hem alleen te laat met die punten komen. Die hadden hier vanavond in ieder geval in de discussie moeten worden meegenomen. Ik sluit mij aan bij wat mevrouw Cannegieter hierover heeft gezegd.

De heer VISSER (ChristenUnie): Het komt inderdaad een beetje laat, maar ik bied het college natuurlijk die mogelijkheid. Het is goed om het amendement als leidraad te nemen. Als het college van mening is dat een of twee dingen daarin echt onverstandig zijn, kan het dat motiveren. Dat is natuurlijk prima. Ik merkte bij de verschillende fracties zorgen over de financiële risico's. Wil de wethouder daarover toch iets meer zeggen, desnoods vertrouwelijk? We hebben nu een juridische analyse, maar misschien kunnen we ook een financiële analyse krijgen. Die kan andere partijen mogelijk over de streep trekken. De wethouder doet nu deze handreiking, maar het Rijk heeft wel een deadline gesteld. Heeft u er vertrouwen in dat het Rijk met een paar weken extra akkoord gaat? Natuurlijk moeten wij doorgaan met het zoeken naar een universiteit. Het zou fantastisch zijn als dat binnen vier weken lukte, omdat de zorgen van een aantal fracties dan weg zijn. Ik ga ervan uit dat de wethouder daar samen met Panopticon mee doorgaat.

De heer GARRETSSEN: De heer Visser zegt waar het op staat. Het college heeft ons een en andermaal verzekerd dat 31 januari echt de deadline was. Dat hebt u deze week nog gedaan in het beraad met GroenLinks, waar de VVD bij was en ik persoonlijk ook. Uitstel na 31 januari was echt onmogelijk. Alleen daarom al wijzen wij het voorstel van het college af, al hebben wij ook nog andere argumenten.

De heer SMIT: Ik heb toch het gevoel dat, als je het belang van een university college erkent en daarvoor een campus nodig hebt, de Koepel voorlopig het enige terrein in Haarlem is waarop dat zou kunnen. Laten we dat erkennen. Pragmatisch denkend, heb ik ook nog wel wat gevoeligheden die pijn doen. Ik vond het collegebesluit matig, zo bleek ook uit de omvang van het amendement. Als je er nog een waslijst met dingen in moet stoppen, klopt het niet. Ik kan daarom misschien boos worden of boos zijn, maar dat haalt bij mij niet het beeld weg dat ik mij nog op allerlei manieren wil inzetten voor een university college, omdat het de eerste, enige en laatste mogelijkheid is. Voor de rest kun je in Haarlem alles bouwen, elk appartement, elk huis, maar geen university college. Daar heb je een plek met een bepaalde omvang voor nodig. Die vind je in en rondom de Koepel.

Ik wil pragmatisch zijn. Als er nog een paar weken bij te peuteren zijn bij het Rijk, dan pakken we die. Het amendement is natuurlijk per definitie het ontbrekende deel van een te rommelig collegebesluit, maar alle financiële risico's moeten zichtbaar zijn voor de raad, zoals de heer Visser ook zei.

Tot uw ergernis hebben we elkaar bevraagd over de hypotheekrisico's. Ik moet dan over een paar weken dan niet het gevoel hebben dat ik het niet snap. Ik moet dus precies weten welke risico's er zijn. Dan wil ik nog steeds wachten op de universiteit die komt. Dat maakt misschien het onderscheid tussen de ene en de andere fractie. Ik wil op basis van het amendement en een herzien standpunt van het college of een herzien contract dat het

college wil voorleggen, weten dat we, als we wachten totdat er een universiteit gevonden is, geen of minimaal risico lopen. Daar wil ik pragmatisch in zijn. Daar wil ik op wachten.

De heer HULSTER: Als het mogelijk is om uitstel bij het Rijk te vragen, lijkt het mij verstandig om het maar even wat beter te doen in plaats van dit amendement maar aan te nemen in de veronderstelling dat we het dan geregeld hebben. Voor ons blijft staan dat er pas een universiteit komt als wij een positief besluit nemen over deze AB-BC-constructie. Die komt niet zolang wij als raad hier zomaar vaag heen en weer blijven slingeren tussen wel en niet. Laten we uitstel aanvragen. Ik roep er wel toe op, het nu goed uit te zoeken. Het is een beetje een risico, want meer argumenten helpen zelden om mensen over de streep te trekken. Misschien moeten we vooral op zoek naar wat mensen eigenlijk zo dwars zit dat ze tegen dit soort plannen zijn.

Mevrouw VAN DER SMAGT: Voorzitter. Wat de VVD betreft, heeft het college een eigen verantwoordelijkheid voor zijn eigen stukken. Het kan het besluit intrekken, maar het kan het ook in stemming brengen of wat mij betreft aanhouden. Het voorstel van de wethouder om te gaan aanhouden vindt de VVD niet acceptabel. Hij moet zijn verantwoordelijkheid pakken en dient maar weer wat bij de raad in als het zo ver is.

Mevrouw SCHOPMAN: Dat was alweer een buitengewoon helder betoog van de VVD. Wij sluiten ons daarbij aan.

De heer VAN DEN RAADT: Ik vroeg volgens mij of er eens helder antwoord kon komen. Dat kan dus niet. Hoe sterk is nu de deadline? Kan de wethouder wel vertellen of de deadline nu een deadline is of dat we dat altijd te horen hebben gekregen zonder dat het waar was. Kunt u geen voorlopig koopcontract afsluiten of heeft u dat al gedaan? Kunt u daarop antwoord geven?

De VOORZITTER: We moeten voorkomen dat we iets anders gaan doen dan een procedurevoorstel, anders gaan we de discussie weer inhoudelijk voeren. Het procedurevoorstel van het college was om het besluit nu niet verder te behandelen, maar opnieuw in behandeling te nemen zodra de contracten er zijn, zodat u eindelijk het oordeel over de zekerheden kunt vellen. Ik begrijp dat daartegen verschillend wordt aangekeken door de raad. De raad heeft zijn kanttekeningen gemaakt. Als voorzitter heb ik de neiging om nu de conclusie te trekken dat de raad het college de gelegenheid geeft om dit terug te trekken en terug te komen zodra het de contracten heeft, zodat de raad zijn oordeel kan vellen.

Mevrouw CANNEGIETER: Voorzitter. Natuurlijk heeft de VVD gewoon gelijk door te zeggen: neem je verantwoordelijkheid en doe wat je moet doen. Ik voeg daaraan toe dat ik het een beetje slappe hap vind. We hebben het er echt al weken over. We hebben er uitgebreid over gedebatteerd. We hebben bij elkaar gezeten. Sterker nog, D66 heeft uitstel gevraagd, zodat het college toch nog eens met het Rijk kon praten, maar dat kon allemaal niet en was onmogelijk vanwege de tijdsdruk. Nu blijkt het allemaal wel mee te vallen. Neem gerust uw tijd, college. Ik vind het niet erg sterk.

De heer GARRETSSEN: Ik wil dat de wethouder duidelijk antwoord geeft op de vraag die ik hem ga stellen. Mevrouw Cannegieter zei het ook al. U hebt deze week in het beraad met de partijen klip-en-klaar gezegd dat er geen enkel uitstel mogelijk was. Nu blijkt ineens dat er wel uitstel mogelijk is. Heeft u deze week een valse voorstelling van zaken gegeven? Dat is mijn vraag.

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter. Ik hoor u zeggen dat u het idee heeft dat wij u de gelegenheid geven. Dat vind ik echt kwalijk. Ik ben het helemaal eens met mevrouw Van der Smagt. Het college heeft zelf een verantwoordelijkheid, maar heeft al die maanden gewoon een beetje zitten slabakken. Nu geven wij u de gelegenheid? Ik had u die gelegenheid eigenlijk al een paar maanden geleden willen ontnemen, omdat ik vond dat u ter zake moest komen en zelf moest gaan lobbyen. Ik vind dat gewoon irritant en dat wil ik even kwijt.

De VOORZITTER: We vallen in herhaling. Het college zegt: we komen bij u terug. Ik hoor een meerderheid van de raad zeggen dat hij het college die ruimte geeft, al vindt hij het zijne ervan. Ik kan me de kanttekeningen voorstellen, maar het heeft niet veel zin dat wij die blijven herhalen. Ik geef u de kans tot het plaatsen van de laatste opmerkingen. Ik geef de wethouder nog even de gelegenheid om te reageren op de vraag hoe het kan dat er nog wel een maand is.

De heer SMIT: Het goede doel heiligt in dit geval de middelen. De schoonheidsprijs verdient het vandaag niet. De schoonheidsprijs zal het straks misschien ook niet verdienen, maar er zal wel meer duidelijkheid zijn. Als we voor het doel willen gaan, wil ik in dit traject met u meelopen.

De VOORZITTER: Ik stel voor de wethouder de gelegenheid te geven om de vraag te beantwoorden of we die maand nu wel of niet hebben. Daarna trek ik de conclusie.

Wethouder VAN SPIJK: We hebben in de afgelopen periode vaak met elkaar over dit dossier gesproken. Wij hadden de hoop dat we met het amendement, waarover we heel uitvoerig met elkaar in gesprek zijn geweest, de puntjes op de i konden zetten. Nu horen wij dat een aantal punten nader moet worden uitgewerkt. Wij stellen dus inderdaad voor om het nu eerst juridisch uit te werken.

Over die maand is eerder in de discussie gesproken. Dat staat ook in de vragen. Wij hebben een maand gekregen. De burgemeester was erbij. Wij hebben een maand extra gekregen. Wij willen die maand pakken om de juridische dingen fijn te slijpen. Dat is het voorstel. Dit is eerder gecommuniceerd.

De heer GARRETSSEN: Ik constateer tot mijn grote leedwezen dat de wethouder nu iets anders zegt dan afgelopen maandag. Ik vind dat ontzettend jammer. Ik voel mij eerlijk gezegd bedonderd door de wethouder.

De VOORZITTER: Ik snap dat de emoties rondom dit onderwerp hoog zitten. Ik zie woordmeldingen. Zijn ze essentieel?

Mevrouw VAN DER SMAGT: Ja, het spijt mij ontzettend, maar ik heb nog spreektijd, dus die gebruik ik ook. Ik ken het dossier heel goed, maar kan mij niet heugen dat ons raadsleden is meegedeeld dat er een extra maand was verleend. Ik kan mij dat echt niet herinneren, dus ik hoor graag waar dat staat. Ook vraag ik mij af op wiens kosten dit gebeurt.

De heer VAN DEN RAADT: Ik begon natuurlijk met de vraag of de wethouder de waarheid had gesproken over die deadline. Ik vind het heel lief dat de SP en de VVD mijn vraag overnemen, maar als ik die vraag stel, gaat de voorzitter antwoord geven, terwijl nu de wethouder antwoord gaat geven.

De VOORZITTER: Ik heb net gezegd dat de wethouder op die vraag antwoord zou geven, én aan u, én aan de VVD, én aan de SP.

Wethouder VAN SPIJK: Ik pak het eerder besproken collegebesluit erbij. Daarin staat boven aan bladzijde 4: "Inmiddels heeft het college een maand uitstel bedongen om zaken juridisch nader uit te werken. Het Rijksvastgoedbedrijf zal tot eind februari wachten op een schriftelijke reactie van de gemeente. De reserveringsvergoeding gaat echter wel lopen vanaf 26 januari 2017." Dat staat er letterlijk in. Daarover hebben we het ook gehad in het debat. Daar refereerde ik aan.

De heer GARRETSSEN: Maar de wethouder heeft maandag toch echt gezegd dat het Rijksvastgoedbedrijf een duidelijke deadline van 31 januari heeft. U gaat dus nu aan het Rijksvastgoedbedrijf melden dat wij de BC-constructie willen, terwijl de zienswijze van de raad is wat u geproefd heeft, waarom er geschorst is en waarom u met dit voorstel komt, namelijk dat een meerderheid van de raad het niet wil. U gaat nu dus tegen het Rijksvastgoedbedrijf iets zeggen wat een meerderheid van de raad niet wil.

De VOORZITTER: Ik constateer dat u nu aangeeft wat het college en de wethouder mogelijk gaan zeggen. Eén ding is helder: u hebt gezegd dat u als raad nu niet kunt stemmen. Het college neemt het dus mee terug, werkt het juridisch uit en komt er over een maand weer mee. Er wordt geen verplichting aangegaan waar de raad niet mee akkoord is. Zo zit het in elkaar. We vervolgen de discussie. Ik wil naar een afronding, simpelweg omdat u daar zelf ook belang bij hebt.

De heer VAN DRIEL: Ik heb mij nog niet laten horen, maar ik vind dit eigenlijk een beschamende vertoning. Ik dacht eerst: ik kijk het allemaal even aan. Ik snap niet waarom we nu geen besluit kunnen nemen, want dan is het klaar. Ik heb wel een vraag. De wethouder las net voor dat de reserveringsvergoeding gaat lopen vanaf 26 januari 2017. Wie gaat die betalen?

De VOORZITTER: Ik inventariseer even, want dan ronden we echt af. Deze ronde is de allerlaatste en gaat alleen maar over de vraag over hoe het zit met die maand uitstel. Ik zie nog een paar vingers. Die loop ik langs.

De heer MOHR: Voorzitter. Ik hoor u een aantal keer zeggen dat u concludeert dat een meerderheid van de raad stelt dat het college dit stuk moet terugnemen. Ik vind dat een voorbarige conclusie.

De VOORZITTER: Nee, nee, nee, ik zeg "aanhouden".

De heer MOHR: Oké, maar ik dacht dat u de partijen af was gegaan en op basis daarvan tot dat oordeel was gekomen. Ik vind dat in ieder geval een voorbarige conclusie. Ik geloof niet dat een meerderheid van de raad dat stelt.

De VOORZITTER: Als het niet klopt, hoor ik het graag. U bent de eerste die het nu zegt. Ik trok die conclusie uit de ronde. Sommige partijen stemmen er volmondig mee in, andere zeggen dat ze die verantwoordelijkheid niet nemen, maar dat het college het moet doen als hij dat wil. Ik concludeer daaruit dat er een meerderheid voor is dat het college dat nu doet en het college doet het. Dat is de redenering. Ik kan u zelfs vertellen hoe ik aan die optelsom kwam om aan die meerderheid te komen.

De heer BAAIJENS: Voorzitter. Vier weken is vier weken. Om goed de tijd te krijgen stel ik voor dat we eind februari een extra raadsvergadering houden.

De VOORZITTER: Dat is aan het presidium. Ik geef het woord aan mevrouw Cannegieter.

Mevrouw CANNEGIETER: Ter ondersteuning van de heer Mohr merk ik op dat u wel degelijk hebt gezegd: de raad steunt ons voorstel kennelijk niet. Maar volgens mij hebben we nog niet gestemd. Dat is mijn eerste punt. Mijn tweede punt is het volgende. U zegt: we nemen een maand extra. Daarvan is echter helemaal geen sprake; die was kennelijk al geregeld. We hebben al tot eind februari en het blijft eind februari. Er is dus niets extra's. Het enige wat hier extra is, is dat wij hier vanavond drie uur lang hebben zitten vergaderen, terwijl u kennelijk allang wist dat de raad het niet eens zou zijn met uw voorstel, althans, dat is uw interpretatie, en het in de kast bij een ambtenaar wordt gelegd, er nog eens naar wordt gekeken en we het opnieuw gaan bespreken.

De VOORZITTER: Ik heb in de verste verte geen samenvatting gehoord van wat ik heb geprobeerd te zeggen. Er is hier een urenlang dierend debat geweest dat een bepaald beeld oplevert. Het college heeft op basis daarvan aangegeven dat kennelijk nog de grote vraag dient te worden beantwoord of de juridische en de financiële zekerheden voldoende hardgemaakt kunnen worden. Dit moet in de contractfase worden uitgewerkt. We kunnen hier alleen nog uitkomen door eerst de contracten te maken, zodat u die bij uw eindoordeel kunt betrekken. Dat is het voorstel van het college. Ik heb in de raad een aantal partijen horen zeggen dat als het college dat wil doen, het dat moet doen. Ik heb daaruit een conclusie getrokken. Hoe dan ook, het is aan de raad. Als hij iets anders wil, wil hij iets anders. Moeten we stemmen over de vraag of u hiermee akkoord gaat?

De heer MOHR: Aan deze kant van de tafel gebeurt er iets heel bijzonders. Een goed ingelichte collegepartij beticht het college ervan de afgelopen drie uur een valse voorstelling van zaken te hebben gegeven. Mevrouw Cannegieter, kunt u mij uitleggen waar u dit op baseert? Als het waar is wat u zegt - ik ken u als goed geïnformeerd - hebben we hier echt te maken met een ernstig probleem.

De VOORZITTER: Dit is een vraag aan mevrouw Cannegieter, maar zij reageert niet. Dit punt is dus geweest.

De heer GARRETSSEN: De heer Van Driel heeft nog een vraag gesteld, dus laat de wethouder die ook nog beantwoorden.

De VOORZITTER: Dit was de laatste ronde. Hiermee heeft de raad de discussiepunten ingebracht. Ik vraag aan de wethouder om nog te reageren op dat punt. Als de raad daarna iets anders wil dan ik heb voorgesteld, moet hij stemming vragen. Dan stemmen we erover.

Wethouder VAN SPIJK: Nogmaals, ik verwijs naar bladzijde 4 van het collegebesluit. Ik heb net een passage die daarop staat voorgelezen. In de volgende paragraaf staat heel uitvoerig hoe de vergoeding gaat lopen. Die gaat lopen vanaf 26 januari. Wij lopen als gemeente vanaf dat moment het risico. Zodra de besluitvorming er is, nemen Panopticon en HBB het risico van de reserveringsvergoeding over. Dat staat heel uitvoerig in het stuk. Mijnheer Garretsen, ik ken u. U kent de stukken altijd. Dit staat er klip-en-klaar in. Dat is het verhaal.

De VOORZITTER: Goed, hierover nu geen discussie meer. Als iemand stemming over de gang van zaken wil, kan dat. De heer Mohr wil dat. Ik heb voorgesteld om dit punt aan te houden, omdat het college het voorstel heeft teruggetrokken. Wie is het...

De heer VAN HAGA: Voorzitter. Ik heb een punt van orde. Ik begrijp dit niet. Mevrouw Van der Smagt heeft net betoogd dat het college verantwoordelijk is voor het besluit. U trekt het terug. Daarover moet u dan geen stemming aanvragen. U trekt het gewoon terug en komt nog een keer terug.

De VOORZITTER: Daarin hebt u gelijk, op één punt na. Als de raad hier uitspraken wil doen, kan hij dat doen. Het college kan geen voorstellen terugtrekken en zeggen dat de raad niets mag zeggen. Als iemand een voorstel aan de raad wil voorleggen, kan dat.

De heer VAN HAGA: Dat heb ik nooit eerder meegemaakt. Volgens mij trekt u het gewoon terug en dan wordt er niet over gestemd.

De VOORZITTER: Dat is ook de normale gang van zaken. Ik ga ervan uit dat de raad dat steunt. Nee, mijnheer Smit, de chaos is compleet. U hoeft het gewoon niet verder toe te lichten. Gehoord hebbend dat het college het voorstel heeft teruggetrokken, stel ik de raad voor om de besluitvorming aan te houden. Als iemand het daar niet mee eens is, moet hij het me zeggen.

De heer SMIT: Nee, ik heb een punt van orde. U neemt op dit moment het besluit terug. Dat zegt mijnheer Van Haga en dat doet u. Daarmee is de discussie voor nu afgelopen.

De VOORZITTER: U hoeft dat niet te zeggen, want zo ver was ik al. Raadsleden die dat anders zien, kunnen het zeggen. Dit is volgens mij de stand van zaken. Daarmee sluit ik dit agendapunt af.

De heer GARRETSSEN: Voorzitter. Ik wil eerst dat er wordt gereageerd op het voorstel van de heer Mohr om te stemmen. Het is ook al zo dat het college 40.000 euro zelf moet betalen.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik zou niet weten waarover de heer Mohr wil stemmen. Het voorstel is duidelijk. Laten we naar het volgende punt gaan.

De VOORZITTER: Ik constateer veel verwarring, maar het voorstel is er niet meer, dus daar kunt u niet meer over stemmen. Er kon alleen nog niets over de orde worden gezegd en dat is gebeurd.

De heer MOHR: U heeft gevraagd wie er wilde stemmen. Daarop heb ik mijn vinger opgestoken.

De VOORZITTER: Nee, mijn vraag was wie er een ordevoorstel wilde doen. Ik constateer nu dat het geen enkele zin heeft om hier nu over heen en weer te gaan. Een meerderheid...

De heer MOHR: U constateert de hele avond werkelijk van alles, maar u zit er negen van de tien keer naast! U wordt boos op de heer Fritz, u wordt boos op de hele wereld, maar u maakt er een rotzooi van vanavond.

De VOORZITTER: Dat is goed, maar dan kan die ene keer er ook nog wel bij.

De heer MOHR: Liever niet!

De VOORZITTER: Dat begrijp ik. Boos ben ik niet. Wij stoppen deze vertoning. Het agendapunt is hiermee afgesloten.

11. ZIENSWIJZE AMBTELIJKE SAMENWERKING HAARLEM-ZANDVOORT

De VOORZITTER: Wie wenst hierover het woord? De mensen die van de tribune opstaan en weggaan, verzoek ik om dat in stilte te doen. Het is echt van belang dat we nog over dit punt besluiten. Daarna leg ik het de raad voor om de overige punten aan te houden.

Mevrouw VAN DER SMAGT: Voorzitter. Het uitgangspunt voor de VVD is het verzoek van het college van Zandvoort. De VVD is van mening dat de ambtelijke samenwerking ook voordelen voor Haarlem heeft. Ik noem professionalisering van onze organisatie, kostenvoordelen en een steviger positie binnen de Metropoolregio Amsterdam. Op verzoek van de VVD is het raadsstuk aangepast, is er een risicoanalyse als bijlage opgenomen en zijn de adviezen van de ondernemingsraden toegevoegd. We zullen ermee instemmen, maar de motie van de SP zullen wij niet steunen. Het spijt mij, vrienden. Het uitgangspunt is het verzoek van Zandvoort om samen te werken. Als de raad van Zandvoort daarmee niet instemt, moet hij zijn zelfstandigheid gebruiken en bij het college aankloppen. Dat is niet onze besogne.

De heer GARRETSSEN: Voorzitter. Wij hebben een motie ingediend, dus wij moeten de gelegenheid hebben om die toe te lichten. Zandvoort heeft een onderzoeksbureau ingeschakeld dat heeft geconstateerd dat het ambtelijk apparaat, met uitzondering van de heer Spijkerman, die nu niet aanwezig is, kwantitatief en kwalitatief niet op orde is. Nu zijn er twee oplossingen: óf die wel op orde brengen, wat volgens het onderzoeksbureau vijf jaar duurt, óf bij de gemeente Haarlem aankloppen. Maar wat mis ik in de risicoanalyse? Haarlem moet dat dus doen. Haarlem krijgt dus een tekort aan fte's en krijgt dus ambtenaren die als geheel kwalitatief tekortschieten, al verhoogt de heer Spijkerman de kwaliteit. Dat mis ik in de risicoanalyse.

Ook heb ik aan het college een vraag. Het college zegt aardig te willen zijn voor Zandvoort. "We zitten allemaal in Kennemerland". Is niet de achterliggende gedachte van het college dat het een eerste stap kan zijn naar samenvoeging? Hierop wil ik een eerlijk antwoord. Zandvoort wil dat juist niet.

Een tweede vraag is of dit wel in het belang van de Haarlemse bevolking is. Er zijn veel onderzoeken geweest. Die zijn allemaal gepubliceerd in Binnenlands Bestuur. De gemeenten, met name grote gemeenten, lopen het risico dat het juist extra veel geld kost. Juist hier, waarbij een ambtelijk apparaat kwantitatief en kwalitatief niet op orde is, is het heel goed mogelijk dat het inderdaad extra geld kost. Vandaar mijn motie. Als we Zandvoort toch ter wille willen zijn, stel ik voor dat wij op kosten van Zandvoort een paar ambtenaren ter beschikking stellen. Dan maken wij op kosten van Zandvoort ook geld vrij voor het scholen en begeleiden van die ambtenaren en helpen we bij het updaten van het ambtenarenapparaat van Zandvoort. Daardoor verkorten we ook de termijn van vijf jaar aanzienlijk.

Motie Het dienen van twee heren is ongewenst

De gemeenteraad van Haarlem, bijeen op 26 januari 2017, in beraadslaging over de Zienswijze Ambtelijke Samenwerking Haarlem-Zandvoort, constaterende dat:

- Zandvoort een onafhankelijke gemeente wil blijven en daartoe twee mogelijkheden ziet: een ambtelijke fusie met de gemeente Haarlem of versterking van het eigen ambtelijk apparaat;
- Volgens een gehouden onderzoek het op voldoende niveau brengen van het Zandvoortse ambtelijk apparaat een termijn van vijf jaar in beslag zal nemen en daarom het Zandvoortse college de voorkeur geeft aan een ambtelijke fusie met Haarlem;
- De gemeenteraad van Zandvoort over deze keuze van het college ernstig is verdeeld;

overwegende dat:

- Onderzoek bij andere gemeenten heeft uitgewezen dat van een ambtelijke fusie geen enkel financieel voordeel is te verwachten en dat ook de bestuurskracht door een dergelijke fusie niet zal toenemen;
- Het risico bestaat dat het dienen van twee heren juist een extra inspanning van de ambtenaren zal vragen en er bovendien een gebrek aan ruimte is om de extra ambtenaren te huisvesten;
- Desgevraagd Haarlem Zandvoort kan ondersteunen met het op voldoende kwalitatief niveau brengen van het Zandvoortse ambtelijk apparaat waardoor de termijn van vijf jaar aanzienlijk kan worden bekort;
- Tot slot een ambtelijke fusie geen enkel belang van de Haarlemse bevolking dient;

geeft het college de opdracht om:

het verzoek van het college van Zandvoort om tot een ambtelijke fusie over te gaan af te wijzen.

En gaat over tot de orde van de dag.

Mevrouw VAN LOENEN: De Partij van de Arbeid is altijd een voorstander geweest van een intensieve samenwerking met de gemeente Zandvoort en in dit geval van een ambtelijke fusie, die wij dus toejuichen. Wij vinden het goed dat de gemeente Haarlem de verantwoordelijkheid neemt om alle gemeenten in de regio te helpen. Wij hebben wel aangegeven, ook in de commissie, dat er goed gelet moet worden op de consequenties voor de ambtenaren van beide gemeenten. De OR-adviezen zijn daarvoor al een goede handreiking. Ook moet er goed worden gekeken naar de cultuurverschillen tussen beide organisaties. Al met al kunnen wij ons vinden in deze zienswijze.

De heer HULSTER: Dit is een beetje een gekke constructie. We gaan ambtenaren overnemen, maar zij houden wel hun eigen bestuur. Wij hebben gevraagd wat er gebeurt als Zandvoort bijvoorbeeld de Formule 1-race binnenhaalt, maar daardoor een enorme zeperd krijgt. Wie betaalt de ambtenaren als die gemeente daardoor geen geld meer heeft om de ambtenaren te betalen? Daarop is geen antwoord gekomen. Daarom kunnen wij eigenlijk niet instemmen met dit plan. Het kan op heel veel manieren wel werken. Voor het verhogen van de kwaliteit van de ambtenaren van Zandvoort hoeft je niet te fuseren. Dat valt prima op een andere manier te organiseren. Je kunt ook helemaal samengaan en één bestuur vormen. Deze vorm van samenwerking zien wij helemaal niet zitten. Daarom zullen wij de motie van de SP ook steunen.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik vind dat er vanavond te negatief wordt gedaan over de ambtenaren van Zandvoort. Die doen ook hun stinkende best. Ik vind dat dat best gezegd mag worden. Met kwaliteit wordt bedoeld dat een heel kleine groep ambtenaren heel veel taken moet verrichten, waardoor de pakketten vrij breed zijn. Als je in een grote ambtelijke organisatie zit, kun je meer specificeren. Het voordeel is verder dat een nota die voor Haarlem wordt geschreven, vaak ook voor Zandvoort kan worden gebruikt. Dan hoeft een nota maar één keer te worden geschreven in plaats van twee keer. Dat wordt bedoeld met de kwaliteit, niets anders, en al helemaal niet de heer Spijkerman. Dat vind ik ook het moeilijke aan dit besluit, want als wij er vanavond mee instemmen, tekenen wij eigenlijk de ontslagbrief van de heer Spijkerman, tenzij hij de raad verlaat, maar ik wil hem in de raad houden. Ik zit vanavond echt met een dilemma. Ik wil de heer Spijkerman in de raad houden, maar ik wil hem ook echt niet zijn baan ontfeggen.

Ik heb nog twee inhoudelijke punten. Mijn eerste punt is dat de risico-inventarisatie wel is gekomen, maar slechts een deel daarvan, namelijk het proces. Ons als ChristenUnie-fractie ging het juist om de risico's van de samenwerking. Het college zegt dat die nog komen als we het besluit nemen. Dat wacht ik af, al had ik verwacht dat het college daarover nu al meer had gezegd.

Mijn tweede punt is het volgende. Als we ambtenaren van Zandvoort binnenhalen, gaat het zich natuurlijk mengen. Dat is gezellig, maar wat als er ineens allemaal wensen uit de raad van Zandvoort komen, waarin ook allemaal betrokken burgers zitten met grote wensen? Wellicht vragen die meer capaciteit dan we hebben gedacht. Het is moeilijk te taxeren. We hebben nu een pakketje fte's. Daar hopen we het mee te doen, maar stel nu dat de wensen bijvoorbeeld rondom het circuit van Zandvoort, zoals mijn schaduwraadslid heeft gezegd, en van grote evenementen, groter worden? Wat voor een afspraken hebben wij daarover met Zandvoort? Gaat Zandvoort meer betalen als hun beleidswensen groter worden dan het standaardpakket?

De heer GARRETSEN: Ik heb een heel korte interruptie op de heer Visser. Het onderzoek spreekt steeds van het ambtelijk apparaat, niet over ambtenaren, maar ik heb mij veroorloofd om een grapje te maken over de heer Spijkerman. Dat lijkt misschien persoonlijk, maar dat heb ik niet bedoeld. Ik heb een vraag aan u. Zandvoort komt fte's tekort. Dat tekort moet dus worden aangevuld. Daar is in het rapport van het college geen sprake van.

De heer VISSER (ChristenUnie): Dat probeer ik te onderbouwen. Nu moeten we allerlei nota's...

De VOORZITTER: U bent aan het einde van uw spreektijd.

De heer VISSER (ChristenUnie): Ik beantwoord de vraag.

De VOORZITTER: Ik weet het. Daarna is uw spreektijd op.

De heer VISSER (ChristenUnie): Dat weet ik. Daarna houd ik op. Allelei nota's die nu nog in Zandvoort worden geschreven, kunnen binnenkort gewoon "copy-paste" uit Haarlem komen. Dat scheelt ambtelijke capaciteit.

De heer SMIT: Vanwege de tijd houd ik het beknopt. De OR's van Zandvoort en Haarlem stemmen in grote lijnen in met de ambtelijke samenwerking. We hebben een aantal zeer relevante opmerkingen gemaakt. Laat mij nu een uitdrukkelijke vraag stellen. Hoe snel

wordt ingegaan op de reacties van de OR's? OPH gaat ervan uit dat dit in februari gebeurt. Kan het college dit toezeggen? De motie van de SP zullen wij niet steunen. Toch heeft de motie in de kern een probleemstelling die de OR van Zandvoort ook benoemt: het dienen van twee heren is ongewenst. Het gaat dan om de ploeg die de Zandvoortse bijlocatie openhoudt en daar aangestuurd zou worden door de gemeentesecretaris. Wij vragen specifieke aandacht van het college voor die vraag van de OR van Zandvoort. Het lijkt ons ongewenst dat er in de praktijk van de bedrijfsvoering twee heren aan het stuur staan. Dat mag volgens ons niet gebeuren. Dat neemt niet weg dat wij ervan uitgaan dat het lukt als deze dingen goed opgelost zijn en de risicoanalyse echt de omvang krijgt die hij hoort te krijgen. Nu is het nog een papiertje dat erbij hangt. Wij staan dan achter de ambitie om tot een ambtelijke samenwerking te komen.

De heer GÜN: We hebben het over een langlopend dossier. Wij waren in het begin behoorlijk kritisch als fractie. Daarom hebben wij het de wethouder in het begin heel moeilijk gemaakt. Zo kan ik mij een aantal commissiebestuursoverleggen herinneren waarin de wethouder volgens mij helemaal door is gedraaid van de door ons gedane aanbevelingen. Die zaten met name in de verschillen in beleid, de uitvoering daarvan, de registratie, de administratie et cetera, et cetera. Die hebt u bijna allemaal overgenomen. Daarvoor heb ik u gecomplimenteerd. Nu wil ik even komen op het punt van de SP. Die kijkt heel verzuurd en is met een aantal voorbeelden gekomen van gevallen waarin het niet goed is gegaan. Daarin hebben ze gelijk, want het is in een groot aantal gemeenten inderdaad niet goed gegaan. In Binnenlands Bestuur zijn ook voorbeelden genoemd van gemeenten waar het wel goed is gegaan omdat er aandacht is geschonken aan cultuurverschillen, standaardisatie, uniformiteit van processen, operational excellence et cetera, et cetera. Die succesfactoren hebben wij ook meegegeven. Ik herhaal het compliment dat wij de wethouder vorige keer hebben gemaakt. Complimenten dat hij de vele aanbevelingen van GroenLinks heeft overgenomen. De proof of the pudding is in the eating. Heel veel succes. Wij houden de vinger aan de pols.

De heer RIJSSENBECK: Aan dit agendapunt ligt een interessante discussie ten grondslag, namelijk de volgens D66 ideale omvang van een gemeente en van een gemeentelijk apparaat. D66 streeft naar een zodanige opschaling van niet alleen gemeenten maar ook ambtelijke organisaties, dat in beginsel zo min mogelijk gemeenschappelijke regelingen noodzakelijk zijn. Gemeenschappelijke regelingen stellen in onze ogen namelijk de democratische legitimiteit ter discussie. Daarom zijn wij er ook altijd kritisch op. Interessant aan deze kwestie is dat de gemeente Zandvoort zelf heeft verzocht om een fusie van haar ambtenarenapparaat met dat van Haarlem. Ik heb dat eerder als argument gehoord.

Wij staan daar als centrumgemeente positief tegenover, al is de voorgestelde vorm een gemeenschappelijke regeling. Daar zijn wij kritisch op. De antwoorden op de door ons gestelde technische vragen stelden mij wel gerust. De autonomie over ons eigen ambtenarenapparaat blijft namelijk volledig bij onze raad liggen. Daar zullen wij nauw op toezien zodra de plannen verder worden uitgewerkt. Ik vraag mij overigens af hoe dit aan de Zandvoortse kant zal worden ervaren, want het betekent mogelijk dat de Zandvoortse autonomie over haar ambtenarenapparaat er anders gaat uitzien. Wij zijn hier om de Haarlemse belangen te vertegenwoordigen. Wat mij betreft is dat niet zozeer ons probleem als wel dat van Zandvoort, dus ik kan mij voorstellen dat Zandvoort daar nog eens naar kijkt.

Mevrouw DE RAADT: We hebben dit onderwerp twee keer besproken in de commissie Ontwikkeling. Tot twee keer toe lag daar geen risico-inventarisatie. Die ligt er nu wel, maar het was natuurlijk logischer geweest als wij deze stukken eerder hadden ontvangen. In de commissie is er wel gesproken over andere knelpunten, zoals het aantal voor

ambtenaren beschikbare werkplekken. GroenLinks bestempelde onze zorgen toen nog als onzinnig, maar voor het CDA is dit wel degelijk heel belangrijk, om twee redenen.

De heer GÜN: Mevrouw De Raadt noemt het onzinnig. De onzinnigheid zat hem met name in het geleuter van een halfuur over vijf vierkante centimeter, een halve vierkante meter. Had u het gewoon arbotechnisch verantwoord genoemd, dan had u geen halfuur over vierkante centimeters hoeven leuteren. Dat is mijn aanvulling op u geweest.

Mevrouw DE RAADT: Deze interruptie getuigt er op twee punten van dat u eigenlijk niet zo goed weet waarover u het heeft. Het eerste punt is dat mijn gesprek met de wethouder 180 seconden heeft geduurd, denk ik. Als u drie minuten te lang vindt om het met de wethouder te hebben over de werkplekken van ambtenaren en het daarom maar als onzinnig bestempelt, vind ik dat eigenlijk zeer kwalijk. De tweede reden waarom u niet weet waarover u het heeft, is de volgende. U hebt het over de Arbowet. Ik denk dat de Arbowet ten eerste niet van toepassing is op dit euvel. Bovendien stelt de Arbowet minimumeisen. Als je je personeel het minimale geeft, krijg je ook het minimale terug. Ik zou juist graag zien dat het college en wij als gemeente ons ambtenarenapparaat het maximale geven, binnen de grenzen van de redelijkheid natuurlijk. Dan krijgen wij ook het maximale terug. Dat lijkt mij heel belangrijk voor de stad. Daarom hamer ik hier zo op.

De heer GÜN: Dit zegt natuurlijk ook heel veel over u. U haalt altijd het minimum aan en steekt dat in. Daarmee insinueert en suggereert u dat ik dat wil. Ik heb voorgesteld om het gewoon verantwoorde werkplekken te noemen, want het ging over vierkante meters en halve vierkante meters meer of minder.

Mevrouw DE RAADT: Ik weet dat de tijdgeest inmiddels is dat je gewoon iets kunt tweeten om vijf minuten later te zeggen: dat heb ik niet gezegd, maar u bent de president van Amerika niet, dus u komt hiermee niet weg. Wij hebben het niet gehad over vierkante meters. We hebben het letterlijk drie minuten gehad over het nu al nijpende tekort aan werkplekken. Mij lijkt dat heel belangrijk. U vulde daarop aan dat er aan de eisen uit de Arbowet moest worden voldaan. Ik zeg dat dat minimumeisen zijn en dat ik meer wil voor onze ambtenaren.

We hebben de afgelopen jaren een nijpend tekort aan werkplekken gehad, vooral op de Zijlpoort. Ik heb van verschillende ambtenaren begrepen dat ze steeds vroeger naar hun werk moesten. Sommigen begonnen al om half acht, omdat ze anders nergens meer konden zitten. Ik vind dat een probleem. Zo ga je niet met je personeel om. Dat is de eerste reden. Ik vind dat wij de morele plicht hebben om goed voor ons personeel te zorgen. De tweede reden waarom ik mij zorgen over de werkplekken maak, heb ik net al genoemd, namelijk dat tevreden personeel productief personeel is. Dat is dus meer een opportunistische reden. Een productief ambtenarenapparaat is beter voor ons als raad, is beter voor het college en vooral beter voor de stad. Het CDA roept het college dus op om vooral te luisteren naar de ondernemingsraad. Omwille van de tijd ga ik de rest van de brieven van de ondernemingsraad niet doorjakkeren. Graag hoor ik van de wethouder dat hij alle punten in die brief serieus neemt en de zorgen wegneemt. Als hij dat zegt, stemt het CDA in met het voorstel.

Wethouder VAN SPIJK: Dank u wel voor uw positieve bijdragen. Inderdaad, VVD, wij hebben een aantal punten op uw verzoek toegevoegd. De SP geeft aan dat er inderdaad sprake is van minder fte's. Daar is dus ruimte. Die is bewust gecreëerd, omdat dit proces eraan zat te komen. Wij hebben besloten om niet te vervangen, maar om extern in te huren, zodat we in de toekomst flexibel konden zijn. Het risico dat u noemt, komt aan de

orde in de gedegen risicoanalyse die wij hebben aangekondigd voor april. Die gaat over de toekomst. De risico's die ik hier heb genoemd, betreffen alleen het proces. Het door u gemaakte punt komt dus terug. Het college ziet zichzelf als faciliterende partij. Zandvoort komt met een vraag en wij reageren daarop. Meer dan dat is het niet. GroenLinks zei dat er meerdere voorbeelden van gemeenten in Nederland waren waar dit model werd gebruikt van één ambtelijke organisatie die dus meerdere gemeenten dient. Dat is niet ongebruikelijk.

De Partij van de Arbeid roerde het belangrijke punt van de cultuurverschillen aan, waarvan wij ons volledig bewust zijn. Er zijn vorige week ook kennismakingssessies voor de ambtenaren geweest, waarin zij met elkaar van gedachten konden wisselen. Je moet elkaar vooral zien, met elkaar samenwerken en gemeenschappelijkheid creëren. Zodoende kun je dat oppakken.

De Actiepartij zei dat wij niet hadden geantwoord op de vraag over het circuit, die u in de commissie ook aan de orde heeft gesteld. Volgens mij hebben wij dat wel gedaan. Het blijven twee zelfstandige gemeenten met een eigen gemeenteraad, een eigen college en een eigen budget. Als Zandvoort iets met het circuit doet, is dat haar zaak. Zij moet daarvoor geld vrijmaken. Als daar iets misgaat, is dat voor risico van de gemeente Zandvoort. Daaraan verandert dus niets.

De ChristenUnie kan ik melden dat er een degelijke risicoanalyse aankomt, zoals ik heb toegezegd.

Ik wil haar er ook op wijzen dat wij met de samenwerking in het sociale domein positieve ervaringen hebben. We hebben er ook veel lessen van geleerd. Die zullen wij meenemen. Het is zeker niet zo dat het "copy-paste" wordt, zoals u zegt. Natuurlijk gebruiken wij elkaars kennis, maar de ambtelijke organisatie zal juist nagaan wat de verschillen zijn. Als het college van Zandvoort iets anders wil, nemen wij dat ook mee bij de couleur locale waarover het gaat. Die zal erin komen.

OPH vraagt om zo snel mogelijk op de OR te reageren. Volgende week zal er in ieder geval een reactie komen van ons. We hebben deze week al met de OR overleg gehad. Dat was positief. We hebben sowieso een positieve stemming en een constructieve relatie met elkaar. Hoe dan ook, we sturen de reactie zo snel mogelijk toe. Dat zal in februari zijn. In het stappenplan ziet u vervolgens welke stappen we nog allemaal moeten zetten. Het invlechtingsplan zal meer tijd kosten.

Ik dank GroenLinks voor de positieve opmerkingen. Wij hebben in de voorbereiding inderdaad gekeken naar de voorbeelden van gemeenten in Nederland waar het goed is gegaan.

De heer SMIT: Wethouder, u ging na mij meteen over naar de andere fracties. Ik had nog een vraag over de opmerking van de OR van Zandvoort dat zij het dienen van twee heren ongewenst vindt, namelijk een afzonderlijke aansturing door de gemeentesecretaris op de buitenlocatie Zandvoort, als ik die zo mag noemen. Wordt er specifiek op die vraag ingegaan?

Wethouder VAN SPIJK: Zeker. In dit geval is het trouwens een heer en een dame. Ook bij andere gemeenten zie je het model met een gemeentesecretaris en een directeur. De verschillende gemeenten verdelen die taken dan onderling. Dat wordt heel helder geformuleerd. Wij doen dat ook de komende periode. Het is terecht dat de OR verzoekt om dat punt te verduidelijken. Het is bij ons in beeld, net zoals je dat bij andere gemeenten op die manier opgelost ziet.

Zoals het CDA zei, is er druk op de werkplekken, maar we hebben hier in het verleden al twee etages voor beschikbaar gesteld. Die zullen dan ook opengesteld worden voor Zandvoort. Zoals ik in de commissievergadering al zei, volstaan in onze optiek de vierkante meters ruimschoots. We zullen serieus verdergaan met de ondernemingsraad. Dat hebben we in de afgelopen periode al op een aantal punten gedaan.

De heer GARRETSEN: Wat is het belang voor de Haarlemse bevolking? Dat heb ik u nog gevraagd.

Wethouder VAN SPIJK: Zoals een van de raadsleden heeft gezegd, is het dat we met elkaar de organisaties kunnen professionaliseren. Wij kunnen zaken van Zandvoort leren en Zandvoort zaken van ons. Die zaken kun je bij elkaar voegen. Op termijn zijn er misschien ook nog financiële voordelen. Je kunt met elkaar dingen doen. Er zijn allerlei voorbeelden te geven. Daaruit willen wij het maximum halen. Het zal wel even tijd kosten om het allemaal op de rit te krijgen, maar we hebben hier goede ervaringen mee.

Mevrouw VAN ZETTEN: Mag ik hierop aanvullen dat er gewoon twee etages in onze prachtige Raakspoort leegstaan? Die kunnen we nu eindelijk verhuren. Dat is ook weer een voordeel voor de Haarlemmers. Dat mis ik een beetje in het stuk.

Wethouder VAN SPIJK: Dit is een terecht punt. Voorzitter, ik ben klaar.

De VOORZITTER: Is er nog behoefte aan een tweede termijn? Dat is niet het geval. Dan ga wij over tot de besluitvorming. Er ligt een zienswijze. Zijn er nog stemverklaringen? Die zijn er niet. Is er behoefte aan stemming? Dat zal, want niet iedereen is voor. Wie stemt in met de zienswijze? Dat zijn de fracties van D66, GroenLinks, Hart voor Haarlem, Fractie Mohr, de ChristenUnie, Trots Haarlem, Ouderenpartij Haarlem, het CDA, de VVD en de PvdA. Hiermee is de zienswijze overgenomen.

Mevrouw CANNEGIETER: Voorzitter. Ik heb een ordevoorstel. Het is inmiddels bijna twaalf uur. We zijn al zo'n vier uur aan het vergaderen. Ik zou u willen vragen om te bekijken of u de volgende onderwerpen kunt doorschuiven naar een andere vergadering, anders zitten wij hier vannacht om twee uur nog.

De VOORZITTER: Zeker. Dat wilde ik ook zeggen. Er zijn echter nog een paar dingen. Er ligt een motie van de SP over dit onderwerp. Ik stel voor dat de SP die motie intrekt nu de zienswijze is overgenomen, wat impliceert dat haar motie niet is overgenomen. Volgens mij heeft het geen zin dat we daarover apart gaan delibereren. Kunt u daarmee instemmen, mijnheer Garretsen?

De heer GARRETSEN: Ik stem ermee in, maar de heer Bloem wil ook nog iets zeggen over het voorstel van mevrouw Cannegieter. Mij lijkt dat de motie over het Haarlems Dagblad in elk geval nog moet worden behandeld.

De VOORZITTER: Ik snap het. Ik was ook van plan om een ordevoorstel te doen. Daarna vraag ik uw commentaar. Wilt u ook een ordevoorstel doen, mijnheer Van Driel?

De heer VAN DRIEL: Even iets van de orde. Ik heb net eens na zitten denken over het agendapunt aangaande de Koepel. U sluit dat gewoon zomaar af. Ik voel mij daar helemaal niet prettig bij.

De wethouder wil geen antwoord geven, maar tot mij dringt nu door dat wij nu eigenlijk

gewoon

42.000 euro betalen, sowieso. Als wij daarover vandaag geen besluit nemen, dan is dat een feit. Bent u het daarover met mij eens?

De VOORZITTER: Nee. Ik snap dat u het punt opnieuw probeert in te brengen.

De heer VAN DRIEL: Nee, nee, nee, dit is een punt van orde. Ik vraag: moeten wij vandaag een besluit nemen, omdat we, als we dat niet doen, 42.000 euro betalen? U zegt nee. Dank u wel.

De VOORZITTER: Goed. Ik wil wel een korte toelichting geven. Wij hebben met het Rijksvastgoedbedrijf afgesproken dat wij tot, naar ik meen, vandaag in ieder geval de tijd hadden om te zeggen of wij gebruik wilden maken van hun aanbod. Daarna hebben wij contact gehad en gezegd dat we extra tijd nodig hadden, omdat het juridisch uitgewerkt moet worden. Wij melden dit terug aan het Rijksvastgoedbedrijf. Vervolgens zullen wij als college een besluit nemen. Dat moeten wij sowieso doen. Daarbij zal deze vraag natuurlijk bekeken moeten worden.

Dat betekent dat wij op dit moment door geen besluit te nemen die 42.000 euro kwijt zijn. Ik probeer zo helder mogelijk te zeggen wat er aan de hand is. Dan kunnen wij dit ook afsluiten. Het college kijkt dus na contact te hebben gehad met het Rijksvastgoedbedrijf hoeveel ruimte er zit in die maand uitstel die we met elkaar hebben afgesproken. Op basis daarvan nemen we volgende week in de vergadering een besluit. Het Rijksvastgoedbedrijf heeft deze vergadering overigens gevolgd, dus het weet precies hoe het hier ligt.

Mevrouw CANNEGIETER: Voorzitter. Hoor ik u nu zeggen dat u contact heeft gehad met het Rijksvastgoedbedrijf? Heeft u al verteld dat u een en ander juridisch moet gaan uitzoeken en dat u daarvoor een maand tijd nodig heeft?

De VOORZITTER: Dat heeft de wethouder nu twee keer voorgelezen. Dat staat in de brief van het college, niet die van vorige week, maar die u toegestuurd hebt gekregen.

De heer VAN DRIEL: In die brief staat ook dat wij tot de besluitvorming opdraaien voor die reserveringskosten. U zegt: nee, de gemeente Haarlem hoeft die niet te betalen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Zeker. Dat heb ik niet gezegd. Het feit dat er geen besluit wordt genomen, betekent dat niet. Wij zullen aan het Rijksvastgoedbedrijf precies vertellen wat er aan de hand is, waarom wij die juridische uitwerking willen doen. Dan horen wij hoe dat daarop reageert. Vervolgens neemt het college een besluit over wat het daarmee wil doen. Ik heb dat volgens mij net duidelijk gezegd. Het heeft geen zin om dat te blijven herhalen.

De heer MOHR: Voorzitter. Ik heb een punt van orde. De heer Van Driel vroeg u: zijn wij gehouden tot het betalen van die som? Het antwoord op die vraag was nee. Nog geen twee minuten daarna geeft u een antwoord dat ten minste de indruk wekt dat het antwoord dat u gaf in antwoord op de vraag van de heer Van Driel onjuist is.

De VOORZITTER: Nee. Iedereen gaat nu door elkaar heen praten. Ik zou gewoon even stoppen met voortdurend herhalen. Uw punt is helder. U hebt ook een terechte vraag gesteld. Het antwoord dat ik geef, is hetzelfde als ik net gaf. Het besluit van de raad betekent niet dat er nu een verplichting is aangegaan. Wij weten wat wij met het Rijksvastgoedbedrijf hebben afgesproken. Dat staat ook in die brief. Dit debat heeft

plaatsgevonden. Het college heeft zijn besluit teruggenomen. Wij zullen het Rijksvastgoedbedrijf laten weten hoe het zit. Op basis van hun reactie nemen wij aanstaande dinsdag in het college een besluit over wat dat betekent en hoe wij verder kunnen gaan met de voorbereidingen. In antwoord op de vraag van de heer Van Driel merk ik op dat wij die verplichting nog niet op ons hebben genomen.

De heer VAN DRIEL: Dat staat wel in uw collegestuk. Er staat: "Dat betekent dat bij uitgestelde besluitvorming de gemeente de reserveringsvergoeding vanaf 26 januari tot het moment van definitieve besluitvorming moet betalen. Vanaf het moment van definitieve besluitvorming tot levering stelt Panopticon zich garant voor de reserveringskosten".

De VOORZITTER: Dat klopt. Dat is ook zo, tenzij wij tegen het Rijksvastgoedbedrijf zeggen: dit is de situatie. Wij hebben op dit moment niet de ruimte om te zeggen dat de constructie wat ons betreft doorgaat. Dat is de nieuwe situatie. Die zullen wij met hen bespreken. U heeft gevraagd of er een rechtstreeks verband was. Daarop heb ik alleen gezegd... Als het waar was wat u zegt...

De heer VAN DRIEL: Ik zeg dat niet! Dit staat in uw stuk. Ik zeg dat niet. Ik stel u een eenvoudige vraag.

De VOORZITTER: Ja, en u krijgt eenvoudig antwoord.

De heer VAN DRIEL: Ik vraag: betaalt de gemeenteraad, betalen de inwoners van Haarlem 42.000 euro als wij vandaag geen besluit nemen? Uw antwoord was eerst "nee" en nu "ik weet het niet". Ik lees voor uit het collegestuk. Daarin staat klip-en-klaar dat wij nu gaan betalen. Als u zegt dat het antwoord nog steeds nee is, dan is dat het antwoord.

De VOORZITTER: Ik doe nog één poging.

De heer VAN DRIEL: U gaat vragen aan het Rijksvastgoedbedrijf of we misschien toch niet hoeven betalen?

De VOORZITTER: Nee. Als wij vanavond nu het volgende besluit hadden genomen: wij gaan niet, eh, de zienswijze van de raad is om er niet op in te gaan, dan hadden wij tegen het Rijksvastgoedbedrijf gezegd: wij gaan er niet op in. Punt. Dan zijn wij dus niet de rentevergoeding kwijt. U hebt niet ingestemd. Dat betekent dat wij dus teruggaan met een ander antwoord. We zeggen niet: we kopen het, het is klaar. Wij zeggen hoe de discussie gelopen is. Dat is anders dan wat wij u hadden voorgesteld. Nogmaals, deze raad heeft geen besluit genomen. Het is aangehouden. Het is teruggetrokken door het college. Het college zal met een nieuw voorstel komen.

De heer VAN DRIEL: Misschien moeten wij even schorsen. Dan kunt u er beter over nadenken. Is dat verstandig?

De VOORZITTER: Als u daar behoefte aan heeft.

De heer VAN DRIEL: Dan stel ik u voor...

De VOORZITTER: Luister, luister.

De heer VAN DRIEL: Misschien wilt u wel schorsen.

De VOORZITTER: Nee, totaal niet, want voor mij is het helder, maar als u het wilt, is het goed.

De heer FRITZ: Voorzitter. Misschien is het goed om de vraag toch helemaal helder te maken. Ik snap wat u zegt. Ik zie er geen gevaar in dat wij vanavond geen besluit nemen. Eens. Nu wij vanavond geen besluit nemen en over drie weken bij dezelfde zienswijze blijven, kan ik de tekst die nu in de brief staat niet anders interpreteren dan dat wij dan, omdat er dan, over drie weken, een negatief besluit is, alsnog voor die 42.000 euro opdraaien. Dat kan ik niet anders interpreteren. Als dat niet klopt, prima, dan hebben wij geen enkel probleem en wordt dit debat wat mij betreft nu afgehamerd. Dit moet nog echt door het college worden bevestigd. Stel dat hier over drie weken niemand van mening is veranderd. De mening blijft hetzelfde. Zijn wij dan geen 42.000 euro kwijt?

De VOORZITTER: Voordat u allemaal dezelfde vraag nog iets anders stelt, lijkt het mij goed dat wij een paar seconden schorsen, waarna wij antwoord geven. Daarna doe ik een ordevoorstel voor de rest van de vergadering. Ik schors de vergadering.

De vergadering is enkele ogenblikken geschorst.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. De heer Fritz heeft in aansluiting op de vraag van de heer Van Driel een heldere vraag gesteld. Het lijkt mij goed dat wethouder Van Spijk daarop antwoord geeft.

Wethouder VAN SPIJK: Wij hebben als college het stuk teruggetrokken. Wij gaan morgen met het Rijksvastgoedbedrijf in gesprek. Dan zien wij twee opties: óf het Rijksvastgoedbedrijf strijkt met de hand over het hart óf een ander neemt het risico. Dat horen wij morgen. Dinsdag nemen wij in het college een besluit over de manier waarop dit wordt afgehandeld.

De heer FRITZ: Voorzitter. Bestaat het risico dat het college dinsdag een besluit neemt dat ons 42.000 euro of 43.000 euro kost? Als u daarop nee zegt, zijn wij gewoon klaar vanavond.

Wethouder VAN SPIJK: Dat is uiteindelijk afhankelijk van het besluit dat wij nemen, maar er zijn twee opties: het Rijksvastgoedbedrijf strijkt met de hand over het hart of het risico ligt bij een andere partij. Dinsdag maken wij die afweging in het college.

De VOORZITTER: Wilt u de onderlinge gesprekken even staken? Dat helpt helderheid te krijgen over dit heel gevoelige punt.

De heer FRITZ: We hebben voor de schorsing één vraag gesteld. Die vraag was: bestaat er, omdat wij vandaag geen besluit nemen, een mogelijkheid dat wij straks 42.000 euro moeten gaan betalen. Ik krijg als antwoord terug dat u dinsdag een besluit gaat nemen. Dat is prima. Dat lijkt mij heel verstandig. Dan bestaat wel de mogelijkheid dat u zegt: we weten dan of het ons geld kost; als het ons geld kost, doen we het sowieso niet. Dan ben ik helemaal tevreden. Prima. Dat zou volgens mij een heel verstandig antwoord zijn, maar dat hoor ik niet van het college. Ik hoor alleen maar: we gaan dan een besluit nemen. Ik wil weten of er, omdat wij vandaag geen besluit nemen, een risico bestaat dat het ons 42.000 euro kost. Dat lijkt mij geen ingewikkelde vraag. Als u daarop gewoon nee antwoordt, zijn we klaar.

Wethouder VAN SPIJK: Als het 42.000 euro kost, nemen wij een negatief besluit.

De VOORZITTER: We gaan terug naar de orde. Voorgesteld is om de vergadering hier te stoppen.

Er is één motie Vreemd waarover de heer Garretsen heeft gevraagd te besluiten, gelet op het actuele belang daarvan. Daarom stel ik voor om te stemmen over de motie van de SP over het Haarlems Dagblad. Bent u bereid om dat punt nu nog te behandelen en de andere punten door te schuiven naar onze vergadering van 16 februari? Ik constateer dat er voldoende steun is voor dit voorstel.

14. MOTIES VREEMD

De VOORZITTER: Ik geef als eerste het woord aan de heer Garretsen.

De heer GARRETSEN: Voorzitter. Het Haarlems Dagblad dreigt een kwart van zijn redactie te verliezen. Daardoor komt zij in een neerwaartse spiraal. Ik heb van mevrouw Schopman gehoord dat dit zich vier jaar geleden ook afspeelde. Zij heeft mij de tekst daarvoor geleverd, waarvoor ik haar dank. Mevrouw Schopman heeft mij ook verteld dat die steunbetuiging van de raad toen heel veel effect heeft gehad. Als de motie wordt aangenomen en we het overbrengen naar De Telegraaf, hoop ik dat het college wil benadrukken dat dit het eens is met het standpunt van de raad. Eigenlijk weet ik zeker dat het dat zal doen, want het college is bij de redactie geweest. Gezien dit late tijdstip laat ik het hierbij. Ik hoop dat de man en de vrouw die daar zitten nog heel lang, tot hun pensioengerechtigde leeftijd, verslag mogen doen van onze raadsvergaderingen.

Motie – DE oudste krant ter wereld mag niet verloren gaan

De Haarlemse gemeenteraad, in vergadering bijeen op 26 januari 2017, constaterende dat:

- Het Haarlems Dagblad al 360 jaar bestaat en daarmee de oudste krant ter wereld is;
- De Telegraaf Media Groep (TMG) flink op de regionale dagbladen in Noord-Holland wenst te bezuinigen waardoor een kwart van de redactie dreigt te worden ontslagen;
- Een Vlaams familiebedrijf heeft gepoogd de dagbladen van over te nemen, maar dat TMG dit heeft afgewezen met het argument dat de regionale dagbladen in Noord-Holland in Nederlandse handen dienen te blijven;
- TMG vindt dat postbodes en anderen ook wel verslag kunnen doen van wat er in een buurt speelt;

overwegende dat:

- Het Haarlems Dagblad en andere regionale kranten een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de lokale democratie door te berichten over nieuws, sport, cultuur en politiek en andere ontwikkelingen in Haarlem en Zuid Kennemerland;
- Haarlemmers via het Haarlems Dagblad eenvoudig aan de weet komen welke belangrijke zaken er spelen in hun stad en kunnen daar vervolgens invloed op kunnen uitoefenen;
- Wij leden van de Haarlemse gemeenteraad inspraak en participatie door Haarlemmers heel belangrijk vinden;
- Als wij standpunten innemen kunnen Haarlemmers dankzij de berichtgeving verzorgd door het Haarlems Dagblad daar namelijk gemakkelijker en sneller op reageren;
- Tot slot de lokale democratie er mee gediend is als het doen en laten van college en raad kritisch wordt gevolgd door onafhankelijke en vakkundige journalisten;

- Door het voorgenomen ontslag van een kwart van de redactie ernstig afbreuk dreigt te worden gedaan aan de kwaliteit van de berichtgeving;

spreekt uit dat:

- Dat hij de redactie volledig ondersteunt in zijn verzet tegen de voorgenomen ontslagen door TMG;

geeft het college de opdracht om:

Zijn standpunt over te brengen aan het bestuur van de Telegraaf Media Groep en bij dit bestuur erop aan te dringen om van de voorgenomen ontslagen af te zien.

En gaat over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Een duidelijker instemming kon u eigenlijk niet geven. Ik weet ook niet of het nog nodig is om daaraan woorden toe te voegen. Niet? Dan gaan wij over tot stemming. Wie is voor de motie? De motie is unaniem aangenomen.

Daarmee komen wij aan het einde van deze vergadering. Ik sluit de vergadering en dank u zeer.

[00.23 uur]

Aldus vastgesteld in de vergadering van (in te vullen door de griffie)

Griffier

Voorzitter